

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

critic

J. V. Kelsey
1892

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*
1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

THE
GREEK DEVOTIONS
OF
LANCELOT ANDREWES, *bp. of*
BISHOP OF WINCHESTER *Winchester*

*FROM THE MANUSCRIPT GIVEN BY HIM TO WILLIAM LAUD
AFTERWARDS ARCHBISHOP OF CANTERBURY
AND RECENTLY DISCOVERED*

EDITED BY
PETER GOLDSMITH MEDD, M.A.

HONORARY CANON OF THE CATHEDRAL CHURCH OF ST. ALBAN'S
AND EXAMINING CHAPLAIN TO THE BISHOP

PUBLISHED UNDER THE DIRECTION OF THE TRACT COMMITTEE

LONDON
SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE
NORTHUMBERLAND AVENUE, W.C. ; 43, QUEEN VICTORIA STREET, E.C.
BRIGHTON: 135, NORTH STREET
NEW YORK: E. & J. B. YOUNG & CO.

1892

BV
264
.G8
A56
1892

Oxford

HORACE HART, PRINTER TO THE UNIVERSITY

*From the library of
Francis W. Kelly
2.2.50*

5-21-51 MFP

NOTICE.

THIS work was undertaken by the Society for Promoting Christian Knowledge in consequence of an earnest representation made to the Standing Committee by the Venerable Dr. J. A. Hessey, Archdeacon of Middlesex, and the Rev. Samuel Clarke, M.A., Vicar of Sambrook, in a very comprehensive Memorandum dealing with the Bibliography of Bishop Andrewes' Devotions, much of which has been embodied in the following Preface. They further suggested that the now ascertained Greek Text might well form the basis of improved Latin and English editions for general use.

TO THE CHRISTIAN READER.

UNTIL quite recently it was generally supposed that no original autograph of the saintly Bishop Andrewes' Private Devotions in Greek now existed. That so great a treasure, hallowed by the use of a Prelate so greatly venerated alike by his contemporaries and his successors in the Church, should not have been carefully preserved were strange indeed; though its loss or destruction might be laid to the charge of the troublous times that soon followed after his death.

So highly valued was everything he left behind that, in 1630, i. e. within five years of his death, 'H. I.' (Henry Isaacson, of the Bishop's College of Pembroke Hall, and at one time his Secretary), having compiled from his papers a devotional manual for his own private use, published it under the title of '*Institutiones Piae: or Directions to pray;*' though without naming Bishop Andrewes as the author, probably because it was only a fragmentary selection, and did not represent any completed work of his.

In 1647 appeared a volume, 'Printed for Humphrey Moseley,' entitled *The Private Devotions of the Right Reverend Father in God, Lancelot Andrewes, late Bishop of Winchester*. This work has no editor's name. In his

Preface *To the Christian Reader*, Moseley says, 'It appears not as yet who translated this manual of devotions; some of his (the Bishop's) learned Friends (to whom the world owes much for the benefit of this publication) informed me that they found them written with his own hand, from whence they had the happiness to transcribe them. It is not improbable that we are indebted to the same hand for the translation to whom we owe the original, since I could never yet learn that any have laid claim thereto.'

Moseley's unnamed informants can hardly have been correct in ascribing this English version to the Bishop himself. Richard Drake, a younger contemporary of Bishop Andrewes, and afterwards Chancellor of Sarum, who was on intimate terms of friendship with Samuel Wright, Bishop Andrewes' Secretary at Winchester, and afterwards Registrar of the Bishop of Ely, tells us expressly that it was the 'great invasion made upon his (Bishop Andrewes') honour' by these earlier crude and unauthorized representations of him, that moved him to give to the Church of God, in an English version, 'this precious treasure, this sacred relic.' This he accordingly did in 1648, employing the same printer and publisher, Henry Moseley. In his Preface he speaks of 'the original manuscript' of the Bishop's Greek Devotions, 'watered with his penitential tears,' and tells that of it he 'had the happiness to obtain a copy under the fair hand of his amanuensis,' i. e. the above-mentioned Samuel Wright, (see below, page [B]). Unfortunately he does not describe the original of which he speaks; nor does he tell us in whose possession it was, nor at what date he saw it. But it was probably some years after Andrewes' death, for it

was only in that same year, 1625, that he became a Scholar of Pembroke Hall, Cambridge.

Happily, Wright's transcript of it, beautifully written, perfect, and legible throughout, is still preserved among the treasures of Pembroke College, Cambridge; and the Church, as well as the Society for Promoting Christian Knowledge, and their editor, owe grateful thanks to the Master (Dr. Searle), and the Fellows of that Society, for their kindness in allowing the use of it for the preparation of this edition¹.

¹ This MS., to designate which I have used Wright's initial, W, contains 170 pages, some of them blank, and marks the beginning of the Office for each day of the week by the astronomical symbol for the day. The matter added, probably by Drake, on 4 pages at the beginning is given below, pages [A], [B], [C], [D]. On the last page (170) is written—

‘D. Nowel. Decani Stⁱ Pauli.

Ὁς δὲ Σὺ νῦν (*sic*) νυκτὸς κατὰ πάντα καλυψας (*sic*) δμίχλη
Ἀμπλακίας ἡμῶν Σοῖς οἰκτιρμοῖσι κάλυπτε.

Tralata (*sic*) per R. D.

Tu qui cuncta tegis nigro velamine noctis
Crimina nostra tuis obtege visceribus.

Thou y^t with darkness curtainst up ye night
With mercie veil our sins from Justice sight.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν
προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ’ ἐμοῦ.

Post Pen: Cru: Lu: Ci: sunt Tempora quatuor Anni.

י״ח חמשה עשר תמוז p. 91.

Et tu ascendere facies à fossâ corruptionis vitam meam.’

After p. 170 are the very narrow inner strips of two leaves which have been torn or cut out, the first of them bearing traces of writing. Then follows the inner strip, about an inch wide, of the last leaf. Of this the first page, or side, is blank; but on the second, the last page of the Manuscript, is written, but vertically, because of the narrowness of the strip, in the same hand as the MS. itself, the *Gloria Patri*, in Greek, as fol-

This MS. has been the one original authority for all subsequent editions and versions, beginning with Drake's English version of 1648. It was printed in full, with a Latin interpaged translation, at the Oxford University Press, then in the Sheldonian Theatre, in 1675, with the imprimatur of the then Vice-Chancellor, Dr. Bathurst¹. No editor's name is given to this Edition, but we learn from Anthony Wood, *Fasti Oxonienses*, II. 235, that it was the work of Dr. John Lamphire, Camden Professor of Ancient History. It is an accurate reproduction of Wright's MS., and corresponds very closely as to contents

lows ;—Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι Ἀγίῳ Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Inside the cover are written the following references 'χηρῶν 35. κριτοῦ 135,' where the numbers refer to the pages of the MS. on which the words occur. The Master and Fellows of Pembroke College, Cambridge, also kindly placed in my hands another MS. which I have designated B. But this is only a careless and unscholarly copy of W, of no independent value. On the inside of the upper cover of this Manuscript is written 'G 8 | Barham Hall | 1807' in 3 lines. It is numbered up to 134 pages. Then follow 5 leaves (10 pages) not numbered. On the 8th of these pages is written, in 8 lines—

' Officium Vespertinum
Dr^{is} Nowell S. Pauli Decani.

Ὡς δὲ Σὺ νῦν νυκτὸς κατὰ πάντα κάλυψας ὁμίχλην (sic)

Ἀμπλακίας ἡμῶν σοῖς οἰκτιρμοῖσι κάλυπτε.

Tu qui cuncta tegis nigro velamine noctis
Crimina nostra tuis obtege visceribus. RD.

Thou that with darknesse curtain'st up ye night
With mercy veil my sinnes from justice' sight. RD.'

¹ Much of the Latin was supplied, so the editor tells us in his Preface, by Drake, the rest being taken from the *Verus Christianus*, a Collection of Prayers published at Oxford in 1668, by Dr. David Stokes (not 'Guil. Stoke,' as he inaccurately calls him), Fellow of Eton College, who had been Chaplain to Bishop Andrewes.

and order with Drake's English of 1648, but adds at the end 6 pages, in Greek and Latin, containing the two Meditations, 'On the Day of Judgment' and 'On the Shortness of Human Life,' which Drake does not give, and which are not in Wright's MS., but are derived from Stokes' *Verus Christianus*. It is represented with perfect accuracy in the volume entitled *Preces Privatae Lanceloti Andrewes*, edited for the 'Anglo-Catholic Library' (Oxford, Parker, 1853), by the Rev. John Barrow, formerly Principal of St. Edmund Hall; to which is appended a minute Collation of it with Wright's MS., showing even the variations of spacing, paging, linear arrangement, and capitals. The variations of reading are unimportant, and are not always improvements, for example, Lamphire's substitution of *φροντιστήριον* for *μονή* in the Bishop's prayer (pp. 3, 98) for the Founders *τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης*¹, and again (p. 6) for *συνέδριον*, the Bishop's word for 'College.'

Such have been the authorities on which, up to the present time, all editions of Bishop Andrewes' Devotions (with the exception of the Third Part, i.e. the Second Latin Form) have been based².

¹ Drake here mistranslates, 'this Thy holy habitation.'

² In 1854 the Rev. James Bliss edited the concluding volume (Minor Works, Life, &c.) of the Anglo-Catholic Library Reprint of Andrewes' Works. In this he gives, with consummate fullness and accuracy, in the form of notes to Isaacson's and Harington's Memoirs, all the known facts as to Andrewes' Life; also his 'Notes on the Book of Common Prayer,' &c., as well as, p. lxxiv, an account of the previously unknown Harleian MS. (No. 6614) from which was printed, for the first time, the 'Third Part' (Second Latin) of Bishop Andrewes' Devotions. This Latin form, which occupies pp. 397-436 of the Anglo-Catholic Library Reprint, has some passages which correspond with places in the Greek. It contains a Profession of Faith,

But a few years ago an unexpected treasure came, by fortunate purchase, into the hands of my friend, the Rev. R. G. Livingstone, Fellow of Pembroke College, Oxford. This, on examination, proved to be nothing less than a much earlier and more authentic Manuscript of the Greek Devotions.

It is a small volume, of 188 paper pages, with gilt edges. The size of the page is five inches by two and a half. It is bound in white vellum, much discoloured, and has the number 58 on the back. It is tied with four strings of green silk ribbon. These are much worn, and the volume generally has the appearance of having been long and diligently used. Inside the upper cover, opposite p. 1, is written (in an early 18th century hand?):

'This Book was given to William ye Bishop of Bath and Wells by Bp Andrews himselfe as appears by ye Inscription on ye other side now almost worn out. Wm Laud, Bp of Bath and Wells afterwards ABP of Canterb:.'

Inside the lower cover, opposite p. 188, is pasted a slip from an old auction catalogue, which runs as follows;—

* * * *

* * * *

LOT

'Fifth Days S . . .

Friday, Januar . . .

MANUSCR

592 The Psalms in Greek in the handwriting of Arch-
a Confession of Sin, an Appeal to God's mercy, a Thanksgiving, and Prayers for Morning and Evening; but, as Mr. Bliss remarks, 'as the volume contains no intercessions and no prayers for each day of the week, it bears about it marks of incompleteness.' He thinks decidedly that it is not of the Bishop's own handwriting, but was 'written out fair for him, and left incomplete in consequence of his death.' This indicates that compositions of this kind occupied Andrewes' attention almost until the last.

bishop Andrews, and presented by him to Archbishop Laud, and 10 others.' The upper right hand corner of this slip (indicated by . . .) which probably, after 'Januar,' contained the year date, is torn off. On the upper left hand corner (indicated by * * * *) is written '*Mowing's Auction Rooms, Maiden Lane, Covent Garden, W. Bristow Auctioneer.*—' On the upper half of the outside of the upper vellum cover is written :

*'My reverend Friend
Bishop Andrews
gave me this Booke
a little before his death
W: Bath
et Welles.'*

This inscription is much faded, and, evidently for that reason, has been exactly copied immediately below, on the lower half of the same cover, in a later hand. This duplicate itself is also now much faded. But a close comparison of the two enables us to decipher both. Mr. Livingstone submitted the Manuscript to the authorities of the British Museum, where an application of acid momentarily revived the writing, and Mr. Scott assured Mr. Livingstone that 'he had not the slightest doubt that the inscription was in Bishop (afterwards Archbishop) Laud's handwriting.'

Internal evidence shows beyond doubt that this MS. was written during Andrewes' lifetime, and for his own personal use. Evidently, as is natural with such compositions, it grew under his hand, by successive additions in suitable places, and is not all of one date. Yet the handwriting preserves its identity throughout, both in the Greek and in the Hebrew, which is not nearly so ac-

curately written as the Greek. Some pages are very full; others have but a few lines on them; and many remain entirely blank. The impression produced on one who has had occasion—a labour, indeed, of love—to study it as closely as I have done for the purposes of this edition, is, that it is an original autograph (though, possibly, not the only one), actually written and long used by the saintly Bishop himself. It was his dying gift of affection—and, on such an occasion, when his own need of it was over, an autograph would be much more acceptable than a copy made by an amanuensis—to his friend Laud; into whose hands, as we know, many of his ‘innumerable papers’ passed, notably the Plan and the Inventory of the Furniture of his private Chapel, which Prynne seized, and printed in his ‘Canterbury’s Doom.’ Of the date of its first beginnings we cannot be quite sure. A compilation of this kind is often re-written more than once, as the wear of use, the deformity of erasures and corrections, and the need of re-arrangement may suggest. As for internal evidence of date, the *ἀγία μονὴ αὐτῇ* for which he prays (pages 3, 98, 113, 128), is nowhere named. It would be different at different periods of his life. It might be Pembroke Hall, of which he became Fellow in 1576, and Master in 1589; or St. Paul’s, of which he became Prebendary Residentiary the same year; or Westminster, of which he became Prebendary in 1597, and Dean in 1601; or one of his Episcopal Palaces. Its context on p. 98, where he prays also *ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας εἰσιόντων ἐν αὐτῷ*, points to one of the latter adjoining the Cathedral, and so *not* Farnham Castle, or to the Deanery and Abbey of Westminster, perhaps the most probable spot. There is

no special allusion to Queen Elizabeth; nor to the offspring of James the First, except under the general terms of ἡ διαδοχή and πᾶν τὸ σπέρμα βασιλικόν, p. 56, cp. 71, 135. The words τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ ἄρχοντος, on pp. 55, 175, are a later insertion by Samuel Wright, referring to the Queen of King Charles the First and the then Prince of Wales, afterwards King Charles the Second. The Θεοφύλακτος ἡμῶν Βασιλεύς for whom Andrewes prays is King James the First.

The omission, on p. 135, of Winchester, after the mention of his Dioceses of Chichester and Ely, points to a date, for that page, not later than his Episcopate of Ely, 1609–1618. On p. 56, after Κικεστρίας and Ἐλεοπόλεως, the words occur, τῇσδε καὶ νῦν (sc. διοικήσεως) but these, from their position on the page, may well have been inserted later. So may also the mention of Winchester on p. 6. Pp. 143–146 were evidently written during his Episcopate at Winchester, and certainly at one and the same time. They are a Thanksgiving for life-long mercies, and show the retrospective tone of old age.

This Text (which we may call ‘The Laudian Manuscript,’ and which I have designated by the letter L) ends with the words φθάσαντας τὴν νύκτα ἐργαζομένους ἀγαθόν τι, on p. 168, the second page of the evidently incomplete Evening Office, written in old age; but the remaining blank pages are consecutively numbered up to 188 inclusive. Its most obvious peculiarity as compared with Wright’s MS., and the hitherto published editions (all which depend upon that) is that it contains many whole pages of Hebrew, mostly, as was natural, from the Psalter. In most places W substitutes the corresponding Septuagint Greek, but leaves many Hebrew passages

wholly unrepresented, giving only a few isolated words and phrases here and there, all but one of which Lamphire's printed edition omits. In some instances W alters the order and sequence of passages common to it with L, and in some cases, where the Bishop had quoted from memory, or had purposely varied and adapted, W substitutes the reading of the LXX. Slight corrections of this kind, or additions, or changes of order, or the provision of marginal text references, &c., of which L contains very few, are of small consequence. The defect of Wright's transcript and of all subsequent reprints of it, from 1675 onwards, and of all versions of it, from Richard Drake's in 1648 till the latest, including that published by the Rev. J. H. Newman (No. 88 of Tracts for the Times, Vol. V.), and that based upon it by the Rev. Canon Edward Venables of Lincoln (Suttaby, 1883), is the omission, which in Wright's MS. must have been the conscious suppression, in their proper place, and without any sign of omission, of the Prayers for the Departed. The immense weight of Bishop Andrewes' unquestionable practice must now be added to the Anglican authority for this Primitive and Catholic usage which the Church of England withdrew indeed from overt expression when recasting and translating her public formularies, but which she, acting synodically, on the occasion of the final revision of her Articles of Religion, advisedly refrained from condemning¹. The passages occur on pp. 5, 55, 71, 85, 128,

¹ Some of the earlier drafts of the Articles—for example, that of the Forty-five Articles signed by the six royal chaplains, of whom Grindal was one, in October 1552, and notably that used by Bishop Hooper in the Visitation of his Diocese of Gloucester in 1551 and 1552, and imposed on his clergy there and at

and are all of them manifestly integral portions of the original Manuscript. Indeed L shows nowhere any traces of a second or different hand, whether in correction or addition.

It is possible that Wright made his copy for Drake from this original, as far as it goes. But whether his original, and that which Drake seems to have seen, were this, or a later duplicate autograph more complete at the end, it is certain that Wright, as we have seen, did not transcribe what was before him exactly as it stood.

In editing this priceless relic I have endeavoured to reproduce it faithfully, page by page, and for the most part, line by line. Manifest clerical errors I have corrected. In the Greek, which is written throughout with the customary contractions, there are scarcely any. In the Hebrew they are very numerous; and I am indebted to an old friend, the Rev. A. I. McCaul, whose accurate knowledge of the Sacred Tongue is hereditary, for much valuable assistance in correcting them as the sheets went through the press. Where necessary corrections have been made the MS. reading is given at the foot of the page. It is evident that the holy Bishop was not always

Worcester for their subscription—did include for condemnation, in what is now the XXII^d Article, not only the Doctrine of the ‘Scholastici’ (‘Schoolmen’ or ‘School-authors,’ altered in 1563 to ‘Romanensium,’ the ‘Romish Doctrine’), ‘concerning Purgatory, Pardons, &c.,’ as now, but also ‘de precatatione pro defunctis,’ ‘concerning prayers for them that are departed out of this world.’ In the *Articles agreed on by the bishops and other learned men in the Synod at London, in the year of our Lord God, 1552*’ (1553), these clauses are not found. See Archdeacon Hardwick’s *History of the Articles*, (1859), chap. v. pp. 72 foll., and Appendix iii. pp. 276, 304; and his *History of the Reformation* (1856), chap. iv. pp. 230-232.

careful to transcribe from the Hebrew or the Greek the exact text of the passages he made use of. He quoted them from memory, and often adapted them. Indeed, some of the errors in the Hebrew, though resulting in solecisms, seem to be accounted for by this habit of intentional adaptation of passages to individual and personal use.

The numbering of the pages is the same as that of the original MS. to our p. 168 inclusive, where the Laudian Manuscript ends. After that we are dependent on Wright's transcript, to our page 191 inclusive. From our page 169 I have noted the paging of Wright's MS. on our inner margin, to p. 191 inclusive, where he ends. For the remaining pages 192-196 we are indebted to Lamphire's edition of 1675.

A manual of devotion so profoundly Scriptural and Catholic, and coming to us from so high an authority as Bishop Andrewes, should be welcome to all loyal and instructed sons of the Church of England. It is to be hoped it may become familiar, not only to all our Clergy, but also to all who are able to read the Greek Bible, so honoured by Apostolic use, and the New Testament, whose spirit it breathes, and to which it is the best daily companion.

We would also very respectfully present it, as a genuine expression of the mind and tone of the Church of England, to the notice of our brethren of the Holy Orthodox Church of the East; with the hearty desire that it may be one more step towards that which is the chief need of Christendom, the intercommunion and co-operation of all those who, even now, are one in their steadfast protest against the usurpations of the Papal See.

The pages left blank, exactly as in the original, may be used, as they were, no doubt, intended by the author to be used, for further additions, on the same lines, according to personal need.

It remains only to express my thanks to His Excellency, M. J. Gennadius, the Envoy of the King of the Hellenes to the Court of St. James', for the kind interest taken by him in this edition of a work which was already familiar to him, and, especially for his revision and correction of the Greek Preface.

P. GOLDSMITH MEDD.

NORTH CERNEY RECTORY,
Festival of St. Michael and All Angels, 1891.

DEAN CHURCH'S ESTIMATE OF BISHOP ANDREWES' DEVOTIONS¹.

BISHOP ANDREWES has left behind him something which, even more than his preaching, explains his influence; it is the evidence of that power of character which has so strong, though so indirect and subtle a hold on men. He is one of those who, like St. Augustine, have left us, besides their writings, their very secret selves, as they placed themselves in the presence of their God and Saviour. In Bishop Andrewes' case this was certainly without intending it. After his death was found the book in which he had consigned the words selected by him to express the usual attitude of his soul in private, his usual feelings and emotions, his usual desires, when upon his knees. The book has been long familiar as *Bishop Andrewes' Greek and Latin Devotions*. It has received in our own times one of those rare translations which make an old book new². It seems to me that the key to the influence which Andrewes had in his own day, and which recommended his theology, is to be found in his *Devotions*. For they show what was the true meaning

¹ From a Lecture by the late Very Reverend Richard W. Church, D.C.L., Dean of St. Paul's, in the King's College Lectures on *Masters in English Theology*, 1877. Murray.

² By Dr. Newman, in 1840.

and reach of his theology, how unspeakably real and deep he felt its language to be, and how naturally it allied itself and was interwoven with the highest frames of thought and feeling in a mind of wide range, and a soul of the keenest self-knowledge and the strongest sympathies. There are books which go deeper into the struggles, the questionings, the temptations, the discipline, the strange spiritual mysteries of the devout spirit. There are books which perhaps rise higher in the elevations of devotion. But nowhere do we see more so original and spontaneous a result of a man's habits of devotion ; nowhere, that I know of, does the whole mind of the student, the divine, and the preacher, reflect itself in his prayers so simply and easily and harmoniously as in this book. His knowledge, his tastes, his systematic and methodical theology, the order and articles of his creed, translate themselves into the realities of worship. All his interests, all his customary views of God, of man, of nature, of his relations to his place and time—all that he has been reading about or employed upon, suggest themselves when he places himself in God's presence, and find their natural and fit expression in the beautifully applied words of Psalm or ancient Liturgy. Nothing can be more comprehensive and more complete in their proportions than his devotions for each day ; nothing more tender and solemn ; nothing more compressed and nervous than their language. The full order of prayer and all its parts is always there ; the introductory contemplation, to sober, to elevate, to kindle ; the confession, the profession of faith, the intercession, the praise and thanksgiving. There is equally there the consciousness of individual singleness, and the sense of great and wide corporate relations. His

confessions show in severely restrained and precise language the infinite acknowledgment of unworthiness and want, and the infinite hope in God's mercy and love, in one who searched and judged himself with keen and unflinching truth. But he did not stop at himself, his sins and hopes. He also felt himself, even in private prayer, one of the great body of God's creation and God's Church. He reminded himself of it, as he did of the object of his worship, in the profession of his faith. He acted on it in his detailed and minute intercessions. And then he surrendered himself to the impulses of exulting wonder and rejoicing at the greatness of his Christian lot. The poetical and imaginative side of his nature shows itself in the vivid pictures which he calls up, with a few condensed and powerful touches, of the glories of Nature, and the wonders of God's kingdom, its history, its manifold organisation. Thus, 'the connection of every day,' says Dr. Mozley¹, 'with the great works which each day saw in the work of creation, converts the several days of the week into beautiful mementos of the fact that we and all that we see are God's creatures, as well as of the sanctity of the week itself as a division of time; and it evidences that character of mind in the writer which realises the facts of Scripture, sees mysteries in common things, and feels itself still living amid visible traces of a Divine dispensation. It is obvious how such a method gives the beauty of natural objects a place in his religion.' The Apostles' Creed is no dry recital, but expands day after day into petitions and desires founded on its awful facts. And so again, 'man, human society, his country, as an object of prayer, is not the mere human mass—a number of individuals,

¹ *British Critic*, Jan. 1845, pp. 189–192.

but man and man in certain relations to each other, high and low, rich and poor, king and subject, noble and dependent, all living together in the system of God's ordinance,' . . . 'actual trades and states of life,' definitely enumerated, as Homer enumerates names of men and places; not only 'king and queen, parliament and judicature, army and police, commons and their leaders,' but 'farmers, glaziers, fishers, merchants, traders, and mechanics, down to mean workmen and the poor.' There is no class of men, no condition, no relation of life, no necessity or emergency of it, which does not at one time or another rise up before his memory, and claim his intercession: none for which he does not see a place in the order of God's world, and find a refuge under the shadow of his wing.

Into such devotions I think it would be impossible to translate the Puritan theology of the time. It is too narrow, too suspicious, too much enslaved to technical forms and language. The piercing and rapid energy of Andrewes' devotions, their ordinary severe conciseness, their nobleness and manliness, their felicitous adaptations, their free and varied range, the way in which they call up before the mind the whole of the living realities of God's creation and God's revelations, and, in the portion devoted to praise, their rhythmical flow and music, incorporating bursts of adoration and Eucharistic triumph from the Liturgies of St. James or St. Chrysostom, recalling the most ancient Greek hymns of the Church, the 'Gloria in Excelsis' and the Evening Hymn, preserved at the end of the Alexandrian manuscript of the New Testament¹,

¹ Φῶς ἱλαρόν; translated in the *Lyra Apostolica*, No. 62. See Bingham, vol. iv. p. 411.

—all this is in the strongest contrast to anything that I know of in the private devotions of the time. It was the reflection, in private prayer, of the tone and language of the public Book of Common Prayer, its Psalms, and its Offices; it supplemented the public book, and carried on its spirit from the church to the closet. And this was the counterpart of what Andrewes taught in the pulpit. To us it shows how real and deeply held his theology was; and it also explains that persuasiveness of conviction, which has as much to do as intellectual force and breadth, in making men listen to their teachers and accept their words. The reformed English Church had had its martyrs, statesmen, doctors, champions; in Andrewes it had a saint—not called so, not canonised, but one in whom men felt the irresistible charm of real holiness. It had some one in high place not only to admire, but to love. And churches need saints, as much as theologians and statesmen, and even martyrs.

ΕΥΧΑΙ ΙΔΙΑΙ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΛΑΓΚΕΛΩΤΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΟΥΙΝΤΟΝΙΑΣ

LANCELOTI ANDREWES
EPISCOPI WINTONIENSIS
PRECES PRIVATAE

*SECUNDUM CODICES MANUSCRIPTOS, ET PRAECIPUE SECUNDUM
CODICEM LAUDIANUM NUPER INVENTUM*

EDIDIT

PETRUS GOLDSMITH MEDD, A.M.

ECCLES. CATHED. S. ALBANI CANONICUS HONORARIUS
RECTOR DE NORTH CERNEY
OLIM COLLEGII UNIVERSITATIS APUD OXON. SOCIUS SENIOR

EN ΛΟΝΔΙΝΩΙ
LONDINI

1892

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Λαγκελῶτος Ἀνδρηεὺς ὁ ἀπὸ τοῦ 1618 μέχρι τοῦ 1625 τῆς Οὐιντονίας ἀρχιερατεύσας, ἐκλογήν τινα εὐχῶν καὶ ἱκεσιῶν εἰς ἰδίαν αὐτοῦ χρήσιν Ἑλληνιστὶ συνέγραψεν. Ὑποπτεύων δὲ τελευτὴν τοῦ βίου, βιβλιάριόν τι τὰς εὐχὰς ταύτας αὐτογράφους, ὥς ἔοικε, φέρων, ἐδωρήσατο τῷ Ἀρχιερεῖ Γυλιέλμῳ Λαύδῳ, τῷ ὕστερον Καντουαρίας Ἀρχιεπισκόπῳ, τῆς πρὸς αὐτὸν θερμῆς φιλίας τεκμήριον.

Μετὰ τὴν τοῦ Ἀνδρηέως τελευτήν, ὁ πρεσβύτερος Ῥιχάρδος Δράκης (Drake) ἰδὼν, ὥς αὐτός φησι, τὸ πρωτόγραφον τῶν εὐχῶν τούτων τοῖς θαλεροῖς τοῦ ἁγίου δάκρυσι βεβρεγμένον, ἀκριβὲς τούτου ἀπόγραφον ἔλαβε χειρὶ γραφὲν Σαμουήλ Οὐρίχτου (Wright) τοῦ τέως γραμματιστοῦ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιερέως.

Τοῦ ἑπιτιμωτάτου κειμηλίου καὶ ἱεροῦ τούτου λειψάνου ὁ Δράκης ἐξέδοτο ἐν ἔτει 1648 Ἀγγλικὴν τὸ πρῶτον μετάφρασιν. Ἐτει δὲ 1675 τὸ ἐν Ὁξωνίᾳ Ἀκαδημαϊκὸν τυπογραφεῖον ἐδημοσίευσε τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον μετὰ Λατινικῆς μεταφράσεως.

Τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἔπονται πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦ νῦν δοθεῖσαι, αἱ τε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχετύπου, καὶ αἱ τῆς Λατινικῆς καὶ Ἀγγλικῆς μεταφράσεως μετατυπώσεις.

Τὸ γὰρ πρῶτον ἀπόγραφον, οὗ ὁ Δράκης μνημονεύει, ἀπωλεσθὲν ἠφανίσθη, καὶ οὐδὲν οὐδαμοῦ ὑπῆρχε τοῦ πρωτογράφου γνησιώτερον ἀπόγραφον ἢ τὸ ὑπὸ Σαμουήλ Οὐρίχτου γραφέν. Τοῦτο καὶ ἕτερόν τι ἀμελῶς πάνυ γεγραμμένον, ἀπέκειντο ὡς μόνοι κόδηκες ἐν τῷ τῆς Κανταβριγίας Πεμβροχείῳ Κολλεγίῳ.

Ἄλλ' ἐπ' ἐσχάτων ἕτερον χειρόγραφον, τὰς αὐτὰς τοῦ αἰοιδίου Ἀρχιερέως Ἑλληνικὰς προσευχὰς μετὰ πολλῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περικοπῶν ἐν Ἑβραϊκῇ γλώσσῃ περιέχον, εὐτυχίᾳ ἐξαιρέτῳ εἰς χεῖρας ἦλθε τοῦ πρεσβυτέρου Ρ. Γ. Λιβιγγστῶνος ἐταίρου τοῦ ἐν Ὁξωνίᾳ Πεμβροχείου Κολλεγίου.

Τοῦτο, ἀκριβεστάτῃ ἐπιμέλειᾳ δοκιμασθέν, αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀνδρηέως τῷ Ἐπισκόπῳ Λαύδῳ δωρηθὲν ἐναργῶς ἀποδέδεικται εἶναι.

Τῇ οὖν φιλόφρονι ἀδείᾳ τῶν τὰ πρωτόγραφα ταῦτα κεκτημένων, τὸ Λαυδιανὸν τοῦτο, δηλονότι, τὸ διὰ τοῦ L σημασθέν, καὶ τὸ τοῦ Οὐρίχτου, τὸ διὰ τοῦ W ἐνδεικνύμενον, τὰ δύο ταῦτα ὑπ' ὄψει ἔχων, τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν ἐφιλοπόνησα.

ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΜΕΔΔΗΣ.

PRAEFATIO.

Sanctus Pater LANCELOTUS ANDREWES, Episcopus Wintoniensis, libellum Precum Privatarum, in suum usum Graecè, et (ut probabilius videtur) sua ipsius manu conscriptum, paulo ante mortem suam, dono dedit amico suo Gulielmo Laud, postea Cantuariensi Archiepiscopo.

Plures post annos vir reverendus Ricardus Drake, autographum quoddam harum Graecarum Precationum se vidisse memorat, 'deformitate sua gloriosum, manibus piis sancti Praesulis attritum, lacrymis ipsius perfusum.' Cujus Codicis, an idem iste fuerit 'Laudianus' (quo nomine appellare liceat) an alter quidam—plures enim, in longa vita, sanctum Episcopum fecisse facile est credendum—apographum 'manu sua pereleganti'¹ accurate descriptum, Samuel Wright, optimi Antistitis à chartis (vide pag. [B] infra) dono dedit amicissimo suo eidem Ricardo Drake. Qui, tam pretiosum *κειμήλιον* adeptus, primam Precationum Andreanarum versionem Anglicam, anno MDCXLVIII, Londini, edidit.

¹ Joh. Lamphire, in Praefatione edit. suae impressae.

Postea, anno MDCLXXV, Textus ipse Graecus, secundum exemplar supradictum Samuelis Wright manu scriptum, in Prelo Academico Oxoniensi, apud Theatrum Sheldonianum, est impressus, et editus, a Domino Doctore Johanne Lamphire, Historiae Antiquae Professore Camdeniano, Latina adhibita Versione, cura et labore, partim ejusdem Ricardi Drake, partim David Stokes, operis cui titulus *Verus Christianus* editoris, exarata.

Hanc primam Graecarum Precationum editionem caeterae omnes, tum Graeci Textûs, tum Versionum, usque ad nostros dies, planè et exactè sequuntur. Libellus enim autographus nullus apparebat; nec quidquam (ut videbatur) usquam superfuit quod ad ipsum autographum—vel autographa—propius accederet, quam apographum supradictum Samuelis Wright, quod, unà cum altero exemplari, manu cujusdam Linguae Graecae minus periti, secundum id, sed multâ incuriâ, confecto, in Collegio Pembrochiano apud Cantabrigienses hodie servatur.

Felici tamen quadam fortuna in manus mei plures per annos amici, alterius Collegii Pembrochiani, sc. apud Oxonienses, Socii, viri reverendi Roberti Georgii Livingstone, libellus eximius venit manuscriptus, Graecas Episcopi Lanceloti Andrewes continens Precationes, et, eis intermixtos locos plures Hebraicos Psalmorum et aliorum Veteris Testamenti librorum. Quem Codicem, evidenter usu diligenti obtritum, verba in tegmine exteriori membranaceo adhuc legenda, et manu ipsius Gulielmi Laud sine dubio inscripta, donum istud esse quod ab Episcopo morituro ei datum diximus luculenter

demonstrant. Immo praeterea diligenter perscrutanti plures rationes eundem manu ipsius sancti Episcopi conscriptum fuisse suadent.

Hanc nostram editionem, auctoritate venerandae Societatis ad Promovendam Doctrinam Christianam, animo lubenti, in usum Ecclesiae, praeparanti ante oculos fuere duo, quos memoravi, Codices Manuscripti, Laudianus sc. Oxoniensis (quem littera L denotavi) et Cantabrigiense istud exemplar, quod fieri potest Samuelem Wright (quem littera W designavi) secundum Laudianum, excerpta Hebraica Graecè, secundum LXX Interpretes, exhibentem, et nonnulla additamenta, ex aliis reliquiis Andreanis ejusdem generis desumpta, in fine operis adponentem, conscripsisse.

Erga eos qui commodaverunt, Magistrum et Socios Collegii Pembrochiani Cantabrigiensis et Socium Pembrochianum Oxoniensem, non tam ego quam veneranda Societas, immo Ecclesia tota, animum habemus memorem et gratum, et habebimus.

PETRUS G. MEDD.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

CONTENTA IN HOC LIBRO.

	Σελ. Pag.
Ὁραι Εὐχῆς. Horae Orationis	[C]
Προσευκτήρια. Loci Orationis	[D]
Ἐντεύξεις. Intercessionones	3
Ὁμολογίαι. Confessiones	4
Εἰσοδος. Introitus ad Orationem, sive Capita Interces- sionis	5
Τῆς Προσευχῆς περιστάσεις. Orationis Circumstantiae .	8
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ. OFFICIUM MATUTINUM .	9
Ἐξομολόγησις. Confessio, 13.—Εὐχαριστία. Gratiarum Actio, 15.—Εὐχή. Oratio, 16.	
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΕΛΘΙΝΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. OFFICIA MATUTINA PER HEBDOMADA	19
ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. In Dominica	19
Ἐξομολόγησις. Confessio, 21.—Πίστις. Credo, 28.— Εὐχή. Oratio, 29.—ὑπερέντευξις. Intercessio gener- alis, 32.—Εὐχαριστία. Gratiarum Actio, 45.	
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΗΜΕΡΑΣ. Feriae Secundae.	49
Ἐξομολόγησις. Confessio, 49.—Πίστις. Credo, 54.— ὑπερέντευξις. Intercessio, 55.—Εὐχή. Oratio, 58.	

	Σελ. Pag.
ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. Feriae Tertiae	65
'Εξομολόγησις Confessio, 67.—Πίστις. Credo, 70.—	
'Υπερέντευξις. Intercessio, 71.—Εὐχή. Oratio, 72.	
ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. Feriae Quartae	77
'Εξομολόγησις. Confessio, 79.—Πίστις. Credo, 83.—	
'Υπερέντευξις. Intercessio, 84.—Εὐχή. Oratio, 87.—	
Εὐχαριστία. Gratiarum Actio, 88.	
ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. Feriae Quintae	93
'Εξομολόγησις. Confessio, 95.—Πίστις. Credo, 97.—	
'Υπερέντευξις. Intercessio, 98.—Εὐχαριστία. Gratia-	
rum actio, 100.	
ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. Feriae Sextae	105
'Εξομολόγησις. Confessio, 107.—Εὐχή εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-	
τιῶν. Petitio Remissionis peccatorum. 108.—Πίστις.	
Credo, 112.—'Υπερέντευξις. Intercessio, 113.—Εὐχή.	
Oratio, 114.—'Ἡ Ψυχὴ τοῦ Χριστοῦ. Anima Christi,	
114.—Αἶνος καὶ εὐχαριστία. Laus et gratiarum actio,	
115.	
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. Sabbati	121
'Εξομολόγησις. Confessio, 122.—Εὐχή εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-	
τιῶν. Petitio Remissionis peccatorum, 124.—Πίστις.	
Credo, 127. 'Υπερέντευξις. Intercessio, 128.—Εὐχή.	
Oratio, 129.—Αἶνος καὶ εὐχαριστία. Laus gratiarum	
actio, 130.	
ΥΠΕΡΕΝΤΕΥΞΙΣ, 'Αγάθυνον, Κύριε	135
INTERCESSIO, Benefac, Domine	135
ΑΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ. Laus et gratiarum actio	138
ΛΙΤΑΝΕΙΑ. Litania	149
ΩΣΑΝΝΑ ΕΝ ΤΥΨΙΣΤΟΙΣ. Hosanna in excelsis	155
ΩΣΑΝΝΑ ΕΝ ΕΠΙΓΕΙΟΙΣ. Hosanna in terrenis	159

	Σελ. Pag.
Η ΔΕΙΛΙΝΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ. OFFICIUM VESPERTINUM .	167
Ἐξομολόγησις. Confessio, 171.—Εὐχή εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Petitio Remissionis peccatorum, 172.—Εὐχή. Oratio, 176.	
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ. Ante Communionem .	182
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ. Post Communionem .	187
ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ. Regula Vitae	190
ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ. Meditatio de Die Iudicii extremi	192
ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΒΡΑΧΥΤΗΤΟΣ. Meditatio Fragilitatis humanae	194

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. S. Luc. 2.

Oras ? Loqueris cum Sponso.

Legis ? Ille tecum loquitur.

S. Hierom. ad Eustoch. Virg.

Lectio orationem impinguat.

Lectionem oratio illuminat. Gul.

Paris. de Rhet. divina. cap. 30.

*Omne tempus in quo de Deo non cogitas, hoc te
computes perdidisse.*

Sr Bernard. Medit. devotiss. cap. 6.

*Noli vilipendere orationem tuam, quoniam ille
ad quem oras, non vilipendit eam. Sed antequam
egrediatur de ore tuo, ipse scribi eam jubet in libro
suo. Et unum è duobus indubitanter sperare
debemus quoniam aut dabit nobis quod petimus,
aut quod nobis noverit esse utilius. Id. ibid.¹*

¹ Vide notulam ad calcem pag. [D].

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
 ΛΑΝΚΕΛΩΤΟΥ,
 Τοῦ Πάνυ,
 Τοῦ Μακαρίτου,
 Τοῦ τῆς ΟΥΝΤΟΝΙΑΣ
 ΑΓΓΛΙΓΕΝΩΝ
 Ἐκκλησίας
 Ἐπισκόπου ἀξιοπρεποῦς,
 Εὐχαὶ ἰδίαὶ καθημεριναί.

*Amicissimus meus Samuel Wright Lanceloto
 Wintoniensi Epo olim à chartis, nunc autem
 Matthaeo Eliensi à Registris, pretiosum hoc κειμή-
 λιον suâ manu accuratè descriptum dono dedit
 mihi*

Richardo Drake

Πάντοτε. S. Luk. 18. 1.

Ἀδιαλείπτως. 1 Thessa. 5. 17.

Ἐν παντὶ καιρῷ. Ephes. 6. 18. Psal. 34. 1.

Καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ
γόνατα αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος, καὶ ἐξομο-
λογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς
ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν. P. Dan. 6. 10.

Ἐσπέρας καὶ πρωτὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι,
καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς
μου. Psal. 55. 18.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε. Psal. 119. 164.

1. Πρωτὶ ἔνυχον λίαν. S. Mar. 1. 35.

2. Ἐν ὄρθροις. Psal. 63. 7.

3. Ὡρα τρίτη τῆς ἡμέρας. Act. 2. 15.

4. Περὶ ὥραν ἕκτην. Act. 10. 9.

5. Ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐν-
νάτην. Act. 3. 1.

6. Πρὸς δείλης. Gen. 24. 63.

7. Ἐν ταῖς νυξίν. Psal. 134. 2.

Μεσονύκτιον. Psal. 119. 62. Act. 16. 25.

[D]¹

Ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν ἐπονομάσω
τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἤξω πρὸς σε,
καὶ εὐλογήσω σε. Exod. 20. 24.

- Συναγωγή. Ἐν βουλῇ εὐθέων, καὶ ἐν συναγωγῇ. 4. 111. 1.
Ταμιεῖον. Εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ κλείσας
τὴν θύραν, πρόσευξαι² ἐν τῷ κρυπτῷ. S. Mat. 6. 6.
ὑπερῶον. Ἀνέβη ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι. Act. 10. 9.
Ἱερόν. Ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν. Act. 3. 1.
Αἰγιαλός. Ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν. Act. 21. 5.
Κήπος. Ἐν κήπῳ. S. Joan. 18. 2.
Κοίτη. Ἐπὶ τῶν κοιτῶν. Psal. 149. 5.
Ἐρημος. Ἐν ἐρήμῳ. S. Luk. 5. 16. S. Mar. 1. 35.

Ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας
χωρὶς ὀργῆς, καὶ διαλογισμοῦ. 2 Tim. 2. 8.

¹ Hae quatuor paginae [A] [B] [C] [D], quas exacte reproduximus, inveniuntur tantum in Codice a supra-dicto Samuele Wright descripto, (vide pag. [B]) quem littera W notamus.

² Edd. impressae inserunt τῷ πατρί σου, τῷ.

[ΕΤΧΑΙ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΛΑΝΚΕΛΩΤΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.]

¹ Ἐμοὶ δὲ μηδαμῶς γένοιτο
τὸ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου
ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι
ἐνώπιον αὐτοῦ ὑπὲρ ὑμῶν
καὶ τοῦ δεῖξαι ὑμῖν τὴν ὁδὸν
ἀγαθὴν καὶ εὐθείαν.

¹ Sam. 12 23.

Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ
καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου
προσκαρτερήσομεν.

Act. 6. 4.

[Ὁ εἰσακούσας τῆς προσευχῆς
πρὸς Σε ἥξει πᾶσα σὰρξ
ἥξει καὶ ἡδε.

ἀλλὰ λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἐμέ,
ταῖς ἁμαρτίαις μου Σὺ ἰλάση.]²

Psal. 65. 2

[ΚΥΡΙΕ, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν ΣΟΥ.]²

Psal. 51. 15.

¹ Hic incipiunt Codices Manuscripti, L et W sed
W manu secunda praeponit Ἐν δὲ λιταζομένοισι
Σαμουήλ. ² W.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους Σου
 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν Σου
 προσκυνήσω Σε πρὸς ναὸν ἁγίόν Σου
 ἐν φόβῳ Σου.

Ps. 5. 7.

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἐμῆς
 ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς Σε
 ἐν τῷ αἶρειν με τὰς χεῖράς μου
 πρὸς ναὸν ἁγίόν Σου.

Ps. 28. 2.

Ὑπολαμβάνωμεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός Σου
 ἐν μέσῳ τῷ Οἴκῳ Σου.

Ps. 48. 9.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν περιστώτων ἡμῖν
 ἀδελφῶν, καὶ συνευχομένων ἡμῖν,
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ,
 τῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας αὐτῶν¹.
 Μνήσθητι καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας
 ἀπολειφθέντων,
 καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς
 κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου, Κύριε.

Μακαρίτωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλέας
 τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς
 τοὺς κτίστορας τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης².

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι
 Δόξα Σοι τῷ δοξάζοντι αὐτοὺς
 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς Σε δοξάζομεν.

¹ W τῆς προ. καὶ τῆς σπ. αὐτ. ² Loco τῆς ἀ. μ. τ.
 reperitur τοῦ ἁγίου φροντιστηρίου τούτου in Edd. im-
 pressis, quarum primam A. D. 1675 edidit Ioan. Lam-
 phire, cujus opus litteris Lam. notamus.

Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί Σου ἀνεφγμένοι
καὶ τὰ ὠτά Σου ἐπήκοα
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται
ὁ παῖς Σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον
οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά Σου ἐκεῖ.

2 Chro. 6. 4.
2 Chro. 6. 33.

Οἶμοι, ἡμαρτόν Σοι, Κύριε, ἡμαρτόν Σοι.
ὦ οἶα¹ συνετέλουν, καὶ οὐκ ἄξια ἤτασάς μου²
[ὦν ἡμαρτον.

Job. 33. 27.

Ἄλλ' ἐντρέπομαι,
καὶ ἀποστρέφω ἀπὸ τῶν ὁδῶν μου πονηρῶν
καὶ ἐπιστρέφω ἐπὶ τὴν καρδίαν μου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου ἐπιστρέφω ἐπὶ σε.
καὶ ζητῶ τὸ πρόσωπόν Σου
καὶ δέομαί Σου, λέγων
Ἥμαρτον, ἡνόμησα, ἡδίκησα
οἶδα, Κύριε, τὴν πληγὴν τῆς καρδίας μου
καὶ ἰδού, ἐπιστρέφω ἐπὶ Σε.
ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ μου.

2 Chro. 6. 38,
7. 14.
2 Chro. 6. 37.
1 Reg. 8. 38.
48.

Καὶ νῦν Σύ, Κύριε, ἐκ τοῦ κατοικητηρίου Σου
ἐκ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου ἐν οὐρανοῖς
εἰσάκουσον δὴ τῆς προσευχῆς
καὶ δεήσεως τοῦ δούλου Σου
καὶ ἴλεως ἴσθι τῷ δούλῳ Σου
καὶ ἴσσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Psal. 41. 4.

Οὐ τολμῶ οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπαίρειν³
ἀλλὰ μακρόθεν ἐστὼς
τύπτω εἰς τὸ στήθος μου
καὶ λέγω μετὰ τοῦ τελώνου

Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ
τῷ ἁμαρτωλῷ ὑπὲρ τοῦ τελώνου
ἱλάσθητι ὥσπερ τῷ τελώνῃ.

8. Luc. 18. 13.

¹ W ὅσα in margine. ² W et Lam. με, ut in Job.
³ W ἐπαῖραι, marg.

6. φύσις

εὐπεπονθός

λειτουργία σαρκικῶν

ἐπιτροπή

Τῶν πάλαι

Συνέδριον¹

Παροικία

Πηγὴ Μεσημβρινή

Ἀγίου Παύλου

Ἐπιζε ὕριον

Κικεστρία

Ἐλεόπολις

Τῶν τὰ νῦν

Διοίκησις Οὔιντον²

Ἐκκλησία

Τέμενος βασιλικόν³Οἰκονομία⁴συνέδρια⁵ 5'

7. φιλία ἠθική

ἀγάπη Χριστιανή

τὸ πλησίον

ἡ ἐπαγγελία

τὸ ἐπάλληλον

⁶ ἡ ἀσχολία.

πανευδεία ἐντευκτῶν

οἱ ἐν ἐσχάτοις

οἱ περὶ κατόρθωμά τι

⁷ οἱ καλλιεργοῦντες⁷ οἱ σκανδαλισθέντες

παρ' ἐμοῦ ποτέ.

¹ Lam. et edd. impressae Φροντιστήριον.

proxima lineâ W et Lam. inserunt τέμενος.

deest βασιλικόν.

⁵ Lam. Φροντιστήρια.

W οἱ deest.

² In³ In W⁴ Lam. Οἶκ. ἐλεημοσύνης βασιλικῆς.⁶ In W ἡ deest.⁷ In

Ἀλληλούϊα	הודו לי הללריה }
μετὰ	
διὰ	
Μὴ διαφθείρης	אל תשח
ἐν	
ἐν	
ἐν	
Ωσαννὰ	הושענא
ἐν	
ἐν	
ἐν	
[ἐν { ὑψίστοις ἐπιγείοις W.}]	
Δειλινὴ	שחרית בלילות
Ἐπιλύχνιος ¹	

¹ Nota quod Textus a verbis Ἡμαρτον. Ὁμολογῶ., in pag. 5 supra, usque ad Ἐπιλύχνιος, p. 7, in MSto W, (pp. 6, 7) manu secunda transcribitur, praefixis, in capite p. 6, litteris "D. W."

1. Γονυκλισία	_____	Ταπείνωσις	
Γονυπέτεια			S. Luc. 22. 41.
Ἐπὶ πρόσωπον			S. Mat. 26. 39.
Ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ψυχῆ	} μου		
ἐκολλήθη εἰς γῆν γαστήρ			Psal. 44. 25.
2. Κεφαλοκλισία			
Κατήφεια	_____	Ἐντροπή	
3. Στερνοκτυπία	_____	Ἀγανάκτησις	
4. Φρίκη	_____	Φόβος	2 Cor. 7. 11.
5. Στεναγμός	_____	Λύπη	2 Cor. 7. 11.
Χειροπληξία			
6. Ἐπαρσις ὀφθαλμῶν	_____	Ἐπιπόθησις	2 Cor. 7. 11.
χειρῶν			
7. Ὑπωπιασμός	_____	Ἐκδίκησις	2 Cor. 7. 11.

- Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι,
 Δόξα τῷ παρασχόντι μοι ὕπνον
 εἰς ἀνάπαυσιν ἀσθενείας
 καὶ εἰς ἀνεσιν τῶν κόπων
 τῇσδε τῆς πολυμόχθου σαρκός.
 Τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ πᾶσαν,
 τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ὑγιή, ἀναμάρτητον ¹
 παρὰ τοῦ Κυρίου εἰσελθεῖν αἰτησόμεθα
 Παράσχου, Κύριε.
 Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν
 φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων
 παρεμβάλλοντά με κύκλῳ
 καὶ τὰ σωτηριώδη μοι ἀεὶ ὑποτιθέμενον
 παρὰ τοῦ Κυρίου ².
 Τὴν συγγνώμην καὶ τὴν ἄφεσιν
 πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν
 καὶ πάντων τῶν πλημμελημάτων
 παρὰ τοῦ Κυρίου ².
 Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ
 παρὰ τοῦ Κυρίου ².
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
 ἐν μετανοίᾳ καὶ εὐλαβείᾳ
 ἐν ὑγιείᾳ καὶ εἰρήνῃ ἐκτελέσαι
 παρὰ τοῦ Κυρίου ².
 Ὅσα ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα
 προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴτις ἀρετή, καὶ εἴτις
 ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθαι, καὶ ταῦτα πράττειν
 παρὰ τοῦ Κυρίου ².
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν
 ἀναμάρτητα, ἀνεπαίσχυντα
 καὶ καλὴν ἀπολογίαν παρὰ τοῦ φρικτοῦ
 καὶ φοβεροῦ βήματος Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 παρὰ τοῦ Κυρίου ².

S. Chrysost.
Liturg.

Ejusdem.

Psal. 34. 7.

Ejusdem.

Ejusdem.

Ejusdem.

Philip. 4. 8.

E.S. Chrysost.
Liturgiā.

¹ Lam. ἀναμάρτητον διάγειν. ² Ita MSS., sed Edd.
 impressae habent παράσχου, Κύριε.

Οὐσία ὑπερούσιε, Φύσις ἄκτιστε
 τοῦ Ὁλου Δημιουργέ
 προορῶ Σε, Κύριε, ἐνώπιόν μου Psal. 16. 9
 καὶ αἶρω πρὸς Σε τὴν ψυχὴν μου. 25. 1.
 Προσκυνῶ Σε θεὸς τὰ γόνατα
 καὶ ταπεινοῦμαι ὑπὸ τὴν κραταίαν Σου χεῖρα. 1 S. Pet. 5. 6.
 Διαπεταννύω¹ τὰς χεῖράς μου
 ἢ ψυχὴ μου γῇ ἀνυδρός Σοι. Psal. 143. 6.
 Τύπτω εἰς τὸ στήθός μου S. Luk. 18. 13.
 καὶ λέγω μετὰ τελώνου
 Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ τῷ πάνυ
 τῶν ἁμαρτωλῶν πρώτῳ
 τῷ ἁμαρτωλῷ ὑπὲρ τελώνου
 ἰλάσθητι ὥσπερ τῷ τελώνῃ.

Πάτερ οἰκτιρμῶν
 δέομαι τῆς πατρικῆς Σου εὐσπλαγχνίας
 μή με παρίδῃς σκώληκα ῥυπαρόν
 κύνα τεθνηκότα 2 Sam. 9. 8.
 θνησιμαῖον σαπρόν.
 Τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς Ps. 138. 8.
 τὴν εἰκόνα σὴν μὴ παρίδῃς,
 εἰ καὶ στίγματα φέρουσιν τῆς ἁμαρτίας.
 Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρῖσαι. S. Math. 8. 2.
 Κύριε, μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ καθαρισθήσομαι². S. Math. 8. 8.

Καὶ Σὺ Σωτέρ μου Χριστέ, Χριστέ Σωτέρ μου
 Σωτέρ ἁμαρτανόντων, ὧν ἐγὼ πρῶτος 1 Tim. 1. 15.
 μή με παρίδῃς³
 τὴν τιμὴν τοῦ αἵματός Σου
 τὴν ἐπωνυμίαν Σὴν μὴ παρίδῃς
 μή με παρίδῃς, Κύριε
 ἀλλ' ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ
 ὀφθαλμοῖς Σοῦ ἐκείνοις
 οἷς ἐπέμβλεψας τῇ Μαγδαληνῇ ἐν δοχῇ
 τῷ Πέτρῳ ἐν αὐλῇ
 τῷ ληστῇ ἐπὶ ξύλῳ.

¹ Lam. et edd. imp. inserunt πρὸς σε. ² W addit
 ἰαθήσομαι, manu altera. ³ W, manu secunda,
 addit lineam Μὴ με παρίδῃς, Κύριε.

ὥστε

μετὰ τοῦ ληστοῦ παρακαλεῖν Σε ταπεινῶς

Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου·

S. Luc. 23.42.

μετὰ Πέτρου πικρῶς κλαίειν, καὶ [λέγειν¹]

S. Math. 26.75.

ὦ τίς δώσει πηγὴν δακρύων ὀφθαλμοῖς μου

Jerem. 9. 1.

καὶ κλαύσομαι ἡμέρας καὶ νυκτός ;

μετὰ Μαγδαληνῆς ἀκοῦσαί σου λέγοντος

S. Luc. 7. 48.

Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

καὶ μετ' αὐτῆς πολὺ ἀγαπᾶν

ὅτι πολλάί μοι, ὅτι πολλαπλάσιαι

ἀφέθησαν.

Καὶ Σύ, πανάγιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ζωοποιδὸν

Πνεῦμα,

μή με παρίδης

τὴν πνοήν Σου

τὰ ἁγιά Σου μὴ παρίδης·

ἀλλ' ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε ;

Psal. 90. 13.

καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τῷ δούλῳ Σου

ἐπισκέψαι.

[L. pag. 15.]

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν

Ὁ τρέπων εἰς τὸ πρῶτ' σκιὰν θανάτου

P. Amos. 5.8.

καὶ ἀνακαινίζων² τὸ πρόσωπον τῆς γῆς·

וְיִבְרֵךְ לֵילֵינוּ וְיִבְרֵךְ יְמֵינוּ וְיִבְרֵךְ

[Ὁ ἀφιστάμενος σκότον ἐκ προσώπου φωτός·

Gen. 1.

ὁ χωρίζων νύκτα καὶ ἐπανάγων ἡμέραν· W.]

Ὁ φωτίσας ὀφθαλμούς μου ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς

Psal. 13. 3.

θάνατον·

Ὁ ρύσας με ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ

Psal. 91. 5.
6.

ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου·

¹ Ita Lam. et edd. impr. sed deest in Codd. MSS.

² W et Lam. ἐμφανίζων. W in marg. Psal. 104. 30. ἀνακαινίζων. W et Lam. pro καὶ habent υἱόν.

- Ὁ ἀπώσας ὕπνον ὀφθαλμῶν μου,
τῶν βλεφάρων μου νυσταγμούς¹
- Ὁ εἰσόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρπων^{Psal. 65. 8.}
Ὅτι ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα, καὶ ἀνέστην^{Psal. 3. 5.}
ἐπεὶ Σύ, Κύριε, ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με^{4. 9.}
Ὅτι ἐξηγέρθην, καὶ εἶδον,
καὶ ὁ ὕπνος μου γλυκὺς ἐγένετό μοι.^{P. Jer. 31. 26. ἡδύς μοι ἐγένεθη.}
- Ἀπάλειψον ὥς γνώφον νυκτὸς ἀνομίας^{P. Isa. 44. 22.}
Διασκέδασον ὥς νεφέλην πρωϊνήν, ἁμαρτίας μου.
Δός μοι γενέσθαι υἱὸν φωτός, καὶ ἡμέρας^{2 Thess. 5. 5.}
ὥς ἐν ἡμέρᾳ σωφρόνως, ἀγνώως, εὐσχημόνως^{Rom. 13. 13.}
περιπατεῖν.
- Ἀξίωσον ἐμέ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναμάρτητον^{To Deum.}
διαφυλάξαι^{Psal. 145. 14.}
ὑποστηρίζων καταπίπτοντα, ἀνορθῶν καταπεπ-
τωκότα που^{Psal. 95. 8.}
ἵνα μήποτε σκληρύνω τὴν καρδίαν ἐν παρα-
πικρασμῷ,
ἢ πειρασμῷ, ἢ ἐν ἀπάτῃ τινὸς ἁμαρτίας.^{Heb. 3. 13}
- Ἔτι δὲ καὶ ῥύσον ἐμέ σήμερον^{Psal. 91. 4.}
ἐκ παγίδος θηρευτῶν
ἀπὸ λόγου ταραχώδους
ἀπὸ βέλους πετομένου τῆς ἡμέρας
ἀπὸ συμπτώματος
ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Ἀπὸ τῆς κακίας ἐμῆς διαφύλαξον τὴν ἡμέραν^{S. Mat. 6. 34.}
[Ἀπὸ τῆς κακίας W.] τῆς ἡμέρας [διαφύ-
λαξον W.] ἐμέ.
- Μὴ ἐκλείπωσιν ἐν ματαιότητι ἡμέραι μου
τὰ ἔτη μου ἐν δυστηνίᾳ.
- Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται¹ ῥῆμα^{Psal. 78. 33.}
Ἡ σήμερον τῇ χθὲς γνώσιν ἢ πρᾶξιν τινά.^{Psal. 19. 2.}
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου^{Psal. 143.}
ὅτι ἐπὶ Σοι ἤλπισα.

¹ W et Lam. ἐρεῦγοι.

Γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι
 ὅτι πρὸς Σε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε
 ὅτι πρὸς Σε κατέφυγον.
 Δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου
 ὅτι Θεός μου εἶ Σύ.
 Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με
 ἐν γῇ¹ εὐθείᾳ.
 Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ζήσεις με, Κύριε
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀπανάστησον τῆς ψυχῆς μου λογισμοὺς
 ἀσυνέτους. Wisd. 1. 5.
 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ
 ἰδεῖν ματαιότητα. Psal. 119. 37.
 Ἐν ἀκάνθαις φράξον τὰ ὠτά μοι τοῦ μὴ
 προσέχειν τοῖς λόγοις ἀπαίδευτοις.
 Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματι,
 θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Psal. 141. 3.
 Μηδέν μοι ἔργον γενέσθω εἰς βδελυγμὸν³
 ἢ εἰς σκάνδαλον καρδίας. 1. P. Sam. 23. 51.
 Ἐμπνευσον δὲ ἀγαθοὺς καὶ εἰς εὐδοκίαν ἐνώπιόν Σου.
 Οἱ ὀφθαλμοὶ τὰ ὀρθὰ βλέπέτωσαν,
 τὰ βλέφαρα νευέτω τὰ δίκαια. Prov. 4. 25.
 Τὸ πρῶτ' πρόσθες μοι τὸ ὠτίον τοῦ ἀκούειν
 καὶ τῇ παιδείᾳ τῶν λογίων ἀνοιγε τὰ ὠτά μοι. P. Isai. 50. 4, 5.
 Ὁ λόγος μου ἄλατι ἡρτυμένος ἵνα δώῃ² χάριν τοῖς ἀκούουσι.
Coloss. 4. 6. Eph. 4. 29.
 Γενέσθω δὲ ἔργον τι περὶ οὗ μνησθῆς μου,
 Κύριε, εἰς ἀγαθωσύνην, Nehem. 13. 22, 31.
 Καὶ φείσαι⁴ μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου.

¹ L inserit τῇ in margine. ² W habet δώῃ in δῶ cor-
 rectum manu secunda, quae η erasit. Lam. et ceterae
 edd. impressae habent δῶ. ³ W λυγμὸν in textu, βδε-
 λυγμὸν in margine. Edd. impressae λυγμὸν. ⁴ L φειση.

- Εἰς χεῖράς Σου παραθήσομαι
πνεῦμα, ψυχὴν, σῶμά μου·
Ἐκτισας, ἐλύτρωσας, ἀνεγέννησας αὐτὰ
Κύριε τῆς ἀληθείας·
Καὶ μετ' ἐμοῦ τοὺς ἐμοὺς πάντας, καὶ τὰ ἐμὰ
πάντα·
Ἐχαρίσω μοι αὐτά, Κύριε, ἐν ἀγαθωσύνῃ Σου
φύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φύλαξον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δέομαί Σου, Κύριε
φύλαξον ἀπταίστους, καὶ στηῆσον ἀμώμους
ἐνώπιον δόξης Σου ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יְיָ צורי וגואלי
יהי נועם יְיָ אליהנו עלינו
ומעשה ידיו כוננה עלינו
ומעשה ידיו כוננהו
Φύλαξον τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου
ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί Σου σήμερον
καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον
ἐντυγχανόντων αὐτῷ.
Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
לֵא
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με
δὸς τὸ κράτος Σου τῷ παιδί Σου
καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης Σου
Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν
τοῦ μὴ αἰσχυνθῆναί με
ἐνώπιον τῶν μισούντων με
ὅτι Σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι
καὶ παρεκάλεσάς με.

Psal. 31. 6.

Gen. 33. 5

Psal. 121. 7.

S. Judae 24.

2 Tim. 1. 18.

[Psa. 19. 14.]

[Psa. 90. 17.]

Psal. 121. 8.

Neh. 1. 11.

Psal. 70. 1.

Psal. 86. 16.

Διὰ τὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

S. Luc. 1. 78.

α Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι
τῷ κτίσαντι φῶς, καὶ φωτίσαντι
τὴν οἰκουμένην.

Gen. 1. 3.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν πυκάζουσι
ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου

Psal. 118. 27.

Φῶς ὁρατὸν { ἀκτῖνα ἡλιακὴν
 { φλόγα πυρὸς
 { ἡμέραν καὶ νύκτα
 { ἑσπέραν καὶ πρωτῆ.

Φῶς νοητὸν

S. Luk. 10. 26.

{ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ
 { γραπτὸν τοῦ νόμου
 { ¹ λόγια Προφητῶν
 { μελωδεῖαν Ψαλμῶν
 { νουθεσίαν Παροιμιῶν
 { ἐμπειρίαν Ἱστοριῶν

Rom. 1. 26.

Φῶς ἀνέσπερον.

β Δι' ἀναστάσεως σῆς ἐξανάστησον ἡμᾶς
εἰς καινότητα τῆς ζωῆς

Rom. 6. 4.

τρόπους ἡμῖν μετανόας ὑποτιθέμενος.

Ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν Heb. 13. 20.

τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν

ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου

τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν

καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ

εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ

ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ

διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ὃ ἡ δόξα

εἰς τοὺς αἰῶνας.

¹ Verba λόγια . . . Ἱστοριῶν inseruntur in W manu secunda, quae scripsit μελωδεῖαν, ut in Textu nostro L, et postea correxit in μελωδίαν eradendo ε.

- γ Ὁ τρισάγιόν Σου Πνεῦμα ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ S. Chrys. Lit.
ἐπὶ τοὺς μαθητάς Σου καταπέμψας
καὶ αὐτό, Κύριε, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν
ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμέραν καθ' ἡμέραν
ἐν ἡμῖν τοῖς δεομένοις Σου.

Οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον Κύριε
μακρόθυμε καὶ πολυέλεε
ἥμαρτον, ἥμαρτον, Κύριέ, Σοι.
Οἶμοι ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος, ἥμαρτον, Κύ- Rom. 7. 24.
ριέ, Σοι, πολλὰ καὶ δεινὰ ἥμαρτον
καὶ ταῦτα φυλασσόμενος μάταια καὶ ψευδῇ. P. Jon. 2. 8.

יְיָ נָחַם נָחַם¹

Οὐ κρύπτω τι· οὐ προφασίζομαι προφάσεις Psal. 141. 4.
τινάς.
Δίδωμί Σοι δόξαν, Κύριε, σήμερον. Jos. 7. 19.
'Εξαγορεύω κατ' ἑμαυτοῦ τὰς ἁμαρτίας μου.
'Αληθῶς ἐγὼ ἥμαρτον ἔναντι Κυρίου 20.
καὶ οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησα. P. Jer. 8. 6.
'Ω οἶα συνετέλουν, καὶ οὐκ ἄξια Job. 33. 27.
ἦτασάς με ὦν ἥμαρτον. Job. 11. 6.

יְיָ נָחַם נָחַם¹

Καὶ τί ἂν εἰπῶ νῦν; ἢ ἐν τίνι ἀνοίξω τὸ στόμα
μου ;
Τί ἂν ἀποκρινοῦμαι, ὅτι αὐτὸς ἐποίησα ; Rom. 2. 1.
'Απροφάσιστος, ἀναπολόγητος, αὐτοκατάκριτος Tit. 3. 11.
εἰμί.
'Η διαφθορά μου ἐμοί ἐστι παρ' ἐμοῦ. P. Hos. 13. 9.
Σοί, Κύριε, δικαιοσύνη
καὶ ἐμοὶ αἰσχύνη τοῦ προσώπου.
Καί Σὺ δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐρχομένοις ἐπ' ἐμὲ
ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας, καὶ ἐγὼ ἥμαρτον.
Καὶ νῦν, τίς ὑπομονή μου ; Οὐχί Σὺ, Κύριε ;
Ναί· ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ Σοῦ ἐστίν.
Εἰ ἔστι μοι σωτηρίας ἐλπίς
εἰ νικᾷ ἡ φιλανθρωπία Σου
τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν μου

¹ Ita Textus L.

והוא רחום¹ יכפר עון [Ps. 78. 38.]

ולא ישחית

והרבה להשיב אפו

ולא יעיר כל חמתו

כי ידע יי יצרנו [Ps. 103. 14.]

זכור כי עפר אנחנו

ויוזכר כי בשר אנו [Ps. 78. 39.]

רוח הולך ולא ישוב

Μνήσθητι, τίς μου ὑπόστασις זכר אני מה חלר [Ps. 89. 47.]

[Ὅτι ἔργον χειρῶν Σου מעשה ידיך

Εἰκὼν προσώπου צלם³ פניך

Μισθὸς αἵματος מחיר דמך

Ὄνομα ἐξ ὀνόματος שם משמך

Πρόβατον νομῆς Σου צאן מרעיתך [Ps. 74. 1.]

Υἱὸς διαθήκης. W.] בן בריתך

Τὸ πλάσμα⁴ τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης. Psal. 138. 8.

Τὴν εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωμα Gen. 1. 26.

ἢ ἐπὶ ματαίῳ ἔκτισας ; Psal. 89. 46.

ἐπὶ ματαίῳ ἐὰν ἀπολῇς.

Καὶ τίς ἂν ὠφέλεια ἐν τῇ ἀπωλείᾳ μου ; Psal. 30. 9.

Ἐπιχαροῦσιν οἱ ἐχθροί Σου.

ὦ μήποτ' ἐπιχαρῶσι, Κύριε.

Μὴ χάρισαι τοῖς ἐχθροῖς Σου

τὴν ἀπώλειάν μου.

למען איבך

¹ Textus habet יכמר. ² Textus male ויוזם. ³ Textus male מגיד. ⁴ Lam. τὰ ἔργα, quae W etiam manu secunda scripsit super τὸ πλάσμα.

יְהוָה יְהוָה לֵא מִבְּחַ

[Ἐπίβλεψον ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ Σου¹] Ps. 84. 9.

καὶ ἐν αἵματι διαθήκης Σου

ἐν ἰλασμῷ περὶ ἁμαρτιῶν ὅλου τοῦ κόσμου. P. Zach. 9. 11.

Κύριε, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ

1 S. Joh. 2. 2.

ἰλάσθητι δὴ μοι, Κύριε, τῶν ἁμαρτωλῶν

S. Luc. 18. 13.

πρώτῳ, πρωτίστῳ καὶ μεγίστῳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου καὶ ἰλάσθητι

τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι·

πλείστη γάρ ἐστιν ὅση.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ἐκείνου

παρ' οὗ οὐκ ἔστιν ἕτερόν τι ὑπ' οὐρανὸν

δεδομένον² ἐν ἀνθρώποις

ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς,

יְהוָה יְהוָה מִי יִנְיָ וְנִנְיָ³

וְלִי יְהוָה לִי יְהוָה לִי יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

Συναντιλαμβανομένου αὐτοῦ τοῦ Πνεύματος

ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν

καὶ ὑπερεντυγχάνοντος ὑπὲρ ἡμῶν

στεναγμοῖς ἀνεκλαλήτοις.

Διὰ Πατέρος σπλάγχνα πατρικὰ

Rom. 8. 26.

Υἱοῦ τραύματα αἱματόεντα

Πνεύματος στεναγμοὺς ἀνεκλαλήτους

יְהוָה לֵא מִבְּחַ יְהוָה לֵא מִבְּחַ

[Cf. Habac. 3. 2.]

εἰσάκουσον, Κύριε

ἰλάσθητι, Κύριε

P. Dan. 9. 19.

Κύριε, πρόσχες, ποίησον, καὶ μὴ χρονίσῃς

ἐνεκέν Σου

Κύριε, Κύριε, ὁ Θεός μου.

¹ W et Lam. et edd. impressae.

δεδομένον. W etiam scripsit δεδομένον, sed correxit in δεδομένον, rasurā mutans ω in ο.

habet וְנִנְיָ.

² L habet

³ Textus L

Ἐγὼ δὲ

οὐκ ἐπιλανθάνομαι τῶν ἡμαρτημένων μοι

ἐνώπιόν μου εἰς διὰ παντός

Psal. 51. 3.

ἀναλογίζομαι αὐτὰ ἐν πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου

μεριμνῶ ὑπὲρ αὐτῶν ἸΚΤΗ

Psal. 38. 18.

ἀποστραφεῖς στενάζω

P. Isai. 30. 15.

ἀγανακτῶ

ἐκδικῶ

προσοχθίζω ἐπ' ἐμαυτὸν

φανλίζω καὶ ὑπωπιάζω ἐμαυτὸν αὐτὸς

Job. 42. 6.

1 Cor. 9. 27.

ὅτι οὐ μᾶλλον, ὅτι οὐ πλέον,

μετανοῶ, Κύριε, ὦ Κύριε, μετανοῶ

βοήθει Σὺ τῷ μου ἀμετανοήτῳ

καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον

κατάνυξον, διάρρηξον, σύντριψον

τὴν καρδίαν μου.

Καὶ ἄνες, ἄφες, συγχώρησον πάντα

τὰ εἰς λυγμόν μοι καὶ σκάνδαλον καρδίας¹. 1 P. Sam. 25. 31.

Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με

Psal. 19. 12.

ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη Σου ἐπὶ τὸν

ἁμαρτωλὸν τὸν πάνν

καὶ ἐν καιρῷ εἰπέ μοι, Κύριε

Θάρσει, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου

S. Math. 9. 2.

ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου.

2 Cor. 12. 9.

Εἰπὲ τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου ἐγώ.

Psal. 35. 3.

Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου

Psal. 42. 6.

καὶ Ἵνα τί συνταράσσεις με ;

Ἐπίστρεψον, ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου Psal. 116. 7.

ὅτι ὁ Κύριος ἐνεργετήσῃ σε.

¹ W et edd. imp. τῆς καρδίας.

- Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξης με Psal. 6. 1.
μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσης με.
- Εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν Psal. 32. 6.
ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ
καὶ Σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
- Κύριε, ἐναντίον Σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου Psal. 38. 9.
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ Σου οὐκ ἀπεκρύβη.
- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου Psal. 51. 1.
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις με, ὦ Κύριε Psal. 102. 13.
ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαί με
ὅτι ἤκει καιρός.
- Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Psal. 130. 3.
Κύριε, τίς ὑποστήσεται ;
- Μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου Psal. 143. 2.
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

- Γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι
 ὅτι πρὸς Σε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε
 ὅτι πρὸς Σε κατέφυγον.
 Δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου
 ὅτι Θεός μου εἶ Σύ.
 Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με
 ἐν γῇ¹ εὐθείᾳ.
 Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ζήσεις με, Κύριε
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀπανάστησον τῆς ψυχῆς μου λογισμοὺς
 ἄσυνέτους. *Wisd. 1. 5.*
 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου τοῦ μὴ
 ἰδεῖν ματαιότητα. *Psal. 119. 37.*
 Ἐν ἀκάνθαις φράξον τὰ ὠτά μοι τοῦ μὴ
 προσέχειν τοῖς λόγοις ἀπαίδευτοις.
 Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματι,
 θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. *Psal. 141. 3.*
 Μηδέν μοι ἔργον γενέσθω εἰς βδελυγμὸν³
 ἢ εἰς σκάνδαλον καρδίας. *1. P. Sam. 23. 51.*
 Ἐμπνευσον δὲ ἀγαθοὺς καὶ εἰς εὐδοκίαν ἐνώπιόν Σου.
 Οἱ ὀφθαλμοὶ τὰ ὀρθὰ βλεπέτωσαν,
 τὰ βλέφαρα νευέτω τὰ δίκαια. *Prov. 4. 25.*
 Τὸ πρῶτ' πρόσθες μοι τὸ ὠτίον τοῦ ἀκούειν
 καὶ τῇ παιδείᾳ τῶν λογίων ἄνοιγε τὰ ὠτά μοι. *P. Isai. 50. 4, 5.*
 Ὁ λόγος μου ἄλατι ἡρτυμένος
 ἵνα δώῃ² χάριν τοῖς ἀκούουσιν. *Coloss. 4. 6. Eph. 4. 29.*
 Γενέσθω δὲ ἔργον τι περὶ οὗ μνησθῆς μου,
 Κύριε, εἰς ἀγαθωσύνην, *Nehem. 13. 22, 31.*
 Καὶ φείσαι⁴ μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου.

¹ L inserit τῇ in margine. ² W habet δώῃ in δῶ cor-
 rectum manu secunda, quae η erasit. Lam. et ceterae
 edd. impressae habent δῶ. ³ W λυγμὸν in textu, βδε-
 λυγμὸν in margine. Edd. impressae λυγμὸν. ⁴ L φειση.

- Εἰς χεῖράς Σου παραθήσομαι
πνεῦμα, ψυχὴν, σῶμά μου·
Ἐκτισας, ἐλύτρωσας, ἀνεγέννησας αὐτὰ
Κύριε τῆς ἀληθείας·
Καὶ μετ' ἐμοῦ τοὺς ἐμοὺς πάντας, καὶ τὰ ἐμὰ
πάντα·
Ἐχαρίσω μοι αὐτά, Κύριε, ἐν ἀγαθωσύνῃ Σου
φύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φύλαξον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δέομαί Σου, Κύριε
φύλαξον ἀπταίστους, καὶ στήσον ἀμώμους
ἐνώπιον δόξης Σου ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
יהיו לרצון אורי פי והגיון לבי לפניך
יְיָ צורי וגואלי
יהי נועם יְיָ אלהינו עלינו
ומעשה ידיו כוננה עלינו
ומעשה ידיו כוננהו
Φύλαξον τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἰσοδόν μου
ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Εὐόδωσον δὲ τῷ παιδί Σου σήμερον
καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον
ἐντυγχανόντων αὐτῷ.
Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
יְיָ
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με
δὸς τὸ κράτος Σου τῷ παιδί Σου
καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας Σου
Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν
τοῦ μὴ αἰσχυνθῆναί με
ἐνώπιον τῶν μισούντων με
ὅτι Σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι
καὶ παρεκάλεσάς με.

Psal. 31. 6.

Gen. 33. 5

Psal. 121. 7.

S. Judae 24.

2 Tim. 1. 18.

[Psa. 19. 14.]

[Psa. 90. 17.]

Psal. 121. 8.

Neh. 1. 11.

Psal. 70. 1.

Psal. 86. 16.

Διὰ τὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

S. Luc. 1. 78.

α Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι
τῷ κτίσαντι φῶς, καὶ φωτίσαντι
τὴν οἰκουμένην.

Gen. 1. 3.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν πυκάζουσι
ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου

Psal. 118. 27.

Φῶς ὁρατὸν { ἀκτῖνα ἡλιακὴν
 { φλόγα πυρὸς
 { ἡμέραν καὶ νύκτα
 { ἐσπέραν καὶ πρωτῆ.

Φῶς νοητὸν

S. Luk. 10. 26.

{ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ
 { γραπτὸν τοῦ νόμου

Rom. 1. 26.

{ ¹ λόγια Προφητῶν
 { μελωδεῖαν Ψαλμῶν
 { νοουθεσίαν Παροιμιῶν
 { ἐμπειρίαν Ἱστοριῶν

Φῶς ἀνέσπερον.

β Δι' ἀναστάσεως σῆς ἐξανάστησον ἡμᾶς
εἰς καινότητα τῆς ζωῆς

Rom. 6. 4.

τρόπους ἡμῖν μετανοίας ὑποτιθέμενος.

Ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν Heb. 13. 20.

τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν

ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου

τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν

καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ

εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ

ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ

διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ὃ ἡ δόξα

εἰς τοὺς αἰῶνας.

¹ Verba λόγια . . . Ἱστοριῶν inseruntur in W manu secunda, quae scripsit μελωδεῖαν, ut in Textu nostro L, et postea correxit in μελωδίαν eradendo ε.

- γ Ὁ τρισάγιόν Σου Πνεῦμα ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ S. Chrys. Lit.
ἐπὶ τοὺς μαθητάς Σου καταπέμψας
καὶ αὐτό, Κύριε, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν
ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμέραν καθ' ἡμέραν
ἐν ἡμῖν τοῖς δεομένοις Σου.

Οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον Κύριε
μακρόθυμε καὶ πολυέλεε
ἥμαρτον, ἥμαρτον, Κύριέ, Σοι.
Οἶμοι ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος, ἥμαρτον, Κύ- Rom. 7. 24.
ριέ, Σοι, πολλὰ καὶ δεινὰ ἥμαρτον
καὶ ταῦτα φυλασσόμενος μάταια καὶ ψευδῇ. P. Jon. 2. 8.

יְיָ אֵלֹהֵינוּ¹

Οὐ κρύπτω τι· οὐ προφασίζομαι προφάσεις Psa. 141. 4.
τινάς.
Δίδωμί Σοι δόξαν, Κύριε, σήμερον. Jos. 7. 19.
Ἐξαγορεύω κατ' ἐμαυτοῦ τὰς ἁμαρτίας μου.
Ἀληθῶς ἐγὼ ἥμαρτον ἔναντι Κυρίου 20.
καὶ οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησα. P. Jer. 8. 6.
ὦ οἶα συνετέλουν, καὶ οὐκ ἄξια Job. 33. 27.
ἦτασάς με ὦν ἥμαρτον. Job. 11. 6.

יְיָ אֵלֹהֵינוּ¹

Καὶ τί ἂν εἰπῶ νῦν; ἢ ἐν τίνι ἀνοίξω τὸ στόμα
μου ;
Τί ἂν ἀποκρινοῦμαι, ὅτι αὐτὸς ἐποίησα ; Rom. 2. 1.
Ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος, αὐτοκατάκριτος Tit. 3. 11.
εἰμί.
Ἡ διαφθορά μου ἐμοί ἐστι παρ' ἐμοῦ. P. Hos. 13. 9.
Σοί, Κύριε, δικαιοσύνη
καὶ ἐμοὶ αἰσχύνη τοῦ προσώπου.
Καί Σὺ δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐρχομένοις ἐπ' ἐμὲ
ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας, καὶ ἐγὼ ἥμαρτον.
Καὶ νῦν, τίς ὑπομονή μου ; Οὐχί Σὺ, Κύριε ;
Ναί· ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ Σοῦ ἐστίν.
Εἰ ἔστι μοι σωτηρίας ἐλπίς
εἰ νικᾷ ἡ φιλανθρωπία Σου
τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν μου

¹ Ita Textus L.

והוא רחום¹ יכפר עון [Ps. 78. 38.]

ולא ישחית

והרבה להשיב אפו

ולא יעיר כל חמתו

כי ידע נְיִ יצרנו [Ps. 103. 14.]

זכור כי עפר אנחנו

ויוזכר כי בשר אנו [Ps. 78. 39.]

רוח הולך ולא ישוב

Μνήσθητι, τίς μου ὑπόστασις זכר אני מה חלד [Ps. 89. 47.]

[Ὅτι ἔργον χειρῶν Σου מעשה ידיך

Εἰκὼν προσώπου צלם³ פניך

Μισθὸς αἵματος מחיר דמך

Ὄνομα ἐξ ὀνόματος שם משמך

Πρόβατον νομῆς Σου צאן מרעיתך [Ps. 74. 1.]

Υἱὸς διαθήκης. W.] בן בריתך

Τὸ πλάσμα⁴ τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης. Psal. 138. 8.

Τὴν εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωμα • Gen. 1. 26.

ἢ ἐπὶ ματαίῳ ἔκτισας ; Psal. 89. 46.

ἐπὶ ματαίῳ ἐὰν ἀπολῇς.

Καὶ τίς ἂν ὠφέλεια ἐν τῇ ἀπωλείᾳ μου ; Psal. 30. 9.

Ἐπιχαροῦσιν οἱ ἐχθροί Σου.

ὦ μήποτ' ἐπιχαρῶσι, Κύριε.

Μὴ χάρισαι τοῖς ἐχθροῖς Σου

τὴν ἀπώλειάν μου.

למען איבך

¹ Textus habet יכמר. ² Textus male ויוזם. ³ Textus male מגיך. ⁴ Lam. τὰ ἔργα, quae W etiam manu secunda scripsit super τὸ πλάσμα.

יְהוָה יְבִי לָנוּ מִנְחָה

[Ἐπίβλεψον ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ Σου¹] Ps. 84. 9.

καὶ ἐν αἵματι διαθήκης Σου

ἐν ἰλασμῷ περὶ ἁμαρτιῶν ὅλου τοῦ κόσμου. P. Zach. 9. 11.

Κύριε, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ

1 S. Joh. 2. 2.

ἰλάσθητι δὴ μοι, Κύριε, τῶν ἁμαρτωλῶν

S. Luc. 18. 13.

πρώτῳ, πρωτίστῳ καὶ μεγίστῳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου καὶ ἰλάσθητι

τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι·

πλείστη γάρ ἐστιν ὅση.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ἐκείνου

παρ' οὗ οὐκ ἔστιν ἕτερόν τι ὑπ' οὐρανὸν

δεδομένον² ἐν ἀνθρώποις

ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς,

יְהוָה יְבִי לָנוּ מִנְחָה³

יְהוָה יְבִי לָנוּ מִנְחָה

יְהוָה יְבִי לָנוּ

Συναντιλαμβανομένου αὐτοῦ τοῦ Πνεύματος

ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν

καὶ ὑπερεντυγχάνοντος ὑπὲρ ἡμῶν

στεναγμοῖς ἀνεκλαλήτοις.

Διὰ Πατέρος σπλάγχνα πατρικὰ

Rom. 8. 26.

Υἱοῦ τραύματα αἱματόεντα

Πνεύματος στεναγμοὺς ἀνεκλαλήτους

יְהוָה יְבִי לָנוּ מִנְחָה

[Cf. Habac. 3. 2.]

εἰσάκουσον, Κύριε

ἰλάσθητι, Κύριε

P. Dan. 9. 19.

Κύριε, πρόσχες, ποίησον, καὶ μὴ χρονίσῃς

ἐνεκέν Σου

Κύριε, Κύριε, ὁ Θεός μου.

¹ W et Lam. et edd. impressae.

δεδομένον. W etiam scripsit δεδομένον, sed correxit in δεδομένον, rasurā mutans ω in ο.

habet יְהוָה יְבִי לָנוּ מִנְחָה.

² L habet

³ Textus L

Ἐγὼ δὲ

οὐκ ἐπιλανθάνομαι τῶν ἡμαρτημένων μοι

ἐνώπιόν μου εἰς διαπαντός

Psal. 51. 3.

ἀναλογίζομαι αὐτὰ ἐν πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου

μεριμνῶ ὑπὲρ αὐτῶν ἸΝΤΗ

Psal. 38. 18.

ἀποστραφεὶς στενάζω

P. Isai. 30. 15.

ἀγανακτῶ

ἐκδικῶ

προσοχθίζω ἐπ' ἐμαυτὸν

φαυλίζω καὶ ὑπωπιάζω ἐμαυτὸν αὐτὸς

Job. 42. 6.

1 Cor. 9. 27.

ὅτι οὐ μᾶλλον, ὅτι οὐ πλέον,

μετανοῶ, Κύριε, ὦ Κύριε, μετανοῶ

βοήθει Σὺ τῷ μου ἀμετανοήτῳ

καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον

κατάνυξον, διάρρηξον, σύντριψον

τὴν καρδίαν μου.

Καὶ ἄνες, ἄφες, συγχώρησον πάντα

τὰ εἰς λυγμόν μοι καὶ σκάνδαλον καρδίας¹. 1 P. Sam. 25. 31.

Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με

Psal. 19. 12.

ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη Σου ἐπὶ τὸν

ἁματωλὸν τὸν πάνν·

καὶ ἐν καιρῷ εἶπέ μοι, Κύριε

Θάρσει, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου

S. Math. 9. 2.

ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου.

2 Cor. 12. 9.

Εἰπὲ τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου ἐγώ.

Psal. 35. 3.

Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου

Psal. 42. 6.

καὶ Ἵνα τί συνταράσσεις με ;

Ἐπίστρεψον, ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου Psal. 116. 7.

ὅτι ὁ Κύριος εὐεργετήσῃ σε.

¹ W et edd. imp. τῆς καρδίας.

- Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσης με. Psal. 6. 1.
- Εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν
ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ
καὶ Σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Psal. 32. 6.
- Κύριε, ἐναντίον Σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ Σου οὐκ ἀπεκρύβη. Psal. 38. 9.
- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου Psal. 51. 1.
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις με, ὦ Κύριε Psal. 102. 13.
ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρήσαί με
ὅτι ἤκει καιρός.
- Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Psal. 130. 3.
Κύριε, τίς ὑποστήσεται ;
- Μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου Psal. 143. 2.
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Αἰρῶ τὰς χεῖράς μου Psal. 119. 48.
 πρὸς τὰς ἐντολάς Σου, ὡς ἠγάπησα.
 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατα- Ψ. 119. 18.
 νοήσω
 κλῖνον τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐπιποθήσω 36.
 κατάρτισον τὰ διαβήματά μου, καὶ περιπατήσω 133.
 ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν Σου.

Κύριε ὁ Θεός, ἴσθι Σύ μοι Θεὸς
 Παρεκτός δέ Σου μὴ ἔστω μοι ἄλλος,
 μηδεὶς ἄλλος, μηδὲν ἄλλο σὺν Σοί γε.

Χάρισαί μοι

προσκυνεῖν Σε καὶ λατρεύειν Σοι
 ἐν ἀληθείᾳ πνεύματος S. Joh. 4. 24.
 ἐν εὐπρεπείᾳ σώματος 1 Cor. 14. 40.
 ἐν εὐλογίᾳ στόματος 26.
 ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ·
 καὶ ἀποδοῦναι τιμὴν τοῖς { πείθεσθαι } αὐτοῖς Heb. 13. 17.
 ἡγουμένοις { ὑπείκειν }
 στοργὴν τοῖς ἰδίοις { ἐπιμελεῖν } αὐτοῖς 1 Tim. 5. 8.
 { προνοεῖν }
 νικᾶν ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακὸν Rom. 12. 21.
 κτᾶσθαι τὸ σκευὸς μου ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ 1 Thess. 4. 4.
 ἀφιλάργυρον εἶναι τὸν τρόπον Heb. 13. 5.
 ἀρκούμενον τοῖς παροῦσι
 ἀληθεύειν ἐν ἀγάπῃ Ephes. 4. 15.
 ἐπιποθεῖν τοῦ μὴ ἐπιθυμεῖν
 τοῦ μὴ ἐπιθυμεῖν ἐν πάθει 1 Thess. 4. 5.
 τοῦ μὴ πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν. 1 S. Pet. 4. 3.
S. Jud. 16 v.

הַיְיָ הַיְיָ

Τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως συντρίψαι
 μεμνηῆσθαι τῶν ἐσχάτων
 ἐκκόψαι τὰς ἀφορμὰς
 νήφειν
 ἀργὸν μὴ καθίζεσθαι
 παραιτεῖσθαι τοὺς πονηροὺς
 κολλᾶσθαι τοῖς ἀγαθοῖς
 διαθήκην περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς¹
 δουλαγωγεῖν τὸ σῶμα
 σχολάζειν τῇ προσευχῇ².

Gen. 3. 15.

Deut. 32. 29.

2 Cor. 11. 12.

1 S. Pet. 5. 8.

St. Mat. 20. 6.

Psal. 26. 4, 5.

S. Tit. 3. 10.

Rom. 12. 9.

H. Job. 31. 1.

1 Cor. 9. 27.

1 Cor. 7. 5.

Ἐν ἀκάνθαις φράξον μοι τὴν ὁδὸν
 τοῦ μὴ εὐρεῖν με τὴν τρίβον
 τοῦ διώκειν τὰ μάταια.

Hos. 2. 6.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας ἄγξον μου
 τοῦ μὴ ἐγγίζοντος πρὸς Σέ.

Psal. 32. 9.

ὦ Κύριε, ἀνάγκασον εἰσελθεῖν εἰς Σε.

S. Lu. 14. 23.

¹ Lam. addit θέσθαι, quem, ut semper, sequuntur ceterae edd. impressae. ² W, Lam. et edd. imp. hic inserunt lineam χωρῆσαι εἰς μετάνοιαν. 2 S. Pet. 3. 9.

Πιστεύω, Κύριε, εἰς Σε
 ἕνα Θεὸν { Πατέρα
 { Λόγον
 { Πνεῦμα
 Ὑπὸ τῆς στοργῆς καὶ δυνάμεως Σῆς
 ἐκτίσθαι τὸ πᾶν
 Ὑπὸ τῆς χρηστότητος καὶ φιλανθρωπίας Σου
 ἀνακεφαλαιῶσθαι τὸ πᾶν
 ἐν τῷ Λόγῳ Σου
 ὅς, δι' ἡμᾶς ἀνθρώπους, διὰ τε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν
 σὰρξ ἐγένετο
 συνελήφθη ἐτέχθη
 ἔπαθε ἐσταυρώθη
 ἔθανε ἐτάφη
 κατέβη ἀνέστη
 ἀνέβη ἐκάθητο ¹
 παλινοστήσει μισθαποδώσει
 Ὑπὸ τῆς ἐπιφάνσεως καὶ ἐνεργείας
 τοῦ Πνεύματός Σου τοῦ ἁγίου
 ἐκκεκλησθαι ἐκ τοῦ καθ' ὅλου
 λαὸν περιούσιον
 εἰς πολίτευμα κατὰ πίστιν ἀληθείας 2 Thess. 2. 13.
 κατὰ ἁγιωσύνην ἀναστροφῆς
 ἐν ᾧ μετέχειν ἡμᾶς
 τῆς κοινωνίας τῶν ἁγίων
 τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
 ἐν τῷ παρόντι
 ἐν ᾧ προσδοκᾶν ἡμᾶς
 σαρκὸς ἀνάστασιν
 ζωὴν αἰώνιον ἐν τῷ μέλλοντι.
 Ταύτην τὴν ἁγιωτάτην Πίστιν S. Jud. 3.
 τὴν ἀπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἁγίοις
 πιστεύω, Κύριε
 βοήθει Σὺ τῇ μου ἀπιστίᾳ S. Mar. 9. 24.
 πρόσθες Σὺ τῇ μου ὀλιγοπιστίᾳ

¹ L habet ἔκαθετο in ἐκάθητο correctum manu secunda
 mutatione ε in η. W ἔκαθετο. Lam. et ceterae edd.
 imp. ἐκάθισε.

καμοὶ χάρισαι
τὸν Πατέρα ἀγαπᾶν τῆς στοργῆς
τὸν Παντοκράτορα εὐλαβεῖσθαι τῆς δυνάμεως
αὐτῷ ὡς κτίστῃ πιστῷ παρατίθεσθαι τὴν ψυχὴν 1 S. Pet. 4. 19.
ἐν εὐποιᾷ

Ἐκ τοῦ Ἰησοῦ	σωτηρίας	} μετέχειν
Χριστοῦ	χρίσματος	
μονογενοῦς Υἱοῦ	υἱοθεσίας	
τῷ Κυρίῳ ¹	θεραπεύειν	
ἀντὶ τῆς συλλήψεως	ἐν πίστει	
τῆς γεννήσεως	ταπεινοφροσύνη	
τῶν παθημάτων	ὑπομονῇ τε καὶ ἀντιπαθείᾳ	
	τοῖς περὶ ἁμαρτίαν	
τοῦ σταυροῦ	σταυρῶσαι τὰς ἀφορμὰς	
τοῦ θανάτου	νεκρῶσαι τὴν σάρκα	
τῆς ταφῆς	θάπτειν δι' ἔργων ἀγαθῶν	
	τὰ πονηρὰ διαβούλια	
τῆς καταβάσεως	μελετᾶν τὰ εἰς αἵτου	
τῆς ἀναστάσεως	καινότητα τῆς ζωῆς	
ἀναβάσεως	τὰ ἄνω φρονεῖν	
καθέδρας	τὰ κρείττω ἐκ δεξιῶν	
παλινοστήσεως	τὸν φόβον τῆς παρουσίας	
	δευτέρας	
κρίσεως	τὸ κρίνειν ἑμαυτὸν πρὸ	
	τοῦ κρίνεσθαί με	

Ἀπὸ τοῦ Πνεύματος
τὴν πνοὴν λαβεῖν τῆς χάριτος σωτηρίου
ἐν ἐκκλησίᾳ κλήσεως }
ἀγία ἀγιασμοῦ } μετέχειν
καθολικῇ μερισμοῦ }
καὶ κοινωνίας τῶν ἁγιάσματος

προσευχῶν	νηστειῶν
στεναγμῶν	ἀγρυπνιῶν
δακρύων	κακοπαθημάτων
εἰς πεποίθησιν ἀφέσεως ἁμαρτιῶν	
ἐλπίδα ἀναστάσεως	εἰς ζωὴν αἰώνιον.
μεταστάσεως	

Lam. et edd. imp. τὸν Κύριον.

Ὡς ἡ ἐλπίς πάντων περάτων τῆς γῆς
καὶ τῶν ἐν θαλάττῃ μακρὰν
ὧς ἐφ' ᾧ ἠλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν
καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς .
ὃν ὑπέμειναν
καὶ οὐ κατησχύνθησαν
ὧς ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητος
ἀπὸ μαστῶν τῆς μητέρος
εἰς ὃν ἀπερρίφθην ἐκ μήτρας
ἴσθι Σὺ ἐλπίς μου
ἔτι καὶ ἔτι
καὶ μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

Psal. 65. 5.

Psal. 22. 4.
5.

Psal. 71. 4.

Ps. 22. 9, 10.

Ps. 142. 8.

Ἐν φύσει Σου
ἐν ὀνόμασι
ἐν τύποις
ἐν λόγῳ
ἐν πράξει ἡ ἐλπίς μου

μή με καταισχύνῃς ¹ ἀπὸ τῆς
ἐλπίδος ² μου ταύτης.

¹ W καταισχύνῃς μέ.
gine, ref. ad Ψ. 119. 116.

² W προσδοκίας in mar-

ὦ ἡ ἐλπὶς πάντων περάτων τῆς γῆς

Psal. 65. 5.

ὦ φύλαξ ἀνθρώπων, ὦ Δέσποτα φιλόανθρωπε

ὦ εἰς τοῦτο ἀποθανὼν καὶ ἀναζήσας
ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσης

Rom. 14. 9.

ὦ βοηθὲ τῶν ἀβοηθήτων
ἀντιλήπτορ ἐν εὐκαιρίᾳ, ἐν θλίψει

Psal. 9. 9.

ὦ Θεὸς χάριτος καὶ ἀληθείας

S. Joan. 1. 14.

ὦ ὑπερασπιστὰ τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ Σου ψ. 28. 9.

• Ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ λυχνιῶν χρυσῶν

Revel. 2. 1..

ὦ Κύριε θερισμοῦ

S. Mat. 9. 38.

ὦ κλῆρος τῶν πρᾶσσεδρευόντων τῷ ναῷ Σου

Μνήσθητι τῆς κτίσεώς Σου ἀπάσης εἰς ἀγαθὸν
ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον ἐν οἰκτιρμοῖς Σου.

Μνήσθητι παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν
καὶ ὃς συνέκλεισας πάντας εἰς ἀπείθειαν
πάντας ἐλέησον, Κύριε.

Rom. 11. 32.

ἐάν τε ζῶμεν ἐάν τε καὶ ἀποθνήσκωμεν
Κύριος ἡμῶν Σὺ
ζῶντας καὶ θανόντας ἐλέησον, ὦ Κύριε.

Μνήσθητι πάντων ἐν ἀνάγκῃ ὄντων
καὶ τῆς Σῆς βοηθείας δεομένων.

Στήριξον πάντας ἐν ἀληθείᾳ
καὶ χάριτι ἱστάντας
κατάρτισον πάντας περὶ αἵρέσεις
καὶ ἁμαρτίας νοσοῦντας.

1 Thess. 3. 2, 13.

2 S. Pet. 1. 12.

Gal. 6. 1.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς Σου
ἧς ἐκτήσω καὶ ἐλυτρώσω ἀπ' ἀρχῆς
ὦ γενέσθω τῶν πιστευόντων
ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία.

Psal. 74. 2.

Act. 4. 32.

Μὴ κινήσης τὴν λυχνίαν ἡμετέραν
ἐκ τόπου αὐτῆς
ἐπιδιόρθωσον τὰ λείποντα
ἐπιστήριξον τὰ λοιπά, ἃ ἔμελλες ἀποβαλεῖν¹.

Tit. 1. 5.

Apo. 3. 2.

Ἐκβαλλε τοὺς ἐργάτας
ἱκανωθέντας παρὰ Σοῦ
εἰς τὸν θερισμόν Σου.

Χάρισαι τῷ κλήρῳ ἡμῶν
ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον ἀληθείας
καὶ ὀρθοποδεῖν ἐν αὐτῷ.
χάρισαι τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ
πείθεσθαι καὶ ὑπέκειν αὐτοῖς.

2 Tim. 2. 15.

Gal. 2. 14.

Heb. 13. 17.

¹ Ita etiam W, sed altera manus linea notavit et in
margine posuit μέλλει ἀποθανεῖν.

ὦ βασιλεῦ τῶν ἐθνῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς

Ἡ ὑπομονὴ τῶν νήσων, Κύριε, καὶ
ἐλπίς αὐτῶν

P. Ia 51. 5.
60. 9.

Κύριε κυρίων, ἄρχον ἀρχόντων

Κράτυνον πάντα τὰ πολιτεύματα
 ὅλης τῆς Οἰκουμένης
 ὥς διαταγὴν Σὴν
 εἰ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην κτίσιν·
 διασκόρπισον τὰ ἔθνη
 τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα·
 ἀντάνελε τοὺς πολέμους μέχρι τῶν
 περάτων τῆς γῆς.

1 S. Pet. 2. 13.

Psal. 68. 30.

Psal. 46. 9.

Ῥῦσαι τὴν νῆσον ταύτην
 καὶ πᾶσαν τὴν χώραν ἐν ἣ παροικοῦμεν
 ἀπὸ πάσης θλίψεως, κινδύνου
 καὶ ἀνάγκης.

S. Chrysost.

Μνήσθητι ἀρχόντων πάντων
 οὓς ἐδικαίωσας ἄρχειν ἐπὶ τῆς γῆς·
 καὶ ὧ ἐν πρώτοις μνήσθητι
 τοῦ θεοφυλάκτου Βασιλέως ἡμῶν
 καὶ ἐπὶ πλεον συνέργησον αὐτῷ
 καὶ εὐόδωσον αὐτὸν ἐν ᾧ πασι·
 λάλησον εἰς καρδίαν αὐτοῦ ἀγαθὰ
 ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας Σου
 καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ·
 χάρισαι αὐτῷ βαθεῖαν
 καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην·
 ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτοῦ
 ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν
 μετὰ πάσης εὐσεβείας καὶ σεμνότητος.

S. Chrysost.

1 Tim. 2. 2.

Ὡ παρ' οὗ τεταγμένοι εἰσὶν αἱ ἐξουσίαι

Rom. 13. 1.

Ὁ Θεὸς Σαβαὼθ (τῶν στρατιῶν δηλαδὴ)

P. Sam. 1. 3.

Ὁ Θεὸς οὐχ ἡμῶν μόνον
ἀλλὰ καὶ σπέρματος ἡμετέρου

Χάρισαι τοῖς ἐν παλατίῳ διαφέρουσι
 ἐπ' ἀρετῇ τε καὶ φόβῳ Σου διαφέρειν·
 τῷ βουλευτηρίῳ, τὴν ἀγίαν Σου φρόνησιν·
 τοῖς δυνάσταις ἡμῶν, τὸ μὴ δύνασθαί τι κατὰ 2 Cor. 13. 8.
 ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας·
 τῷ δικαστηρίῳ, τὰ κρίματά Σου
 τὸ κρίνειν ἐν πᾶσι πάντας
 ἄνευ προκρίματος καὶ προσκλίσεως. 1 Tim. 5. 21.

Εὐδόωσον καὶ ἐνίσχυσον πάντα
 τὸν φιλόχριστον στρατὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν
 τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν πίστεως·
 χάρισαι τοῖς λαοῖς ἐν ἡμῖν
 ὑποτάσσεσθαι τῇ ἀρχῇ
 οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν·
 τοῖς γεωργοῖς καὶ ζωοφόρβοις, εὐετηρίαν·
 τῷ στόλῳ καὶ ἀλιεῦσιν, εὐπλοῖαν·
 τῇ καπηλικῇ, μὴ ὑπερβαίνειν ἀλλήλους·
 τῇ μηχανικῇ, νομίμως ἐργάζεσθαι
 τὰς ἐργασίας αὐτῶν·
 καὶ μὲν καὶ μέχρι τῶν βαναύσων
 καὶ μὲν καὶ μέχρι τῶν πτωχῶν.

Εὐλόγησον τὰ παιδία ἡμῶν ἐν ἡμῖν
 ὥστε προκόψαι αὐτὰ ἐν σοφίᾳ
 ὡς καὶ ἡλικία καὶ ἐν χάριτι
 παρὰ Σοί τε καὶ ἀνθρώποις. 8. Luk. 2. 52.

Ὁ θέλων τῶν ἰδίων πρόνοιαν ἔχειν ἡμᾶς
καὶ μισῶν ἀστόργους

Tim. 5. 8.

Ὁ βουλόμενος ἀνταμείψαι ἡμᾶς
τοῖς ἀγαθοποιούσιν

Ὁ τῶν οἰκείων ἀμελοῦντα ἀπίστου χείρονα
γράφας

1 Tim. 5. 8.

Ὁ θέλων περισσεύειν δικαιοσύνην ἡμῶν
πλέον τῶν ἀμαρτωλῶν

S. Mat. 5. 20.

Ὁ θέλων ἡμᾶς νικᾶν ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακὸν
καὶ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων
ἡμᾶς

Rom. 12. 21.

S. Mat. 5. 44.

Ὁ χαρισάμενος ταῖς προσευχαῖς τῶν
δούλων Σου ὑπὲρ ἀλλήλων

Ὁ προθυμίαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
εὐπρόσδεκτον ἡγούμενος

2 Cor. 8. 12.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μοι κατὰ σάρκα συγγενῶν· Rom. 9. 3.
 δὸς ἐμοὶ λαλεῖν εἰρήνην περὶ αὐτῶν
 καὶ ἐκζητεῖν ἀγαθὰ αὐτοῖς.

Μνήσθητι, Κύριε, εἰς ἀγαθὸν πάντων
 ὑφ' ὧν εὐπέπονθα·

ζῆσον αὐτοὺς καὶ μακάρισον ἐν τῇ γῇ Psal. 41. 2.
 καὶ μήποτε παραδῶς αὐτοὺς εἰς θέλημα
 ἐχθρῶν.

Μνήσθητι ἐν εὐδοκίᾳ Σου πάντων ἐν
 οἰκονομίᾳ μου·
 εἰρήνη τῷ οἴκῳ ἐμῷ S. Luk. 10. 5.
 υἱὸς εἰρήνης ἐπὶ πᾶσιν ἐν αὐτῷ. 6.

Ἀνταγαπᾶν τοὺς ἀγαπῶντας ἐμὲ δὸς ἐμοί, Κύριε S. Mat. 5. 46.
 τοὺς φίλους ἐμοὺς καὶ πατρώους Prov. 27. 10.
 καὶ τῶν φίλων παῖδας οὐδέποτε ἐγκαταλείψαι.

Ἐλέησον τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὥς καὶ ἐμοῦ
 αὐτοῦ¹
 καὶ προσάγαγε εἰς τὴν ἐπουράνιον Σου βα-
 σιλείαν, ὥς καὶ ἐμέ.

Μνήσθητι, Κύριε, εἰς ἀγαθόν, καὶ δώης ἔλεος
 πᾶσι τοῖς ἐμὲ διὰ μνήμης ἔχουσιν
 ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτῶν
 καὶ πᾶσιν οἷς ἐπηγγειλάμην διὰ μνήμης ἔχειν
 ἐν προσευχαῖς μου.

Τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας τῇ προσευχῇ μὴ
 σχολαζόντων μνήσθητι, Κύριε, ὥς καὶ
 προσευχομένων Σοι.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τοὺς ἐν ἐσχάτῃ
 ἀνάγκῃ ὄντας, ὅτι καιρὸς τοῦ
 οἰκτειρῆσαι αὐτούς, ὅτι ἤκει καιρός.

Οἰκτειρήσεις δέ, Κύριε Psal. 102. 13.
 ὥς καὶ ἐμὲ ἐν ἐσχάτοις ὄντα.

¹ Ita L et W sed Lam. et edd. imp. τοὺς ἐχθροὺς . . .
 ἐμαντόν.

[Μνήσθητι, Κύριε,]¹

τῶν νηπίων	τῶν πεινόντων
παίδων	διψώντων ²
ἐφήβων	γυμνῶν
νέων	νοσούντων
ἀνδρῶν	δεσμωτῶν
γερόντων	ξένων, ἀξένων
τῶν ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ	ἀθάπτων
καὶ ἀδυναμία ὄντων	
ἐνεργουμένων εἰς τὸ ἐαυτοκτονεῖν	
ὄχλουμένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων	Act. 5. 16.
ψυχὴν νοσούντων ἢ σῶμα	
ὀλιγοψύχων	
τῶν ἀπελπισμένων	
τῶν ἐν φυλακαῖς καὶ δεσμοῖς	
τῶν τεθνατομένων ³	
ὀρφανῶν	
κηρῶν	
ξένων	
ὁδοιπορούντων	
πλεόντων	
ἐγκύων	
θηλαζουσῶν	
τῶν ἐν πικραῖς δουλείαις	
μετάλλοις	
τριήρεσι	
τῶν ἐν ἐρημίᾳ	

ἄνθρώπους καὶ κτῆνη σώσεις, Κύριε
ὥς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός Σου ὁ Θεός·
καὶ ἄρα οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη
τῶν πτερύγων Σου ἐλπιούσιν.

Psal. 36. 6.
7.

¹ Ita W, sed altera manu. Ita etiam Lam. et edd. imp. ² Ita L, sed edd. imp. διψάντων. ³ Ita L, sed edd. imp. τεθνατωμένων.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς Κύριος, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς.
 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.
 Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 καὶ δόξη ἡμῖν εἰρήνην.

Num. 6. 24,
 25, 26.

Συνίστῳ Σοι, Κύριε
 τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μου
 τὸν νοῦν καὶ τὰς ἐννοίας
 τὰς προσευχὰς καὶ εὐχὰς πάσας
 τὰ αἰσθητήρια καὶ τὰ μέλη
 τὴν ζωὴν μου καὶ θάνατόν μου
 τοὺς ἀδελφούς, ἀδελφιδὰς καὶ τοὺς παῖδας
 αὐτῶν
¹ φίλους καὶ εὖ δράσαντας
 συνιστωμένους
 οἰκείους, γείτονας
 πατρίδα, καὶ λαὸν Χριστιανὸν ἅπαντα.

¹ W et Lam. τοὺς φίλους . . . τοὺς συνιστ. . . . τοὺς οἰκ. . .
 τὴν πατρίδα, quos sequuntur, ut solent, ceterae edd.
 imp.

Οὐσία ὑπερούσιε
φύσις ἄκτιστε
τοῦ ὅλου Δημιουργὲ

אלהים	בורא	רחום
יְיָ הַשֵּׁם	קונה	חנן
עליון	פודה	אֵרֶךְ אַפַּיִם
אדני	נאל	רַב חֶסֶד
שדי	מחיה	נֹצֵר לְאַלְפִּים
עולם	מקדש	נושא עול ופשע
חי ראי		נחם על הרעה

יתברך יתהלל יזדמר
יִתְגַּדֵּל יִתְרוֹמֵם¹
יתפאר יתקדש שם קדשך

ὑπὲρ τῆς θεότητος
ἀκαταλήπτου
ὑψους
κυριότητος
παντοδυναμίας
ἀϊδιότητος
προνοίας

אל אמת אל דעות אל סליחות
הקדש אל צבאות

זדכר ישתבח יתנשא יתהדר יתעלה

¹ Textus L habet יתגדל

מְקִיִּם אֲמוֹנָתוֹ לְיוֹשְׁנֵי עִפְרָיִם

[P. 18. 2.

¹ Ὡς ἀληθῶς ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον
 πρέπον τε καὶ ὀφειλόμενον
 ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντα
 ἐν παντὶ χρόνῳ, τόπῳ, τρόπῳ
² ὥρᾳ καὶ χώρᾳ²
 πάντοτε, πανταχοῦ, πάντως
 Σοῦ ἀναμνηῖσαι
 Σὲ προσκυνῖσαι
 Σοὶ ὁμολογῖσαι
 Σὲ ἐπαινέσαι
 εὐλογῖσαι
 ἀνυμνῖσαι
 Σοὶ εὐχαριστῖσαι
 τῷ πάντων ὄντων
 κτίστῃ, θρέπτῃ
 φύλακι, κυβερνήτῃ, θεραπευτῇ
 εὐεργέτῃ³ τελειωτῇ
 Δεσπότῃ καὶ Πατέρι
 βασιλεῖ καὶ Θεῷ
 τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς καὶ ἀθανασίας
 τῷ θησαυρῷ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν
 Ὃν ὑμνοῦσιν οἱ οὐρανοὶ
 καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν
 οἱ ἄγγελοι καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἐπουράνιοι
 ἀδιαλείπτως
 ἑτέρα πρὸς ἑτέραν κραύγουσαι
 ἡμεῖς τε ταπεινοὶ καὶ ἀνάξιοι
 ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν
 σὺν αὐτοῖς
 Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
 Κύριος, ὁ Θεὸς Σαβαὼθ
 πλήρης πᾶς ὁ οὐρανὸς
 πᾶσά τε ἡ γῆ
 τῆς μεγαλωσύνης τῆς δόξης Σου.
 Εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου
 ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ

P. Isai. 6. 3.

P. Ezech. 3. 12.

¹ W, B, Lam. et edd. impressae praeponunt, e Stⁱ Jacobi Liturgia, Ἄνω καρδίας σχῶμεν εἰς τὸν Κύριον.

² L habet in margine, W in marg. altera manu.

³ Lam. et edd. imp. ἐνεργέτη.

רצה במנוחותינו
 קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך
 שבענו בטובך
 שמחה לבנו בישועך
 וטהר לבנו לעבדך באמת
 והחמילנו באהבה ורצון

[Ipse sanctus
 Episcopus.]

תן כבוד לעמך
 תהלה ליראיך
 תודה לדורשך
 פתחון פה למיחלים לך
 שמחה לארצך
 ששון לעירך
 צמחת קרן לעבדך
 עריכת נר למשיחך

¹[ὕπὲρ τῆς Θεότητος
 ἀκαταλήπτου
 ὕψους
 κυριότητος
 παντοδυναμίας
 ἀϊδιότητος
 προνοίας

Psal. 18. 1.

Ὁ Θεὸς

{ ἰσχύς
 στερέωμα
 καταφυγὴ
 ῥύστης
 βοηθὸς
 ὑπερασπιστῆς
 κέρας σωτηρίας
 ἀντιλήπτωρ }¹

P. Jer. 16. 18.

P. Jer. 16. 18.
 Ψ. 59. 16.

Psal. 33. 17.
 115. 9, 10.

Ps. 59. 16, 17.

¹ W, sed manu secunda. Sequuntur Lam. et edd.
 impressae. Desunt in L.

Τὸ πρῶτ̃ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, Κύριε,
τὸ πρῶτ̃ **קָרָא** **קָרָא**¹

Psal. 5. 3.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε
ὁ κτίσας τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ
τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τοὺς οὐρανοὺς τῶν οὐρανῶν
τὰς δυνάμεις ἐπουρανίους
ἀγγέλους, ἀρχαγγέλους
Χερουβείμ, Σεραφείμ
ὑδατα ὑπὲρ οὐρανῶν
ἀτμίδας
ἀναθυμιάσεις
ἐξ ὧν

Gen. 1. 7.

ὄμβροι	νεφέλαι ἀπὸ	P. Jer. 10. 12.
δρόσος	περάτων τῆς γῆς	
χάλαζα	ἀστραπαί, βρονταὶ	
χιόνη ὡς ἔριον	ἄνεμοι ἐκ θησαυρῶν	
πάχνη ὡς τέφρα	καταιγίδες	
παγετὸς ὡς ψωμοὶ		
ὑδατα ὑποκάτω τῶν οὐρανῶν		
εἰς πόσιν		
λουῖσιν		

¹ Textus **קָרָא**, ut in pag. 9. Loco verborum Hebr. W habet **παρστήσομαι Σοι, καὶ ἐπόψει με.** Sequuntur Lam. et edd. imp.

Τοῦ Μωϋσέως¹

Levit. 26. 40.

Ἐξαγορεύσω τὰς ἁμαρτίας μου

καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων μου

ὅτι παρέβην καὶ ὑπέριδόν Σε, Κύριε

καὶ ἐπορεύθην ἐναντίον Σου πλάγιος

Μή, Κύριε, μὴ θῇς ἀνομίας μου ἐναντίον Σου

Ps. 90. 8.

τὸν αἰῶνά μου εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου Σου

ἀλλ' ἄφες τὴν ἀνομίαν τῷ δούλῳ Σου

κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου

καθάπερ ἔλεως ἐγένου αὐτῷ

ἀπὸ βρέφους καὶ ἕως τοῦ νῦν.

Τοῦ Ἰὼβ¹

7. 20.

Ἥμαρτον τί δυνήσομαί Σοι πράξαι

ὦ φύλαξ ἀνθρώπων²;

Διὰ τί ἔθου με κατεντευκτὴν Σοι;

εἰμὶ δὲ ἐπ' ἐμοὶ³ φορτικός⁴.

ὦ, ποίει τῆς ἀνομίας μου λήθην

καὶ καθαρισμόν τῆς ἁμαρτίας μου.

Σώσον τὴν ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν

εὗρες γὰρ ἐν ᾧ ἐξιλασθῇς.

33. 28.

Τῆς Χαναναίας¹

S. Math. 15. 22.

Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβίδ

Κύριε, βοήθει μοι

Ναί, ὦ Κύριε, καὶ τὰ κυνάρια ἐσθίει

27.

ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων

ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

Τοῦ Μυριοταλάντου¹

S. Matt. 18.

Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, Κύριε

26, 29.

μᾶλλον δὲ οὐκ ἔχω τι ἀποδοῦναι

ὁμολογῶ Σοι

ἄφες μοι πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν

παρακαλῶ Σε.

32.

¹ Desunt in Lam. et in edd. imp. ² W addit in marg. secunda manu, ὁ ἐπιστάμενός τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων.

³ Ita W prima manu, sed in ἐπί μοι mutatum rasura. Lam. ἐπὶ μοί.

⁴ W addit in marg. ἐπὶ σοι φορτίον altera manu.

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου ; εἰς τέλος ; Psal. 13.
 ἔως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν Σου
 ἀπ' ἐμοῦ ;

ἔως τίνας θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου
 ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός ;
 ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ ;
 Ἐπίβλεψον καὶ εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου
 φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς
 μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον
 μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου
 Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἂν σαλευθῶ
 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει Σου ἤλπισα.

עד אנה י' תשכחני נצח [Ps. 13. 1.]
 עד אנה תסתיר פניך ממני
 עד אנה אשית עצות בנפשי יגון¹ בלבבי
 עד אנה ירום איבי עלי
 הביטה ענני י' אלהי
² האירה עיני פן אישן המות
 פן יאמר איבי יכלתיו
 צרי יגילו כי אמום
 ואני בחסדך³ במחתי יגל לבי בישועתך
 אשירח ל' כי גמל עלי

¹ In L manu secunda additum, et minus distincte quam quod certo legi possit. ² Textus אִהֲרָה. ³ Textus male במחתי.

Ἀπανάστησόν μου
πᾶν ἀσεβὲς καὶ βέβηλον
πᾶν δεισιδαῖμον καὶ ὑπόκρισιν
εἰδωλά τε καὶ ἰδιολατρείαν
ὄρκον προπετῇ καὶ κατάραν
ὑποστολήν τε καὶ τὸ ἀσχημον ἐν λατρείᾳ

• φυσιῶδες καὶ ἀκηδὲς
ἔριδα καὶ θυμὸν
πάθος καὶ φθορὰν
ὄκνον καὶ δόλον
ψεῦδος καὶ ὕβριν
 πᾶσαν ἐννοίαν πονηρὰν
 πάντα λογισμὸν ἀσελγῇ
 πᾶσαν ἐπιθυμίαν αἰσχροῦ
 πάντα λογισμὸν ἀπρεπῇ.

Χάρισαί μοι
θεοσέβειαν καὶ εὐσέβειαν
προσκύνησιν καὶ λατρείαν
εὐλογίαν καὶ εὐορκίαν
ἐξομολόγησιν εὐσχήμονα
ἐν πανηγύρει

εὐστοργίαν καὶ εὐπείθειαν
ὑπομονὴν καὶ φιλοφροσύνην
ἀγνείαν καὶ σωφροσύνην
αὐτάρκειαν καὶ ἀγαθωσύνην
ἀλήθειαν καὶ ἀδιαφθορίαν

ΒΙΒ ΓΥ

[φαντασίαν καλὴν
τὴν ἐπιμονὴν ἄχρι τέλους.]¹

¹ W quem sequuntur Lam. et edd. imp.

Πιστεύω εἰς Θεόν

1 Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν { οὐρανοῦ καὶ
 γῆς.

2 Καὶ εἰς Ἰησοῦν
 Χριστὸν
 Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῇ
 Κύριον ἡμῶν

1. συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου
2. γεννηθέντα ἐκ Μαρίας ἀειπαρθένου
3. πεπονθότα ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου
4. σταυρωθέντα
5. τεθνηκότα
6. τεθαμμένον

1. καταβάντα εἰς ᾄδου
2. ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν
3. ἀναβάντα εἰς οὐρανοὺς
4. καθεστηκότα ἐκ δεξιῶν
5. παλινοστήσοντα ἐνθένδε ¹
6. εἰς κρίσιν ζώντων τε καὶ νεκρῶν

3 Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 Ἐκκλησίαν

1. ἁγίαν
2. καθολικὴν
3. κοινωνίαν ἁγίων
1. ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
2. ἀνάστασιν σαρκὸς
3. ζωὴν αἰώνιον

Καὶ νῦν τίς ὑπομονή μου ; Ὁὐχί Συ, Κύριε ;
 ναὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ Σοῦ ἐστίν.

Pa. 39. 8.

Ἐπὶ Σοί, Κύριε, ἤλπισα
 μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

38. 15.

25. 1.

¹ Ita Textus noster, W, et edd. impressae, pro ἐνθάδε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὑπὲρ κτίσεως ἀπάσης

χορηγίας καιρῶν { ὑγιεινῶν
καρποφόρων
εἰρηνικῶν

Ὑπὲρ γένους ἡμετέρου ἀπαντος

{ Οὐ Χριστιανῶν
Χριστιανῶν

{ ¹προκεκοιμημένων { ἀναπαύσεως
φωτὸς
{ ζώντων¹. Ἐπιστροφῆς { ἀθέων, ἀσεβῶν, ἐθνικῶν
Τούρκων, Ἰουδαίων

Ὑπὲρ καταρτισμοῦ { σφάλματα } νοσούντων
τῶν περὶ { ἁμαρτίας }
ἐπιστηρίξεως τῶν { ἀλήθειαν } χαριζομένων
παρὰ Σοῦ { χάριν }

Ὑπὲρ βοηθείας τε καὶ παρακλήσεως

πάντων καὶ { ἀθυμία
ἀσθενεία }
πασῶν ἐν { ἀπορία
ἀκαταστασία } κακοπαθούντων

Ὑπὲρ εὐχαριστίας τε καὶ σωφρονισμοῦ

πάντων καὶ { εὐθυμία
ὑγιεία }
πασῶν ἐν { εὐπορία
ἡσυχία } εὐημερούντων

Ὑπὲρ Ἐκκλησίας Καθολικῆς
βεβαιώσεως καὶ αὐξήσεως αὐτῆς

Ἀνατολικῆς

ἀναρρύσεως καὶ ἐνώσεως αὐτῆς

Δυτικῆς

καταρτισμοῦ καὶ εἰρηνεύσεως αὐτῆς

Βρεταννικῆς

¹ W, B, Lam. et ceterae editiones impressae minus honeste omittunt verba προκεκ. ἀναπαύσεως, φωτός, ζώντων. Cf. pag. 5, supra.

ἐπιδιορθώσεως λειπόντων } ἐν αὐτῇ
 ἐπιστηρίξεως λοιπῶν }
 Ὑπὲρ Ἐπισκοπῆς, Πρεσβυτερίου, φιλοχρίστου
 λαοῦ
 Ὑπὲρ τῶν πολιτευμάτων τῆς Οἰκουμένης
 { Χριστιανῶν καὶ πόρρω
 { πλησιοχώρων
 { τοῦ ἐν ἡμῖν
 Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀρχῇ
 τοῦ θεοφυλάκτου ἡμῶν βασιλέως¹
 τῶν ἐν παλατίᾳ διαφερόντων
 βουλῆς, δίκης, κράτους, βίας
 δήμου, δημαγωγῶν
 γεωργικῆς, ζωοφορβικῆς, ἀλιευτικῆς
 ἐμπορικῆς, καπηλικῆς, μηχανικῆς
 καὶ μὲν καὶ μέχρι { τῶν βαναύσων
 { τῶν πτωχῶν

56

Ὑπὲρ τῆς διαδοχῆς
 τῆς εὐπαιδευσίας παντὸς τοῦ σπέρματος
 βασιλικοῦ
 τῶν ἐρνῶν τῆς εὐγενείας
 τῶν ἐν ἀκαδημαῖς
 ἐν νομοδιδασκαλείοις
 ἐν σχολαῖς
 ἐν ἐργασίαις κατὰ { πόλιν
 { ἄγρους
 Ὑπὲρ ὧν συνιστᾷ μοι
 Τὸ συγγενές, ἀδελφῶν, ἀδελφιδῶν
 τῆς εὐλογίας Θεοῦ ἐπ' αὐτοὺς
 καὶ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτῶν
 Τὸ εὐπεπονθὸς
 τῆς ἀνταμοιβῆς σῆς ἐπὶ πάντας ὑφ' ὧν
 εὖ πέπονθά ποτε
 ἐπὶ τοὺς ἐν σαρκικοῖς λειτουργοῦντας ἐμοὶ

¹ W et Lam. inserunt τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ ἄρχοντος.

Ἡ ἐπιτροπὴ
 τῶν παιδευθέντων
 τῶν καὶ τελειωθέντων ποθ' ὑπ' ἐμοῦ
 Τοῦ Συνεδρίου, τῆς Παροικίας¹
 τῆς Πηγῆς Μεσημβρινῆς
 τῆς τοῦ Ἀγίου Παύλου
 τῆς τοῦ Ἐπιζεφυρίου Μοναστηρίου
 τῶν Διοικήσεων { Κικεστρίας
 Ἑλεσπόλεως
 τῇσδε καὶ νῦν
 Κλήρου, Λαοῦ, Ἀντιλήψεων, Κυβερνήσεων
 τῆς Δεκαρχίας ἐν Τεμένει Βασιλικῇ
 τῆς Οἰκονομίας
 τῶν πιστευθέντων μοι Συνεδρίων
 Ἡ φιλία ἡθικὴ
 τῶν ἀγαπώντων με
 τινῶν δὲ οὐ γνωρίμων
 Ἡ ἀγάπη Χριστιανῇ
 τῶν μισούντων με εἰκῇ
 τινῶν δὲ καὶ τῆς ἀληθείας ἕνεκα
 ἡ δικαιοσύνης

57

Τὸ πλησίον
τῶν ἡσύχως καὶ ἀβλαβῶς παροικούντων ἐμοὶ
Ἡ ἐπαγγελία
ὧν διὰ μνήμης ἔχειν ἐπηγγελιάμην
ἐν ταῖς προσευχαῖς μου
Τὸ ἐπάλληλον
τῶν ἐμὲ ἐν προσευχαῖς αὐτῶν διὰ μνήμης
ἐχόντων
καὶ τὰ ἴσα παρ' ἐμοῦ προσαιτούντων
Ἡ ἀσχολία πολλή
τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας τῆς ἐπικλήσεως
ἐλλειπόντων

¹ Verba τῆς Παροικίας . . . μοι Συνεδρίαν in W habentur manu secunda, in B desunt.

Ὑπὲρ τῶν οὐδένα ἔχόντων τὸν κατὰ μέρος
 ὑπερεντυγχάνοντα ὑπὲρ αὐτῶν
 Ὑπὲρ τῶν τὸ παρὸν ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ
 ἢ βαθείᾳ θλίψει ἀγωνιόντων
 Ὑπὲρ τῶν ἐπιχειρούντων κατόρθωμά τι
 δι' οὗ ἡ δόξα τῷ ὀνόματι Σου
 ἢ καὶ ἀγαθόν τι μέγα τῇ Ἐκκλησίᾳ
 γενήσεται
 Ὑπὲρ τῶν καλλιεργούντων, ἢ εἰς τὰ ἱερὰ
 ἢ εἰς τοὺς ἐνδεεῖς
 Ὑπὲρ τῶν ἢ ἔργῳ ἢ καὶ λόγῳ σκανδαλισθέντων
 ὑπ' ἐμοῦ ποτε.

58

Οἰκτειρήσαι με ὁ Θεὸς
 καὶ εὐλογήσαι με
 Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ
 καὶ ἐλεήσαι με
 Εὐλογήσαι με ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν
 εὐλογήσαι με ὁ Θεός.

Psal. 67.

Πρόσδεξαι τὴν ἱκεσίαν μου
 ἴθυνον τὴν ζωὴν μοι πρὸς τὰς ἐντολάς Σου
 ψυχὴν ἀγίασον
 σῶμα ἁγνισον
 λογισμοὺς διόρθωσον
 ἐπιθυμίας κάθαρσον
 ψυχὴν καὶ σῶμα
 νοῦν καὶ πνεῦμα
 καρδίαν καὶ νεφροὺς
 ὅλον με, Κύριε, ἀνακαίνισον
 ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

1	Κύριος, Κύριος	יְיָ יְיָ	Exod. 34. 6, 7.
2	ὁ Θεός	אל	
3	Οἰκτίρμων	רחום	Ψ. 144. 8. satum 70.
	καὶ		
4	Ἐλεήμων	וחנן	
5	Μακρόθυμος	ארך אפים	
	καὶ		
6	Πολυέλεος	רב חסד	
	καὶ		
7	Ἀληθινός	ואמת	Ψ. 86. 15.
8	Τηρῶν ἔλεος	נוצר חסד לאלפים	
	εἰς χιλιάδας		
9	Ἀφαιρῶν ἀνομίας	נושא עון	
10	καὶ ἀδικίας	ופשע	
11	καὶ ἁμαρτίας	וחטאת	
12	καὶ τὸν ἔνοχον οὐ	ונקה לא	
	καθαριεῖ	ינקח	
13	καὶ ἐπάγων ἁμαρτίας	פוקד עון אבות	
	πατέρων ἐπὶ τέκνα.	על בנים	

¹ Textus 772c.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν τῷ στόματί μου.

Psal. 34. 1.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

8. Lucas. 2. 14.

Οἱ ἄγγελοι		ἐπιτροπὴ
ἀρχάγγελοι	1 Th. 4. 13. ¹	ἀπαύγασμα
δυνάμεις	Jud. 9. ¹	θαύματα
	1 Pet. 3. 4.	
θρόνοι		κρίσις
κυριότητες	Col. 1. 16. ¹	εὐποιΐα
ἀρχαὶ		κυβέρνησις
ἐξουσίαι		κατὰ δαιμονίων
χερουβείμ		γνώσις
σεραφεείμ	Isa. 6. 3.	ἀγάπη

בכל-יצר לבנו
דברי שפתנו
מעשי ידינו
דרכי רגלינו

[Ipsæ sanctus
Episcopus.]

¹ Hi tres SS. Scrip. loci notantur in L.

Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, πρὸς Σὲ ὀρθρίζω.

Psal. 63. 1.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

ὁ συνάξας τὸ ὕδωρ εἰς θάλατταν

Gen. 1. 9.

ὁ ἐμφανίσας τὴν γῆν

ὁ ἐξαγαγὼν τὰ βλαστήματα

11.

βοτανῶν καὶ ξύλων καρπίμων.

ⲟⲩⲏⲛ

οἱ ἄβυσσοι } ὥς ἐν ἄσκῳ
ἡ θάλασσα }

λίμναι, ποταμοί, πηγαί

ⲟⲩⲏⲛ¹

γῆ, ἡπειρος, νῆσοι

ὄρη, βουνοί, φάραγγες

ἄρουρα, λειμῶνες, ἄλση

ⲟⲩⲏⲛ

τὰ χλοερὰ

ἄρτος

χόρτος

βοτάναι καὶ ἄνθη εἰς τροφήν

ἡδονὴν

ἰατρείαν

τὰ ξύλα

Gen. 1. 12.

κάρπιμα

καρποὶ

οἶνος

ἔλαιον

ἀρώματα

Εἰς ὕλην

τὰ ὑπόγεια

λίθοι

μέταλλα καὶ μεταλλικὰ

ἄνθρακες

αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίς καπνοῦ.

¹ L et B habent ⲟⲩⲏⲛ, W, rectius, ⲟⲩⲏⲛ.

Τοῦ Δαβὶδ¹

Παραπτώματα τίς συνήσει ;

Psal. 19. 12.

ἐκ τῶν κρυφίων καθάρισόν με
καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου Σου

13.

ὥστε μή μου κατακυριεύσαι
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου

Psal. 25. 11.

καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου
πολλὴ γάρ ἐστι.

Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου

Ps. 40. 13.

καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου
καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ῥύσασθαί με

18.

Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη Σου ἐπ' ἐμοὶ

Psal. 17. 7.

ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ.

Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με

Ps. 41. 4.

ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι.

Τοῦ Σαλομῶν¹

Ἕμαρτον

ἀλλ' ἐντρέπομαι

1 Reg. 8. 47.

καὶ ἀποστρέφω ἀπὸ τῶν ὁδῶν μου πονηρῶν

καὶ ἐπιστρέφω ἐπὶ τὴν καρδίαν μου

48.

καὶ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου ἐπιστρέφω

ἐπὶ Σέ

καὶ ζητῶ τὸ πρόσωπόν Σου

καὶ δέομαί Σου, λέγων

Ἕμαρτον, ἠνόμησα, ἠδίκησα

47.

οἶδα, Κύριε, τὴν πληγὴν τῆς καρδίας μου

Καὶ ἰδού, ἐπιστρέφω ἐπὶ Σέ

ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ

καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ μου.

¹ Desunt in edd. imp.

Καὶ νῦν Σὺ, Κύριε, ἐκ τοῦ κατοικητηρίου Σου
καὶ ἐκ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου ἐν
οὐρανοῖς
εἰσάκουσον δὴ τῆς προσεύχῃς
καὶ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου Σου
καὶ ἴλεως ἴσθι τῷ δούλῳ Σου
καὶ ἴασαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Τοῦ Τελώνου ¹

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ
ἰλάσθητι δὴ μοι τῶν ἁμαρτωλῶν πρώτῳ.

S. Luc. 18. 13.

I Tim. 1. 15.

Τοῦ Ἀσώτου ¹

Πάτερ, ἡμαρτον εἰς οὐρανὸν καὶ εἰς Σὲ
οὐκέτι ἄξιός εἰμι κληθῆναι υἱός Σου
ποίησόν με ἓνα τῶν μισθίων Σου
ἓνα ποιήσουν, ἢ καὶ τὸν ἔσχατον
ἢ τὸν ἐλάχιστον ἐν ἅπασιν.

S. Luc. 15. 18.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου

Psal. 30. 9.

ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

μὴ ἐξομολογήσεται Σοι χροῖς;

10.

ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν Σου;

Ἀκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με

γενοῦ, Κύριε, ὁ βοηθός μου

στρέψον τὸν κοπετόν μου εἰς χαράν μοι.

12.

¹ Desunt in edd. imp.

¹ [φαντασίαν	² יצר
σφάλμα	שגגה
ἐνοχὴν πταῖσμα	אשם
ἁμαρτίαν	חטאת
παράβασιν	פשע
ἀδικίαν	עון
βδέλυγμα] ¹	תועבה ²

σπουδῇ
ἀπολογίαν
ἀγανάκτησιν
φόβον
ἐπιπόθησιν
ζῆλον
ἐκδίκησιν

2 Cor. 7. 11.

רנע באפו ברצונו ³ חיים
בערב ילן בבי ולבקר ⁴ רנה

[Ps. 30. 5.]

הסתרת פניך הייתי נבהל

[Ps. 30. 7.]

אליך יי אקרא

ואל יי ⁵ אתחנן

מה בצע בדמי

ברדתי אל שחת

היזדך עפר

היגיד אמתך

⁶ שמע יי וחנני

יי היה עזר לי

הפכת ⁷ מספדי למחול לי

⁸ פתחת שקי ⁹ ותאזרני שמחה

למען חמרך כבוד ולא ידם

יי אלהי לעולם ¹⁰ אודך

¹ Verba φαντασίαν... βδέλυγμα desunt in L. ² Haec septem verba Hebraica inveniuntur in W. ³ Textus

habet חנים. ⁴ Textus בנה. ⁵ Textus אתרנן.

⁶ Textus שמע. ⁷ Textus מסירי. ⁸ Textus מתחרנן.

⁹ Textus ותאזרני. ¹⁰ Textus אחך.

Πίστις

Θειότης

στοργή

δύναμις

πρόνοια

Σωτηρία

χρίσμα

υιοθεσία

κυριότης

σύλληψις

γέννησις

παθήματα

σταυρὸς

θάνατος

ταφή

κατάβασις

ἀνάστασις¹

ἀνάβασις

καθέδρα

ἐπάνοδος

κρίσις

Πνοή

ἁγιοσύνη

ἐκκλησις ἐκ τοῦ

ἁγιασμοῦ ἐν τῇ

καθόλου

κοινωνία ἁγίων

ἁγιασμάτων

ἄφεσις ἁμαρτημάτων

ἐξανάστασις²

ζωὴ αἰώνιος.

Γίνου μοι ἐλπὶς

ὦ ἡ ἐλπὶς πάντων περάτων τῆς γῆς

καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

Psal. 65. 5.

¹ L ἀνάστησις. W ἀνάστησις, prima manu, correctum in ἀνάστασις. ² L ἐξανάστησις.

Κτίσματα

ἀνθρώπους

¹ προαπελθόντας

ἐν σώματι ὄντας ¹

περικειμένους τὴν ἀσθένειαν

Ἐκκλησίας

καθολικὴν

ἀνατολικὴν

δυτικὴν

Βρεταννικὴν

Ἐπισκοπὴν

πρεσβυτήριον ²

κλήρους

φιλόχριστον λαόν

Πολιτείας

τῆς οἰκουμένης

Χριστιανὰς

πλησιοχώρους

τὴν ἐν ἡμῖν

Ἀρχοντας

βασιλεῖς

εὐσεβεῖς

τὸν ἡμέτερον

Βουλευτὰς

δικαστὰς

δυνάστας

βιαστὰς ³ ἐν { γῇ
θαλάττῃ

Δῆμον

διαδοχὴν

διδασκαλίαν

τοὺς ἐν Παλατίῳ

πόλεσιν

ἀγροῖς

τοὺς περὶ ψυχὰς

σώματα

διατροφὰς

σκεπάσματα

ὑγίειαν

βιωτικὰ

Φύσις

εὐποιΐα

ἐπιτροπὴ

τὸ πάλαι

τὸ παρὸν

φιλία

ἀγάπη

πλησίον

ἐπαγγελία

ἐπάλληλον

ἀσχολία

πανένδεια

τὰ ἔσχατα

¹ Haec verba προαπελθόντας . . . ὄντας desunt in W, Lam. et edd. impressis.

² Ita L et W pro πρεσβυ-

τέριον.

³ Edd. imp. στρατιῶτας.

Φυλάξαι με Κύριος

Psalm. 121. 5.

Κύριε ¹, σκέπη μοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν μου

Φυλάξαι με Κύριος ² ἀπὸ παντὸς κακοῦ

7.

Φυλάξαι τὴν ψυχὴν μου ὁ Κύριος ³

Φυλάξαι ὁ Κύριος τὴν ἐξοδόν μου

8.

καὶ τὴν εἰσοδόν μου

ἀπὸ τοῦ νῦν

καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ὦ Κύριε, οἶσθά Συ, καὶ δύνασαι, καὶ θέλεις

τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς μου

ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος

Rom. 7. 24.

οὔτε οἶδα, οὔτε δύναμαι

οὔτε (ὥς ὄφελον) θέλω αὐτό.

Σύ, ὦ Κύριε, δέομαί Σου

ἐν τῇ ἀφάτῳ Σου φιλοστοργία

περὶ ἐμοῦ οὔτω διέπης

καὶ οὔτω διαθῇς

καθὼς οἶσθά Συ ἀρέσκειν Σοι

καὶ συμφέρειν μοι

μάλιστα.

¹ W Κύριος.
tum in Ks (Κύριος).

² L Κε (Κύριε) prima manu, correc-

Ἀγαθωσύνη	¹ ρ̄μ̄ε θ̄	2 Sam. 7. 21. Neh. 13. 31. Rom. 5. 20. 5.
χάρις		
ἀγάπη		
χρηστότης	Τιτ. γ. β̄	Tit. 3. 4.
φιλανθρωπία	γ	4.
πρᾶότης	β. κορ. ῑ ᾱ.	2 Cor. 1. 10.
ἐπιείκεια		
ἀνοχή	ρ̄ω. β̄ δ̄ ¹	Rom. 2. 4.
μακροθυμία		
ἔλεος	πολὺ	1 S. Pet. 1. 3.
	καὶ μέγα	Psal. 51. 1.
οἰκτιρμοὶ		P. Isai. 63. 15. Rom. 12. 1. Psal. 51. 1. Col. 3. 12.
πλήθος οἰκτιρμῶν		
σπλάγχνα οἰκτιρμῶν		
εὐσπλαγχνία		
πολυσπλαγχνία		S. Jac. 5. 11 in Edit. Com- plut. et
ἐν τῷ ὑπερβαίνειν		P. Mich. 7. 18. Acts, 17. 30. P. Isai. 57. 11. Neh. 9. 28. 30.
ὑπερορᾶν	[ὑπεριδῶν] ¹	
παρορᾶν		
καιροὺς πολλοὺς		
ἔτη πολλὰ		
ἄκων	² θρ. γ. κ̄γ.	Thren. 3. 33.
οὐχ ἐκῶν		
οὐχ ὅλην	δη. λ̄β̄	Ps. 78. 38.
οὐ κατὰ	ρ̄γ. θ̄	103. 10.
οὐκ ἀεὶ	ρ̄γ. ῑ	Ps. 103. 9. P. Is. 54. 7. Ab. 3. 2.
ἐλέους ἐν ὀργῇ		Joe. 2. 13.
μετανοῶν ἐπὶ κακίᾳ	ἰω. β. ῑγ.	Esa. 40. 2. P. Zach. 9. 12.
διπλὸν ³	ησ. μ. β. ²	
εἰς συγγνώμην		
καταλλαγὴν		
ἱλασμόν		

¹ Ita edd. imp. sed deest in L. ² Istae reff.
notantur in L, manu prima. ³ L διπλόν W rectius
διπλα.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς Σέ, Κύριε
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μοι.

Psal. 63. 7.
8.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

Ὁ ποιήσας τοὺς δύο φωστῆρας { ἥλιον
σελήνην

Gen. 1. 16.

μέγαν, καὶ ἐλάσσω

καὶ τοὺς ἀστέρας

εἰς φαῦσιν,

σημεῖα,

καιρούς, ἔαρ, θέρος, ὁπώραν¹, χειμῶνα,
εἰς τε ἀρχὴν ἡμέρας καὶ νυκτός.

ἡμέρας

ἐβδομάδας

μῆνας

ἐνιαυτοὺς

חילום
שבע
ביום
לילה
יום
לילה

Job. 38. 31.

Gen. 1. 14.

Psal. 104. 19.

Gen. 1. 18.

ὁ σεισμὸς²

¹ L habet ἐπώραν, ita etiam W, cum lit. e erasa, o in margine, sed in W verba ἔαρ, θ. ὁπ. χειμῶνα et verba ἡμέρας, ἐβδ. μῆν. ἐνιαυτούς altera manu inseruntur. ² W habet in manu secunda, in Lam. deest.

¹ הן אתה קצפת ונחמא
 בהם עולם ² ונושע
 ונהי בטמא כלנו
³ וכבגד עדים כל צדקתינו
 ונבל בעלה כלנו
 ועוננו כרוח ישאנו
 ועתה יי אבינו אתה
 אנחנו החמר ואתה יצרינו
 ומעשה ⁴ ירך כלנו

Isa. 64. 4.

7.

ואתה בקרבנו יי
 ושמך עלינו נקרא
 אל-תנחנו

Jer. 14. 9.

¹ Textus יהך.
⁴ Textus יריך.

² Textus וכושע.

³ Textus כבגד.

¹ Τοῦ Ἡσαίου ¹

64.

Ἴδου Σὺ ὠργίσθης, καὶ γὰρ ἡμεῖς ἡμάρτομεν.

5.

Ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς

6.

ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης

πᾶσα δικαιοσύνη ἡμῶν.

Ἐξερρύημεν, ὡς φύλλα, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν

οὕτως ὁ ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν Σὺ,

8.

ἡμεῖς δὲ πηλός, ἔργα τῶν χειρῶν Σου πάντες.

² [Μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ νῦν, ἰδοὺ, ἐπίβλεψον, Κύριε λαός Σου πάντες ἡμεῖς.] ²

אֵל תִּקְצֹץ יְיָ עַד מָאָד

9.

וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר עוֹן

הַן הַבְּטִיחַ עַמְךָ כָּלֵנוּ

¹ Τοῦ Ἱερεμίου ¹

אִם עֲתִינוּ עֲנוּ בָנוּ

14. 7.

² [Εἰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντήστησαν ἡμῖν, Κύριε, ποίησον ἔλεος ἡμῖν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐν αἷς Σοι ἡμάρτομεν.] ²

עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שָׁמַךְ

καὶ Σὺ ἐν ἡμῖν, Κύριε

9.

καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς

μὴ ἐπιλάβου ³ ἡμῶν.

⁶ [Ὡς ὑπομονὴ ἡμῶν, Κύριε, ὅς σῶσεις ἐν καιρῷ κακῶν, ἵνα τί ἐγενήθης ὡς πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς σῆς, ἢ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα, ὥσπερ ἄνθρωπος ὁ ὑπνῶν, ὡς ἀνὴρ, μὴ δυνάμενος σῶζειν; Ἰλέως ἴσθι, Κύριε, ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν μὴ μνησθῆς ἔτι.] ⁶

שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנַדָּד

8.

יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כַּעֲנַל לֹא לְמַד

הִשְׁבַּנִּי וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי

כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נַחֲמַתִּי

9.

וְאַחֲרֵי הוֹדַעִי סַפְקַתִּי עַל יַדְךָ

בְּשַׁחְתִּי וְגַם ⁵ נִכְלַמְתִּי

c. 31. v. 34.

כִּי נִשְׁאַחַתִּי חֲרַפַּת נַעֲרִי

[LXX. 38. 34.]

¹ Desunt in edd. imp.

² W.

³ W ἐπιλάβου, cum

ou correctum in η, Lam. ἐπιλάβη.

⁴ Textus עֲמִי.

⁵ Textus נִכְלַמְתִּי.

⁶ W.

¹ Τοῦ ἁγίου Παύλου¹

Κύριε, ἐγὼ σαρκικὸς

Rom. 7. 14.

πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν

οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τουτέστιν, ἐν τῇ σαρκί μου)

18.

ἀγαθόν τι.

Οὐ γὰρ δ θέλω ποιῶ ἀγαθόν

ἀλλ' δ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω.

19.

Σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός·

16.

καὶ συνήδομαι αὐτῷ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον

22.

βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου

23.

ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου

καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας.

Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος

Rom. 7. 24.

τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ὅτι ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία

Rom. 5. 20.

ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις.

ὦ Κύριε, τὸ χρηστόν Σου εἰς μετάνοιάν με ἄγει

Rom. 2. 4.

ὥ δός μοί ποτε μετάνοιαν

2 Tim. 2. 25.

εἰς τὸ ἀνανῆψαί με ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου

26.

παγίδος

ἐξωγρημένον ὑπ' αὐτοῦ.

¹ Τοῦ ἁγίου Πέτρου¹

Ἄρκετός μοι ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου

1 S. Pet. 4. 3.

τὸ θέλημα τῶν ἐπιθυμιῶν κατεργάσασθαι

πορευομένῳ ἐν ἀσελγείαις, κώμοις, πότοις

καὶ ἐν λοιπῇ τῆς ἀσωτίας ἀναχύσει.

4.

Ἄμνὲ ἄμωμε καὶ ἄσπιλε

1. 1. 19.

ὃς ἐλύτρωσάς με ἐν τῷ τιμίῳ Σου αἵματι

ἐν τῷ αἵματι αὐτῷ ἐλέησον καὶ σῶσόν με

18.

ἐν τε τῷ αἵματι

ἐν τε τῷ ὀνόματί Σου αὐτῷ,

παρ' ὃ οὐκ ἔστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν

Acta. 4. 12.

δεδομένον² ἐν ἀνθρώποις

ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

¹ Desunt in edd. imp.

² Textus, δεδομένον.

Ὁ Θεός, Σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου Ps. 69. 5.
καὶ πλημμέλειαί μου ἀπὸ Σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.
Κύριε, ἐναντίον Σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου Ps. 38. 9.
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ Σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές Σε Ps. 69. •
Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων
μηδὲ ἐντραπήσαν ἐπ' ἐμέ, οἱ ζητοῦντές Σε
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ 15.
ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με
καὶ ἐκ τῶν βαθέων ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταγίλις ὕδατος 16.
μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς
μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέας τὸ στόμα αὐτοῦ.

אדני נגדך
כל תאותי
ואנחתי ממך
לא נסתרה Ps. 38 9.
אלהים אתה ידעת לאולתי
ואשמותי ממך לא נכחדו
אל¹ יבשו בי קיוד אדני יי צבאות
אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל
ואני² תפלתי לך יי עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת³ ישעך
הצילני ממים ואל אטבעה
אנצלה משנאי וממעמקי מים
אל תשטפני שבלת מים
ואל⁴ תבלעני מצולה
ואל תאמר עלי באר פיה
ענני יי כי טוב חסדך
כרב רחמך פנה אלי⁵
ואל תסתר פניך מעבדך
כי צר לי מהר ענני
קרבה אל נפשי נאלה
למען איבי פדני

¹ Textus יבשוני. ² Textus חפלתי. ³ Textus
ישראל. ⁴ Textus הבלעוי. ⁵ Textus כריב.

Παθήμασιν, οἷς ἡμᾶς ἐχρῆ, ἵνα ἡμεῖς μή,
σταυρῶ, κατάραν τοῦ νόμου
θανάτῳ, κέντρον θανάτου
ταφῇ, διαφθορὰν ἐν ταφαῖς αἰώνιον } ἀνηρμένην

Ἐν καταβάσει, οὗ ἡμᾶς χρῆ, ἵνα ἡμεῖς μή,
ἀναστᾶσει, ὡς ἀπαρχῇ τῶν κεκοιμημένων
ἀναβάσει, εἰς τὸ ἐτοιμάσαι τόπον ἡμῖν
καθέδρα, ὥστε ἐμφανίζειν καὶ ὑπερεντυγχάνειν
ἐπανόδῳ, ὥστε παραλαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν¹ τοὺς
ἑαυτοῦ

κρίσει, εἰς τὸ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα.

Ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, δύναμιν ἐξ ὕψους
παρεκτὸς καὶ ἀοράτως } μεταβάλλουσιν
ἄλλ' ἐνεργῶς καὶ ἐναργῶς } εἰς ἁγιωσύνην.

Ἐν ἐκκλησίᾳ, σῶμά τι μυστικὸν
κλητῶν ἐξ ὅλου τοῦ κόσμου
εἰς πολίτευμα κατὰ πίστιν καὶ ἁγιωσύνην.

Ἐν κοινωνίᾳ ἁγίων, τῶν μελέων τοῦδε σώματος
μετοχὴν ἀλλεπάλληλον ἐν ἁγιάσμασι
εἰς πεποίθησιν ἀφέσεως ἁμαρτιῶν
ἐλπίδα ἀναστάσεως } εἰς ζωὴν αἰώνιον.
μεταστάσεως }

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει Σου ἤλπισα
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

Ps. 52. 9.

ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός.

Ps. 36. 7.

Εἰ ἔστι μοι ἐλπίς, ἐπὶ τῷ ἐλέει Σου ἐστὶ
μή με καταισχύνῃς ἀπὸ τῆς ἐλπίδος μου ταύτης.

Psal. 119. 116.
προσδοκίας.

¹ Textus Laudianus, αὐτόν.

Ἐτι ΣΟΥ δεόμεθα E St' Jacobi
Liturgiā.
 Μνήσθητι, Κύριε, πάντων εἰς ἀγαθὸν
 πάντας ἐλέησον, Δέσποτα
 πᾶσιν ἡμῖν διαλλάγηθι
 εἰρήνευσον τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ Σου
 διασκέδασον τὰ σκάνδαλα
 κατάργησον τοὺς πολέμους
 παῦσον τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις
 τὴν σὴν εἰρήνην καὶ ἀγάπην
 χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν
 ἡ ἐλπὶς πάντων περάτων τῆς γῆς. Psal. 65. 5.
 Μνήσθητι τοῦ στεφάνου τοῦ ἐνιαντοῦ τῆς χρη- Psal. 65. 12.
 στότητός σου
 οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς Σὲ ἐλπίζουνσι Psal. 145. 15.
 καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
 Ἀνοίγεις Σὺ τὴν χεῖρά σου 16.
 καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας σῆς.
 Μνήσθητι τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας Σου S. Basilii
Liturg.
 τῆς ἀπὸ περάτων καὶ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
 καὶ εἰρήνευσον αὐτήν
 ἣν περιποιήσω τῷ τιμῷ αἵματί Σου
 καὶ στερέωσον αὐτήν μέχρι τῆς συντελείας τοῦ
 κόσμου.
 Μνήσθητι τῶν καρποφορούντων S. Chrysost.
Liturgia et
S. Jacobi.
 καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγlais σου ἐκκλησίαις
 καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων καὶ ἐπιδεομένων
 ἀμείψαι αὐτοῖς
 τοῖς πλουσίοις Σου καὶ ἐπουρανίοις χάρισμασι
 χάρισαι αὐτοῖς ¹
 ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια
 φθαρτῶν ἄφθαρτα
 προσκαίρων αἰῶνια
 Μνήσθητι τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ ἀγνείᾳ, καὶ S. Jacobi
Liturg.
 ἀσκήσει ἔτι δὲ καὶ ἐν σεμνῷ γάμῳ, ἐν εὐλαβείᾳ
 καὶ φόβῳ Σου διαγόντων.

¹ Textus L αὐτούς.

Μνήσθητι πάσης ψυχῆς Χριστιανῆς
θλιβομένης καὶ καταπονουμένης καὶ ἀγωνιζομένης
ἐλέους τέ σου καὶ βοηθείας δεομένης
καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις, καὶ ἐν φυλακαῖς, καὶ
δεσμοῖς, καὶ πικραῖς δουλείαις ὄντων ἀδελφῶν

85

χορηγῶν ἐπιστροφὴν τοῖς πεπλανημένοις
ὑγίειαν τοῖς ἀσθενούσι
ἀνάρρυσιν τοῖς αἰχμαλώτοις
¹ καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς προκεκοιμημένοις ¹.
Μνήσθητι τῶν εὐσεβέων καὶ πιστῶν βασιλέων
οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε
τοῦ θεοφυλάκτου ἡμῶν βασιλέως
κράτynνον αὐτοῦ τὴν βασιλείαν
ὑπόταξον αὐτῷ πάντας τοὺς ἀντιπίπτοντας
λάλησον τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀγαθὰ
ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου
χάρισται αὐτῷ βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην
ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτοῦ ἡρεμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν μετὰ πάσης
εὐσεβείας καὶ σεμνότητος.
Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας
καὶ τῶν ἐν Παλατίῳ ἀδελφῶν
τῶν τε ἐν βουλευτηρίῳ ² καὶ δικαστηρίῳ διαφε-
ρόντων
πάντων τε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θαλάττης ὑπὲρ
ἡμῶν στρατευόντων τοὺς πολέμους Σου.
Ἔτι μνησθῆναι, Κύριε, καταξίωσον τῶν ἐν ἁγίοις
Πατέρων ἡμῶν, τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου
καὶ παντὸς τοῦ κλήρου ὀρθοτομοῦντος τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας καὶ ὀρθοποδοῦντος ἐν αὐτῷ.

¹ Haec verba desunt in W et Lam. et in edd. im-
pressis. ² Textus βουλευτερίῳ.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν περιεστώτων ἡμῖν ἀδελ-
φῶν καὶ

συνευχομένων ἡμῖν ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ὥρᾳ
τῆς σπουδῆς καὶ τῆς προθυμίας αὐτῶν.

Μνήσθητι καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφ-
θέντων

καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς

κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου.

Τὰ ταμιεῖα ἡμῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ

τὰς συζυγίας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ
διατήρησον

τὰ νήπια ἐκθρεψον

τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον

τὸ γῆρας περικράτησον

τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι

τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε

τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον

τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Σου

Ἐκκλησίᾳ.

86

Τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ τῶν πνευμάτων ἀκα-
θάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον,
τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον.

S. Xsost. Lit.

Χηρῶν πρόστηθι, ὀρφανῶν ὑπεράσπισον,
αἰχμαλώτους ῥῦσαι, νοσοῦντας ἴασαι.

Τῶν ἐν βήμασι, καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις,
καὶ τριήρεσι, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ
περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον ὁ Θεός, καὶ πάν-
των δεομένων τῆς μεγάλης Σου εὐσπλαγχνίας
καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς καὶ τῶν μισούντων

καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις

ὥστε μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν.

S. Jacobi
Liturg.

Καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου

ἔλεος

πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν
 δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων
 αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς
 ἐκάστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν
 ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων,
 καὶ ἡ ἐλπίς τῶν ἀπελπισμένων, ὁ τῶν χειμαζο-
 μένων σωτήρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμήν, ὁ τῶν νο-
 σούντων ἰατρός, αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ
 ὁ εἰδὼς ἕκαστον καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ
 οἶκον καὶ τὴν χρείαν αὐτοῦ.

Ῥῦσαι, Κύριε, τὴν πόλιν ταύτην
 καὶ πᾶσαν τὴν χώραν ἐν ἣ παροικοῦμεν
 ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντίσμοῦ
 πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων
 καὶ ἐμφυλίου στασιασμοῦ.

[Lit. S.
Chrys.]

87

Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν·
 καὶ πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν Σου
 υἱοὺς φωτὸς ἀναδείξας
 καὶ τὴν σὴν εἰρήνην καὶ ἀγάπην
 χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.
 Μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεός, πάντων πνευμάτων
 καὶ πάσης σαρκός, ὧν ἐμνήσθημεν, καὶ ὧν οὐκ
 ἐμνήσθημεν.

S. Jacobi Lit.

Ἡμῶν δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς Χριστιανὰ, εὐάρεστα
 (καὶ σοὶ δοκῇ) ἀνώδυνα ἐν εἰρήνῃ
 κατευθύναι, Κύριε, Κύριε
 ἐπισυνάγων ἡμᾶς ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐκλεκτῶν
 Σου, ὅτε θέλεις καὶ ὡς θέλεις
 μόνον χωρὶς αἰσχύνης καὶ ἁμαρτημάτων.

Ἔστω ἡ λαμπρότης τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Psal. 90. 17.
 ἐφ' ἡμᾶς

Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον
 ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἰσθι Κύριε

Ἐντός μου εἰς τὸ ἐνισχύσαί με
 ἐκτός φυλάξαι
 ὑπέρ σκεπᾶσαι
 ὑπό ἀντερεῖσαι
 πρόσω κατευθῦναι
 ὀπίσω ἀναγαγεῖν
 κύκλῳ περί ὀχυρῶσαι.

88

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
 ὁ Πατὴρ ἡμῶν

ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

1 Chron. 29.
10.

Σοί, Κύριε, ἡ μεγαλωσύνη

11.

καὶ ἡ δύναμις

καὶ τὸ καύχημα

καὶ ἡ νίκη

καὶ ἡ ἐξομολόγησις

[καὶ ἡ ἰσχύς¹]

ὅτι Σὺ πάντων ἐν τῷ οὐρανῷ

καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις.

Ἀπὸ προσώπου Σου ταρασσεται

P. Isa. 64. 2.

πᾶς βασιλεὺς καὶ πᾶν ἔθνος.

Σοί, Κύριε, ἡ βασιλεία

καὶ ἡ ἔπαρσις εἰς πάντα

καὶ εἰς πᾶσαν ἀρχήν.

Παρά Σοῦ ὁ πλοῦτος

1 Chron. 29.
12.

καὶ ἡ δόξα ἐκ προσώπου Σου.

Σὺ πάντων ἄρχεις, Κύριε

ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς

καὶ ἐν χειρί Σου ἰσχύς καὶ δυναστεία

καὶ ἐν χειρί Σου μεγαλῦναι

καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα.

Καὶ νῦν, Κύριε, ἐξομολογούμεθά Σοι

13.

καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς

ΣΟΥ.

¹ Desunt in L et B. In W addidit manus secunda.
Lam. habet.

ברוך אתה יי אלהי ישראל ¹ אבינו מעולם
ועד עולם

1 Chron. 29.
10.

לך יי הגדלה והנבירה והתפארת
והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך
לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש
והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
ובידך כח ונבירה ובידך ולגדל ולחזק לכל
ועתה ² אלהינו מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך

וכי מי אני ומי ³ ביתי כי נעצר כח להתנרב
כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך
כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל ⁴ אבותינו
כצל ⁵ ימינו על הארץ ואין מקוה
יי ² אלהינו כל ⁶ מתנרב הזה מידך הוא ולך הכל
וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים
תרצה

אני בישר לבבי התנדבתי כל ⁷ אלה
ועתה ⁸ עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה
להתנרב לך

¹ Textus noster אביני. ² Textus אלהיני. ³ Ita Textus
pro עמי. ⁴ Textus אבותיני. ⁵ Textus ימיני. ⁶ Ita
Textus pro ההמון. ⁷ Textus אלה. ⁸ Textus עבדך.

Ἐμπλησθῶμεν τὸ πρῶτ τοῦ ἐλέους Σου, Κύριε. Ps. 90. 14.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε
ὁ ἐξαγαγὼν ἐξ ὕδατος
ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν
καὶ κήτη
καὶ πετεινὰ πτερωτὰ
καὶ εὐλογήσας αὐτὰ
ὥστε αὐξάνειν, καὶ πληθύνειν.
Gen. 1. 20.
Ps. 148. 10.
Gen. 1. 22.

Τὰ ἀναβάσιμα.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα Σου. Psal. 108. 5.

Δι' ἀναστάσεως Σῆς
καὶ ἡμᾶς ἔλκυσον πρὸς Σέ, Κύριε
ὥστε τὰ ἄνω φρονεῖν
καὶ μὴ τὰ ἐπὶ γῆς. Coloss. 3. 2.

Διὰ τοῦ ἐξαισίου μυστηρίου
τοῦ ἁγίου σώματος καὶ τιμίου αἵματος
ἐν ἐσπέρᾳ τῆςδε τῆς ἡμέρας
Διὰ τῆς ἡμέρας γενεθλιακῆς
τοῦ ταπεινοῦ δούλου σου
Κύριε, ἐλέησον.

¹ Τοῦ Ἰεζεκιήλ ¹

33. 11.

Ὁ εἶπας

Ζῶ ἐγὼ (λέγει Ἀδωναὶ Κύριος)

οὐ βούλομαι τὸν θάνατον ἁμαρτωλοῦ ²
ὥς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
καὶ ζῆν αὐτόν.Ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
ὑμῶν πονηρὰς.

Καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ ;

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρὸς Σὲ
καὶ ἐπιστραφησόμεθα.

Lament. 5. 21.

Ἀπόστρεψον ἡμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ἡμῶν Ezéch. 18. 30.
καὶ μὴ γένωνται ἡμῖν εἰς κόλασιν.¹ Τοῦ Δανιήλ ¹

9. 5.

Ἡμαρτον, ἠδίκησα, ἠσέβησα

ἀπὸ τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν κριμάτων Σου.

Σοί, Κύριε, δικαιοσύνη

7.

καὶ ἐμοὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου

ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη

ἐν ἀθεσίᾳ ἡμῶν ἢ ἠθέτησας ἡμᾶς.

Κύριε, ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου

καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν οἵτινες ἡμάρτομέν σοι.

Κύριε, ἐν πᾶσιν ἡ δικαιοσύνη Σου

16.

εἰς πᾶσαν δικαιοσύνην Σὴν

ἀποστραφήτω δὴ ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργή Σου

καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν Σου

17.

ἐπὶ τὸν δοῦλόν Σου.

Κλῖνον, ὁ Θεός μου, τὸ οὖς Σου, καὶ ἄκουσον

18.

ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς Σου, καὶ ἴδε

τὸν ἀφανισμόν μου.

Κύριε εἰσάκουσον, Κύριε ἰλάσθητι, Κύριε πρόσχες

19.

πρόσχες, Κύριε, καὶ ποιήσον, καὶ μὴ χρονίσῃς

ἐνεκέν Σου, Κύριε, Κύριε ὁ Θεός μου,

ὅτι τὸ ὄνομά Σου ἐπικέκληται

ἐπὶ τὸν δοῦλόν Σου.

¹ Desunt in edd. imp.² W τοῦ ἀσεβοῦς in marg.

¹ Τοῦ Ἰακώβου ¹

Πολλὰ πταίμεν ἅπαντες

3. 2.

Κύριε, κατακαυχάσθω τὸ ἔλεός Σου τῆς κρί-
σεώς Σου

2. 13.

ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ἐμοῦ.

¹ Τοῦ Ἰωάννου ¹

1. 1. 8.

Ἐὰν εἴπω, ἁμαρτίαν οὐκ ἔχω, πλανῶ ἑμαυτὸν
καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί.

Ἀλλ' ὁμολογῶ τὰς ἁμαρτίας μου πολλὰς καὶ δεινὰς
καὶ Σὺ, Κύριε, ὁμολογοῦντι πιστὸς εἶ καὶ δίκαιος
ἵνα ἀφῇς μοι τὰς ἁμαρτίας μου.

9.

Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου Παράκλητον ἔχω
παρὰ Σοί, πρὸς Σέ

2. 1.

τὸν υἱόν Σου τὸν μονογενῆ, τὸν δίκαιον.

Αὐτὸς ἱλασμὸς ἔστω περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἐμῶν
ὅς ἐστι καὶ περὶ τοῦ ὅλου τοῦ κόσμου.

2.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος

Psal. 77. 7.

καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι ;

ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει ;

8.

συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ;

μὴ ἀπολήσεται ² τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός ;

9.

ἢ ³ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ ;

Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην ⁴.

αὕτη ἡ ἀλλοίωσις ⁵ τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

הלעולם ⁶ יזנח אדני

[Psal. 77. 7.]

ולא יסיף לרצות עוד

האפס לנצח חסדו

גמר אמר לדר ודר

השכח חנות לא

אם קפץ באף רחמיו ⁷ סלה

ואמר חלותי היא שנות ימין עליו

¹ Desunt in edd. imp.

² Edd. imp. ἐπιλήσεται.

³ W καὶ in textu, ἢ in marg. . B καί.

⁴ W adnotat,

‘ἀρρωστία μοί ἐστίν. Aquil. ex Heb. ὠδίνες εἰσίν, Theodotion.’

⁵ W adnotat, ‘αἱ ἐπιδευτερώσεις.

Sym.’

⁶ Textus noster חסדו.

⁷ Textus חלה.

Ὅγκον πάντα Heb. 12. 1.
 καὶ εὐπερίστατον ἁμαρτίαν
 πᾶσαν ῥυπαρίαν S. Jacob. 1. 21.
 καὶ περισσείαν κακίας
 ἐπιθυμίαν σαρκὸς 1 S. Joan. 2. 16.
 ὀφθαλμῶν
 ἀλαζονείαν τοῦ βίου
 πᾶσαν κίνησιν σαρκὸς τε καὶ πνεύματος,
 ἀπηλλοτριωμένην τοῦ θελήματος
 τῆς ἀγιωσύνης Σου
 [ἀποθεμένῳ¹]
 πτωχὸν εἶναι τῷ πνεύματι ὥστε γίνεσθαι μοι S. Math. 5.
 μερίδα ἐν βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
 πενθεῖν ὥστε παρακληθῆναι
 πραῦν εἶναι ὥστε κληρονομήσαι τὴν γῆν
 πεινᾶν καὶ διψᾶν } ὥστε χορτασθῆναι
 τὴν δικαιοσύνην
 ἐλεήμονα εἶναι ὥστε ἐλεηθῆναι
 καθαρὸν εἶναι } ὥστε ἰδεῖν τὸν Θεόν
 τῇ καρδίᾳ
 εἰρηνικὸν εἶναι ὥστε κληθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ
 ἡτοιμασμένον εἶναι εἰς διωγμοὺς
 καὶ ὀνειδισμούς, τῆς δικαιοσύνης ἕνεκα
 ὥστε μισθὸν εἶναί μοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 [Δὸς ἐμοί, Κύριε¹].

¹ Deest in L, additur in W manu secunda. B manu prima. Lam. et edd. imp. habent.

Προσερχόμενος τῷ Θεῷ
πιστεύω ὅτι ἐστὶ
καὶ ὅτι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν
μισθαποδότης γίνεται.
Οἶδα ὅτι ζῇ ὁ Λυτρωτής μου
ὅτι ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος
ὅτι ἐστὶν οὗτος ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου
ὅτι ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι
ὧν πρῶτος ἐγώ.
Διὰ τῆς χάριτος Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν
σωθῆναι
καθ' ὃν τρόπον καὶ τοὺς πατέρας¹ ἡμῶν.

Hebr. 11. 6.

Job. 19. 25.

S. Math. 16.
16.

S. Joan. 4. 42.

1 Tim. 1. 15.

Act. 15. 11.

Οἶδα ὅτι ἐπὶ γῆς ἀναστήσεται τὸ δέρμα μου
τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα.
Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου
ἐν γῇ ζώντων.

Job. 19. 25.

Psal. 27. 13.

Ἐν Κυρίῳ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν
τῷ ὀνόματι

Psal. 33. 20.

τοῦ Πατερὸς
τοῦ Σωτῆρος, Μεσίτου
ὑπερευτεκτοῦ, Λυτρωτοῦ
τοῦ Παρακλήτου διττοῦ
τοῦ ἀμνοῦ², τῆς περιστερᾶς.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

Psal. 33. 22.

¹ L W B ita legunt, sed W corrigit in οἱ πατέρες in margine. Edd. imp. οἱ πατέρες. ² Edd. imp. ὑπὸ τοῖς τύποις τοῦ ἀμνοῦ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
 Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης
 καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν
 Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου
 τῆς εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν
 καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως
 Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως
 καὶ εὐλαβείας εἰσιόντων ἐν αὐτῷ
 Ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
 τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου
 τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας
 παντός τε Κλήρου καὶ Λαοῦ
 Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης
 πάσης τε πόλεως καὶ χώρας
 καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς
 Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας καρπῶν τῆς γῆς
 καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν
 Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων
 καμνόντων, καὶ αἰχμαλώτων
 καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον
 ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης
 Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
 μετὰ πάντων ἁγίων μνημονεύσαντες
 ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα
 Σοί, Κύριε,
 ὅτι Σοι πρέπει δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις.

E Stⁱ Chry-
 sostomi
 Liturgia.

S. Chrysost.
 Liturg.

S. Chrysost.
 Liturg. et S.
 Jacobi.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
μετ' ἐμοῦ καὶ μετὰ πάντων ἡμῶν.
Ἀμήν.

2 Cor. 13. 14.

Συνιστῶ καὶ ἐμέ, καὶ ἐμούς, καὶ ἐμὰ πάντα
τῷ δυναμένῳ φυλάξαι με ἁπταιστον
καὶ στήσai κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἁμωμον
μόνῳ σοφῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν
ὃ ἡ δόξα καὶ μεγαλωσύνη
κράτος καὶ ἐξουσία
καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
[Ἀμήν¹.]

S. Judae 24.

25.

¹ W addit secunda manu. B habet prima manu.

ὦ Κύριέ μου, Κύριε.

Ὑπὲρ τοῦ εἶναί με

τοῦ ζῆν

τοῦ λογικὸν εἶναι

Ὑπὲρ τῆς ἐκτροφῆς

τῆς φυλακῆς

τῆς κυβερνήσεως

Ὑπὲρ τῆς παιδείας

τῆς πολιτείας

τῆς θρησκείας

Ὑπὲρ τῶν δώρων Σου τῆς { χάριτος
φύσεως
κόσμου ¹

Ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως

τῆς ἀναγεννήσεως

τῆς κατηχήσεως

Ὑπὲρ τῆς κλήσεως

τῆς ἀνακλήσεως

τῆς προσανακλήσεως πολλαπλασίας

Ὑπὲρ τῆς ἀνοχῆς

τῆς μακροθυμίας

τῆς μακρομακροθυμίας εἰς ἐμὲ

καιροὺς πολλοὺς

ἔτη πολλὰ ²

Ὑπὲρ πάντων ὧν εὖ πέπονθα

κατενόδωσα

Ὑπὲρ εἴτινος εὖ ἔδρασα

Ὑπὲρ τῆς χρήσεως τῶν παρόντων

τῆς ἐπαγγελίας Σῆς

καὶ ἐλπίδος ἐμῆς

περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν μελλόντων

ἀγαθῶν.

¹ W. B. Lam.

{ τῆς χάριτος
τῆς φύσεως
τοῦ κόσμου.

² Edd. impr. addunt ἄχρι τοῦ νῦν.

Ἐπεὶ γονέων μου καλῶν τε καγαθῶν

διδασκάλων ἡπίων

εὐεργετῶν ἀειμνήστων

συμμυστῶν ὁμοφρόνων

ἀκροατῶν νοῦν ἐχόντων

φίλων γνησίων

οἰκετῶν πιστῶν

Ἐπεὶ πάντων τῶν ἐμοὶ

τοῖς συγγράμμασι

ταῖς ὁμιλαῖς

διατριβαῖς

προσευχαῖς

παραδείγμασι

ἐπιτιμήσεσι

ἀδικήμασι λυσιτελούντων

Ἐπεὶ πάντων τούτων, πάντων τε καὶ ἄλλων

ὧν οἶδα, ὧν οὐκ οἶδα

φανερῶν καὶ ἀφανῶν

τῶν μεμνημένων μοι, τῶν καὶ ἐπιλελησμένων

τῶν εἰς ἐμὲ ἐκόντα ἢ καὶ ἄκουτα πεποιημένων

ὁμολογῶ Σοι, καὶ εὐλογῶ Σε¹, καὶ εὐχαριστῶ Σοι

καὶ ὁμολογήσω, καὶ εὐλογήσω, καὶ εὐχαριστήσω

Σοι

πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τίς εἰμι ἐγώ, ἢ τίς ὁ οἶκος τοῦ πατέρος μου

ὥστε ἐπιβλέψαι Σε ἐπὶ τὸν κύνα τὸν

τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί ;

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων

ὧν ἀνταπέδωκέ μοι ;

Τίνα εὐχαριστίαν δύναμαι τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι

ἐπὶ πᾶσιν² ἐν οἷς

ἐφείσατό μου

ἀνέμενέ με

ἕως τούτου ;

Sam. 7. 18.
2 Reg. 9. 8.

Psal. 116. 12.

¹ W B Σοι.

² W B Lam. περὶ πάντων.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
Ἄξιός εἰ, ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἅγιος
λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν
καὶ τὴν δύναμιν
ὅτι Σὺ ἔκτισας ἅπαντα
καὶ διὰ τὸ θέλημά Σου εἰσι
καὶ ἐκτίσθησαν.

Revel. 4. 8.

Revel. 4. 11.

12.

Τὸ πρωτὴ ἡ προσευχή μου προφθάσει Σε. Psal. 88. 13.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

Ὁ ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς γῆς θηρία καὶ κτήνη Gen. 1. 25.

καὶ πάντα τὰ ἔρπετα

εἰς { τροφήν
σκέπασμα
βοήθειαν

καὶ ποιήσας ἄνθρωπον

κατ' εἰκόνα Σὴν

εἰς ἀρχὴν τῆς γῆς

Gen. 1. 26.

καὶ εὐλογήσας αὐτόν.

28.

Ἡ προβουλία

26.

αὐτουργία

[πνοὴ ζωῆς]

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים

Gen. 2. 7.

εἰκὼν Θεοῦ

26.

ὑπὲρ ἔργων κατὰστασις

Psal. 8. 6.

ἐντολὴ τοῖς ἀγγέλοις περὶ αὐτοῦ

Psal. 91. 11.

παράδεισος.

Gen. 2. 8.

καρδία	ζωὴ	γνωστὸν τοῦ Θεοῦ
νεφροὶ	αἰσθησις	γραφτὸν τοῦ νόμου
ὀφθαλμοὶ	λόγος	λόγια προφητῶν
ὠτα	πνεῦμα	μελωδία ψαλμῶν
γλῶσσα	αὐτεξούσιον	νουθεσία παροιμιῶν
χεῖρες	μνήμη	ἐμπειρία ἱστοριῶν
πόδες	συνείδησις	λατρεία θυσιῶν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

διὰ τὴν μεγάλην Σου καὶ τιμίαν ἐπαγγελίαν Gen. 3. 15.

ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ περὶ τοῦ ζωοποιοῦ σπέρματος

καὶ διὰ τὸ ἐν πληρώματι τῶν καιρῶν

πληρῶσαι αὐτὴν ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διὰ τὰ ἅγια πάθη

τῆς ἡμέρας ταύτης.

Διὰ τῶν σωτηρίων Σου παθημάτων ἐν ἡμέρᾳ τῇδε

σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

¹ Textus, pro וַיִּבְרָא אֱלֹהִים.

¹ Τοῦ Ὡση¹

Ἀντέστην Σοι, Κύριε, ἀλλὰ ἐπιστρέφω ἐπὶ Σέ
ἡσθένησα ἐν ταῖς ἀδικίαις μου
ἀλλὰ λαμβάνω μετ' ἐμοῦ λόγους
καὶ ἐπιστρέφω πρὸς Σέ, λέγων
Ἄφες ἁμαρτίαν, καὶ λαβὲ προσευχὴν
καὶ ἀνταποδώσω Σοι καρπὸν χειλέων μου.

13. 16.

14. 1.

2.

¹ Τοῦ Ἰωήλ¹

2. 17.

Φεῖσαι, Κύριε, φεῖσαι
καὶ μὴ δὸς τὴν κληρονομίαν Σου εἰς ὄνειδος
τοῖς ἐχθροῖς Σου.

Τοῦ Ἀμὼς

7. 2, 5.

Κύριε, Κύριε, ἴλεως γενοῦ, κόπασον δὴ·
τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ ;
ὅτι ὀλιγοστός ἐστιν·
μετανόησον, Κύριε, ἐπὶ τούτῳ
καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται.

6.

¹ Τοῦ Ἰωνᾶ¹

2. 8.

Φυλασσόμενος τὰ μάτια καὶ ψευδῇ
τὸ ἔλεος ἐμοῦ ἐγκατέλιπον
καὶ ἀπόσθην ἐξ ὀφθαλμῶν Σου

4.

Ἐν δὲ τῷ ἐκλείπειν ἐν ἐμοὶ τὴν ψυχὴν μου
τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην.

7.

προσθήσω ἔτι ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν ἁγίον Σου
יְיָ נִשְׁכַּח לְעַן נִתְּנָה²

4.

[ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἢ ζωὴ μου³.]

¹ Τοῦ Μιχαῖα¹

7. 18.

Τίς Θεὸς ὥσπερ Σύ, ὑπερβαίνων ἀδικίας
τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας Σου ;
οὐκ ἀεὶ κρατήσεις εἰς μαρτύριον τὴν ὀργὴν Σου
ὅτε θελητῆς ἐλέους εἶ Σύ.

Ἐπίστρεψον, καὶ οἴκτειρον ἡμᾶς, Κύριε

19.

κατάδυσον τὰς ἀνομίας ἡμῶν
καὶ ἀπόρριψον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάττης
πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν

κατὰ τὴν ἀλήθειαν Σου καὶ κατὰ τὸ ἔλεός Σου.

20.

¹ Desunt in edd. imp. ² Deest in W. ³ Ita W
et edd. impr. loco Textus Hebr. Ionaë 2. 7.

¹ Τοῦ Ἀμβακοῦμ ¹

3. 2.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν Σου

καὶ ἐφοβήθην

κατενόησα τὰ ἔργα Σου,

καὶ ἐξέστην.

Ἐν τῇ ὀργῇ μνήσθητι τοῦ ἐλέους.

¹ Τοῦ Ζαχαρίου ¹

3. 3.

Ἴδοῦ με, Κύριε, ἐνδεδυμένον ἱμάτια ῥυπαρὰ

ἰδοῦ τὸν διάβολον ἐστηκότα μοι ἐκ δεξιῶν

2.

καί, ὦ Κύριε, ἐν αἵματι διαθήκης Σου,

9. 11.

ἐν πηγῇ διανοιγομένη εἰς ῥαντισμὸν

13. 1.

πάσῃ τῇ ἀκαθαρσίᾳ

ἀφαίρει ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἀνομίας

3. 4.

καὶ τὰς ἁμαρτίας μου περικαθάρισον

Σώσόν με ὡς δαλὸν ἐξεσπασμένον ἐκ πυρός.

3. 2.

Πάτερ, ἄφες μοι· οὐ γὰρ οἶδα

8. Luc. 23. 34.

ἀληθῶς οὐκ οἶδα τί ἐποίησα

ἐν τῷ ἁμαρτῆσαι μέ Σοι.

Μνήσθητί μου, Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

42.

Κύριε, μὴ στήσης τοῖς ἐχθροῖς μου

Act. 7. 60.

τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κύριε, μὴ στήσης μοι τὰς ἁμαρτίας μου.

¹ Desunt in edd. imp.

Διὰ τὸν ἰδρῶτα αἱματόεντα, θρομβώδη
 τὴν ψυχὴν ἀγωνιώσαν
 τὴν κεφαλὴν ἀκάνθαις ἐστεμμένην
 προσπηχθείσαις ταῖς ῥάβδοις
 τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρυόεντας
 τὰ ὦτα λοιδοριῶν γέμοντα
 τὸ στόμα ὄξει καὶ χολῇ ποτιζόμενον
 τὴν ὄψιν ἐμπτύσματι αἰσchrῶς ῥυπαινο-
 μένην
 τράχηλον¹ σταυροῦ φορτίῳ²
 νῶτον μαστίγων μώλωψι καὶ
 τραύμασιν ἡροτριωμένον
 χεῖρας καὶ πόδας ὀρυχθέντας
 κραυγὴν ἰσχυράν, Ἥλί, Ἥλι
 καρδίαν λόγχῃ νυχθείσαν
 ὕδωρ καὶ αἷμα ἀπορρέοντα
 σῶμα κλώμενον
 αἷμα ἐκχυνόμενον

¹ W τὸν τράχηλον, et similiter ceteris obsecrationi-
 bus usque ad αἷμα articulum praeponit. Ita etiam
 Lam. et edd. impressae. ² Edd. imp. inserunt
 βαρυνόμενον.

Κύριε, ἄφες τὰς ἀνομίας τοῦ δούλου σου
 κάλυψον πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
 Κατάπαυσον πᾶσαν τὴν ὀργήν Σου
 ἀπόστρεψον ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου
 Ἐπίστρεψον ἐμέ, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν
 καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν Σου ἀφ' ἡμῶν.
 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν ;
 ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν Σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
 γενεάν ;
 Ὁ Θεός, Σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς
 καὶ ὁ λαός Σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ Σοί.
 Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου
 καὶ σωτήριόν Σου δώῃς ἡμῖν.

Psal. 85. 2.

רצית יי ארצך
 שבת¹ שבות יעקב
 נשאת עון עמך
 כסית כל חטאתם
 אספת כל עברתך
 השיבות מחרון אפך²
 שובנו אלהי ישענו
 והפר כעסך עמנו³
 הלעולם תאנף בנו
 תמשך אפך לדר ודר
 הלא אתה תשוב⁴ תחיינו
 ועמך ישמחו בך
 הראנו יי חסדך
 וישעך תתן לנו

[Ps. 85. 1-7]

¹ Textus שבית. ² Textus קשיבות. ³ Textus והפרך.
⁴ Textus תחיני.

Τὰ ἔργα σαρκὸς

Gal. 5. 19.

μοιχεία	ἐχθραι	διχοστασίαι
πορνεία	ἐρεις	αἱρέσεις
ἀκαθαρσία	ζῆλοι	φθόνοι
ἀσέλγεια	θυμοὶ	φόνοι
εἰδωλολατρεία	ἐριθείαι	
φαρμακεία		

μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις.

Οἱ καρποὶ τοῦ Πνεύματος

22.

ἀγάπη	μακροθυμία	πίστις
χαρὰ	χρηστότης	πραότης
εἰρήνη	ἀγαθωσύνη	ἐγκράτεια

Πνεῦμα

P. Isaiæ 11. 1.

σοφίας	βουλῆς	γνώσεως
συνέσεως	ἰσχύος	φόβου τοῦ Κυρίου.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος

1 Corinth. 12.
8.

λόγος σοφίας
 λόγος γνώσεως
 πίστις χάρισμα ἰαμάτων
 ἐνέργεια δυνάμεων
 προφητεία
 διάκρισις τῶν πνευμάτων
 γένη γλωσσῶν
 ἑρμηνεία γλωσσῶν.

Πιστεύω

- Ὅτι με ἔκτισας
 τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν Σου
 μὴ παρίδης
- Ὅτι κατὰ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωμα
 τὸ ὁμοίωμα σὸν
 μὴ ἐάσης ἐξαλειφθῆναι
- Ὅτι ἐν αἱματί Σοῦ με ἐλύτρωσας
 τὴν τιμὴν τοῦ λύτρου
 μὴ ἐάσης ἀπολέσθαι
- Ὅτι κατ' ὄνομα Σὸν Χριστιανὸν ἀνέδειξας
 τῆς ἐπωνυμίας Σῆς
 μὴ καταφρονῇς
- Ὅτι με ἐν ἀναγεννήσει ἡγίαςας
 τὸ ἁγίασμα Σὸν
 μὴ ἀπολλύης¹.

¹ W et edd. imp. addunt—

Ὅτι με ἐνεκέντρισας ἐν τῇ καλλιελαίῳ
 τὸ μέλος σώματος μυστικοῦ
 τὸ μέλος μυστικοῦ σου σώματος
 μὴ ἐκκόψῃ.

Μνήσθητι τῶν λόγων Σου τῷ δούλῳ Σου

Psal. 119. 49.

ὧν ἐπήλπισάς με

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν Σου ἡ ψυχὴ μου

81.

εἰς τοὺς λόγους Σου ἐπήλπισα.

Ἵπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως

παντὸς τοῦ φιλοχρίστου ¹ στρατοῦ,

κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν πίστεως.

Ἵπὲρ τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν

καὶ πάσης ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος

Ἵπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς

Ἵπὲρ τῶν ἐλεούντων καὶ διακονούντων ἡμῖν

Ἵπὲρ ὧν ἐπηγγειλάμεθα διὰ μνήμης ἔχειν

ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν

Ἵπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων

Ἵπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων Πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν

Ἵπὲρ τῶν ἐν θαλάττῃ πλεόντων

Ἵπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων

εὐζώμεθα

καὶ ὑπὲρ εὐφορίας καρπῶν τῆς γῆς

καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς

τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς

τοὺς κτίστορας τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης

τοὺς γονεῖς ἡμῶν

καὶ πάντας προαπελθόντας προπάτορας

καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν.

¹ Post φιλοχρίστου L habet λαοῦ erasum.

Γένοιτό μοι, Κύριε, αἰὲν
 ἡ χεὶρ κραταιά Σου
 εἰς ὑπερασπισμὸν
 τὸ ἔλεός Σου ἐν Χριστῷ
 εἰς σωτηρίαν
 ὁ παναληθής Σου λόγος
 εἰς παιδείαν
 ἡ χάρις τοῦ ζωοφόρου Σου Πνεύματος
 εἰς παράκλησιν
 ἕως τοῦ τέλους
 καὶ ἐν τῷ τέλει.

Ἡ ψυχὴ τοῦ Χριστοῦ ἁγιάσον	} ἐμέ.
τὸ σῶμα	
τὸ αἷμα	
τὸ ὕδωρ	
ὁ μώλωψ	
ὁ ἰδρῶς	
τὸ τραῦμα	
	κατίσχυσον
	λύτρωσον
	ἀπόπλυνον
	ἴασαι
	ἀνάψυξον
	κατάκρυψον

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
 ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν
 φρουρησάτω μοι τὴν καρδίαν
 καὶ τὰ νοήματα
 ἐν τῇ γνώσει καὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ.

Philip. 4. 7.

Ὁς παραβάντα τὴν ἐντολήν Σου ἄνθρωπον
καὶ ἐκπεσόντα

E St' Jacobi
Liturg.

οὐ παρείδες, οὐδ' ἐγκατέλιπες, ὦγαθὲ
ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως, ὡς εὖσπλαγχνος
Πατὴρ

Χορήγησαι¹ αὐτῷ τὴν μεγάλην Σου καὶ τιμίαν
ἐπαγγελίαν περὶ τοῦ ζωοποιοῦ σπέρματος
ἀνοίξας αὐτῷ τὴν θύραν τῆς πίστεως
καὶ μετανόιας εἰς ζωὴν

καὶ ἐν πληρώματι τῶν καιρῶν
πέμψας αὐτὸν τὸν Χριστόν Σου
ὥστε ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραὰμ
καὶ ἐν τῇ προσφορᾷ τῆς ζωῆς
ἀναπληρῶσαι τὴν ὑπακοὴν τοῦ νόμου
ἐν τε τῇ θυσίᾳ τοῦ θανάτου

ἀνενέγκαι τὴν κατάραν αὐτοῦ
ἐν τε τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἀπολυτρῶσαι τὸν κόσμον
καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ ζωοποιῆσαι αὐτὸν

Ὁ πάντα ποιῶν
ὥστε τὸ γένος ἡμῶν ἐπαναγαγεῖν εἰς Σε
τῆς τε θείας σου φύσεως καὶ τῆς αἰωνίου δόξης
κοινωνὸν γενέσθαι

Ὁ συνεπιμαρτυρήσας τῇ ἀληθείᾳ
τοῦ εὐαγγελίου Σου

ἐν πολλαῖς καὶ ποικίλαις δυνάμεσι
ἐν τῇ ἀειμνήστῳ ἀναστροφῇ τῶν ἁγίων Σου
ἐν ὑπερφυεῖ ὑπομονῇ τῶν βασάνων
ἐν τῇ ὑπερθαυμάστῳ ἐπιστροφῇ ὅλης
τῆς οἰκουμένης εἰς ὑπακοὴν τῆς πίστεως
ἀνευ κράτους, πειθοῦς, βίας,

εὐλογηθήτω, ἐπαινηθήτω, ἀνυμνηθήτω,
μεγαλυνθήτω, ὑπερυψωθήτω, δοξασθήτω,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα Σόν, ἡ ἀνάμνησις
ἡ μνήμη, καὶ πᾶν μνημόσυνον αὐτοῦ
καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

¹ Ita Textus noster Laudianus ; edd. imp. χορηγήσας.

Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον
καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ
ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἡγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς
ἐν τῷ αἵματί Σου
ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης
καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους.

Revel. 5. 9.

Ἄξιόν ἐστι τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον
λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν
καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

12.

Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιϊ
ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13.

Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ
ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιϊ.

7. 10.

Ἀμήν

12.

Ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ
εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων¹.

¹ W addit Ἀμήν, manu secunda.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. P. Isai. 33. 2.

Ἴσθι βραχίων ἡμῖν τὸ πρῶτ
καὶ σωτηρία ἐν καιρῷ θλίψεως.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

Exod. 20. 11.

Ὁ καταπαύσας ἐν τῇ ἐβδόμῃ
ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων Σου
καὶ εὐλογήσας καὶ ἀγίαςας αὐτήν.

Gen. 2. 2.

3.

Τὰ περὶ τοῦ Σαββάτου

περὶ ἀναπαύσεως ἀμοιβαίας
περὶ τῶν νεκρωσίων τοῦ Χριστοῦ
καὶ τῆς τῶν ἁμαρτιῶν καταπαύσεως
περὶ τῶν προαναπανασαμένων.

¹ עך מה י תאנף לנצח

[Ps. 79. 5.]

תבער כמו אש קנאתך

אל ² תזכר לנו עונת ראשנים

[8.]

מהר יקדמונו רחמך

כי דלוננו מאד

אלהי ישענו על דבר ³ כבוד שמך

[9.]

והצילנו וכפר על-⁴ חטאתינו למען שמך

⁵ ואנחנו עמך וצאן מרעיתך

[13.]

נודה לך ⁶ לעולם

לדר ⁷ ודר נספר תהלתך

¹ Textus עך.

² Textus תזכר.

³ Textus כבוד.

⁴ Textus חטאתינו.

⁵ Textus ואנחנו.

⁶ Textus

לצינ.

⁷ Textus ודר.

¹ Ἔως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος ; Ps. 79. 5.
 ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός Σου ;
 Μὴ μνησθῆς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων
 ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί
 Σου, Κύριε
 ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
 Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν
 ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου
 Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου¹.

עיני דאבה מני עוני קראתיך יי בכל-יום [Ps. 83. 9.]
² שמחתי אליך כפי
 הלמתי תעשה פלא
 אם רפאים יקומו יודוך סלה
 היספר³ בקבר חסוך
 אמונתך באבדון
 היודע בחשך פלאך
 וצדקתך⁴ בארץ נשיה
 ואני אליך יי שועתי
 ובבקר תפלתי תקדמך
 למה יי תזנח נפשי
 תסתיר פניך ממני
 עני⁵ אני ונוע מנער
 נשאתי אמך אפונה
 כי אין במות זכרך [Ps. 6. 5.]
 בשאל מי⁶ יודה לך

¹ Haec verba Ἔως πότε . . . ὀνόματός Σου, in W et in Lam. ceterisque edd. impressis desunt in hoc loco sed reperiuntur infra, ad calcem p. 124. ² Textus שמחתי. ³ Textus בקרב. ⁴ Textus בארץ. ⁵ Textus אני. ⁶ Textus יורה.

Ἦσχύνθην, καὶ ἐνετράπην
 τοῦ ὑψῶσαι Θεέ μου, τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Σὲ
 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ἐπληθύνθησαν
 ὑπὲρ κεφαλῆς μου
 καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἐμεγαλύνθησαν
 εἰς τὸν οὐρανόν.

Ezra. 9. 6.

Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς νεότητος εἰμὶ ἐν.
 πλημμελείᾳ μεγάλη ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
 καὶ οὐκ ἔστι στήναι ἐνώπιόν Σου ἐπὶ τούτῳ.

Ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης¹
 ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου
 καὶ οὐκ ἄξιός εἰμι ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου
 καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις
 διότι παρώργισα τὸν θυμόν Σου
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα
 μὴ ποιήσας τὸ θέλημα
 μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά Σου
 καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας
 δεόμενος τῆς παρὰ Σοῦ χρηστότητος.

Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα
 καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐγὼ γινώσκω
 ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος
 ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι
 καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἁμαρτίαις μου
 μηδὲ εἰς αἰῶνα μηνίσας τηρήσης τὰ κακά μοι
 μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.
 Διότι Σὺ εἶ Θεός, Θεὸς μετανοούντων
 καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην Σου
 ὅτι ἀνάξιον ὄντα με σώσεις κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός Σου
 καὶ αἰνέσω Σε διαπαντός².

¹ Isti lineae W praeponit Τοῦ Μανασσῆ. ² W notat in margine, 'Haec oratio Regis Manassis non habetur in Edit. Wichelianâ. Vide Constitutionum Apostolicarum lib. 2, cap. 22, apud Zonaram in Can. Edit. Parisiensi. 1618.'

Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι	S. Math. 8. 2.
Κύριε, μόνον εἶπὲ λόγῳ καὶ ἰαθήσομαι	S. Math. 8. 8.
Κύριε, σῶσον· οὐ μέλει Σοι ὅτι ἀπολλύμεθα ;	S. Marc. 4. 38.
Εἰπέ μοι, Θάρσει, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.	S. Math. 9. 2.
Ἰησοῦ, Ἐπιστάτα, ἐλέησόν με.	S. Luc. 17. 13.
Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με	S. Marc. 10. 47.
Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ	48.
υἱὲ Δαβίδ.	
Κύριε, εἰπέ μοι, Ἐφφετά ¹ .	S. Marc. 7. 34.
Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω.	S. Joan. 5. 7.
Κύριε, εἰπέ μοι, Ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.	S. Luc. 13. 12.
Εἰπὲ τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου ἐγώ.	Psal. 35. 3.
Εἰπέ μοι, Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου.	2 Cor. 12. 9.

¹ Ita Textus, pro Ἐφφαθά.

Πάντα τὰ

ἡττήματα	ὀφειλήματα
ὑστερήματα	ἁμαρτήματα
ὀλισθήματα	πλημμελήματα
πταίσματα	
παραπτώματα	ἄγνοήματα
προσκόμματα	ἄνομήματα
παραβάσεις	ἄσεβήματα
	ἄλισγήματα.

Τὸ ὑπεύθυνον

תן	χάρισαι, συγχώρησον, σύγγνωθι
חלם	ἄφες
למח	φείσαι
כפר	ἱλεως
אל תשח	μὴ στήσης
אל תחשב	μὴ λογίσης
אל תזכר	μὴ μνησθῇς.

Τὸ ῥυπαρὸν

שלש אחריו	πάρες
עבר על	ὑπέρβαινε
סר עיניך	παρόρα, ὑπερόρα
כס	κάλυψον
כבס	ἀπόλυσαι
מחה	ἐξάλειψον
מטהר	καθάρισον.

Τὸ σύντριμμα

	ἀνες
כפך	ἴασαι
מן עשה	σῶσον ἀπὸ
כש	αἶρε
רבעה	ἀνένεγκε
מן כחיה	περίελε
עלה	κατάργησον
כלל	ἀθέτησον
	διασκέδασον.
יכח' לך	Μὴ εὐρεθῶσι.
יחי לך	Μὴ ὑπάρξωσι.

Ἐπιχορηγῆσαι

2 S. Petri 1. 5.

ἐν τῇ πίστει	ἀρετὴν
ἀρετῇ	γνώσιν
γνώσει	ἐγκράτειαν
ἐγκρατεία	ὑπομονὴν
ὑπομονῇ	εὐσέβειαν
εὐσεβεία	φιλαδελφίαν
φιλαδελφία	ἀγάπην.

Καὶ μὴ λαβόντα με λήθην τοῦ καθαρισμοῦ
 τῶν πάλαι ἁμαρτιῶν, σπουδάσαι βεβαίαν
 ἐμοῦ τὴν κλήσιν καὶ τὴν ἐκλογὴν ποιῆσαι
 δι' ἔργων ἀγαθῶν.

Πιστεύω εἰς Σὲ τὸν Πατέρα

Ἴδου δὴ, ἐὰν Πατὴρ σύ, καὶ ἡμεῖς υἱοὶ

¹ וְיָלַד דָּהָר בְּנֵי לֵךְ בָּא דָּהָר ¹

Psal. 103. 13.

Πιστεύω εἰς Σὲ τὸν Κύριον

Ἴδου δὴ, ἐὰν Κύριος σύ, καὶ ἡμεῖς δούλοι

οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς Σὲ τὸν Κύριον ἡμῶν

Psal. 123. 2.

ἕως οὗ οἰκτειρήσῃ Σε ἡμᾶς.

Πιστεύω ὅτι ἐὰν ἡμεῖς οὐθ' υἱοὶ οὔτε δούλοι

ἀλλὰ κυνάρια μόνον

ἐξῆν ἡμῖν ἐσθλὲν ἐκ τῶν ψυχίων πιπτόντων

ἀπὸ τῆς τραπέζης Σου.

S. Mark. 7. 28.

Πιστεύω ὅτι ὁ Χριστὸς ἀμνὸς ἐστι τοῦ Θεοῦ

S. Joh. 1. 29.

Ἀμνὲ Θεοῦ ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου

αἶρε καὶ τὰς ἐμοῦ.

Πιστεύω ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς

1 Tim. 1. 15.

τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι

Ὅς ἦλθες σῶσαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς

καὶ σῶσον τῶν ἁμαρτωλῶν

πρώτιστον καὶ μέγιστον.

Πιστεύω ὅτι ἦλθεν ὁ Χριστὸς σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς

S. Mat. 18. 11.

Ὅς ἦλθες σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς

μήποτ' ἐᾷς, Κύριε, ἀπολέσθαι ² ὃ ἔσωσας.

Πιστεύω ὅτι τὸ Πνεῦμα ζωῆς Κύριος καὶ δωτὴρ

Confess. Nic.

Ὅς ἔδωκε μοι ψυχὴν ζῶσαν

δὸς τὸ μὴ λαβεῖν ἐπὶ τῷ ματαίῳ τὴν ψυχὴν μου.

Πιστεύω ὅτι τὸ Πνεῦμα ἐν τοῖς ἀγιάσμασιν

αὐτοῦ χάριν μεταδίδωσι

Δὸς ἐμοὶ μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν αὐτῶν δέξασθαι 2 Cor. 6. 1.

μήτε ἐλπίδα τῶν ἁγιασμάτων αὐτοῦ.

Πιστεύω ὅτι τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν

στεναγμοῖς ἀνεκλαλήτοις

Rom. 8. 26.

Ὑπερεντεύξεως αὐτοῦ καὶ ἐκείνων τῶν στεναγμῶν

δὸς μετέχειν με ³.

¹ Desunt in edd. imp. quae habent καθὼς οἰκτεῖρει ὁ Πατὴρ υἱοὺς | εὐσπλαγχνίζε σὺ περὶ ἡμῶν, Κύριε. ² Textus ἀπολέσαι. ³ Edd. imp. addunt Κύριε.

Ἐπὶ Σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἤλπισαν, καὶ Σὺ ἐρρύσω αὐτούς.
 Πρὸς Σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν
 ἐπὶ Σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν.
 Ὡς τοὺς ἐν πάλαι γενεαῖς πατέρας ἡμῶν
 οὕτω καὶ ἡμᾶς ῥῦσαι, Κύριε
 ἐλπίζοντας ἐπὶ Σοί.

Psalm. 22. 4.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ
 τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον
 τὴν πίστιν στήριξον
 τὰ ἔθνη πράυνον
 τὸν κόσμον εἰρήνευσον
 τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον
¹ τοὺς προαναπαυσαμένους πατέρας
 καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς
 δικαίων τάξον ¹
 καὶ ἡμᾶς ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει
 καὶ μετανόῃ παράλαβε
 ὥς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

¹ Desunt in W et in edd. imp.

Ποιμανάτω με ἡ δύναμις τοῦ Πατέρος
 φωτισάτω ἡ σοφία τοῦ Υἱοῦ
 ζησάτω ¹ ἡ ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν
 στήριξον τὸ σῶμα
 τὰ αἰσθητήρια ἀνύψωσον
 τὴν ἀναστροφὴν διόρθωσον
 τὰ ἥθη ρύθμισον
 τὰς πράξεις εὐλόγησον
 . εὐχὰς τελείωσον
 μελέτας ἀγίας ἔμπνευσον
 τὰ ἁμαρτήματα ² προγεγονότα σύγγνωθι
 τὰ παρόντα ἐπανόρθωσον
 τὰ μέλλοντα πρόφθασον

Τῷ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι
 ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἡ νοοῦμεν
 κατὰ τὴν δύναμιν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν
 αὐτῷ
 ἡ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ
 εἰς πάσας τὰς γενεὰς
 τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων
 Ἀμήν.

Ephes. 3. 20,
21.

¹ Ita Textus noster. Edd. imp. ζωοποιεῖτω.
 in edd. imp.

² Deest

Εὐλογηθήτω, ἐπαινηθήτω, ἀνυμνηθήτω
μεγαλυνθήτω, ὑπερυψωθήτω, δοξασθήτω
ἁγιασθήτω

τὸ ὄνομα Σόν, Κύριε, ἡ ἀνάμνησις
καὶ ἡ μνήμη

καὶ πᾶν μνημόσυνον αὐτοῦ

ὑπὲρ τῆς

τῶν Πατριαρχῶν

Προφητῶν

Ἀποστόλων

Εὐαγγελιστῶν

Μαρτύρων

Ὁμολογητῶν

Διδασκάλων

Ἀσκητῶν

Παρθένων

Νηπίων

παντίμου γερουσίας

ἁεισεβαστοῦ χοροῦ,

πανευκλεοῦς δωδεκάδος

πανευφήμου στρατιᾶς

συλλόγου

καλλονῆς

γλυκασμοῦ τοῦ κόσμου

τῆς πίστεως

τῆς ἐλπίδος

τῶν πόνων

τοῦ ἀληθοῦς

τοῦ αἵματος

τοῦ ζήλου

τῆς σπουδῆς

τῶν δακρύων

τῆς ἀγνείας

τοῦ εὐπρεποῦς.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι
Δόξα Σοι τῷ δοξάσαντι αὐτοὺς
ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς Σε δοξάζομεν.

Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου
 Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ
 Δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί Σου
 ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν¹.

Revel. 15. 3.

P. Jer. 10. 7.

Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ Σε, Κύριε
 καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά Σου ;
 ὅτι μόνος ἅγιος² εἶ
 ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν
 καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν Σου
 ὅτι τὰ δικαιώματά Σου ἐφανερώθησαν.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ
 καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι
 Ἀλληλούϊα

Rev. 19. 5.

Ὅτι ἐβασίλευσεν ὁ Κύριος
 ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ
 χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα
 καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ.

¹ W marg. ἀγίων pro ἐθνῶν. Edd. impressae ἐθνῶν ἀγίων.
² W marg. δσιος pro ἅγιος, edd. imp. ἅγιος δσιος.

Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων Revel. 21. 3.
καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν
καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται
καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν
καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι
οὔτε ἡ κραυγὴ
οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι
ὅτι τὰ πρῶτα
ἀπῆλθον.

¹ Συνιστῶ, Κύριέ, Σοι

ὀρμὰς	τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά μου
ἀφορμὰς	τὸν νοῦν καὶ τὰς ἐννοίας
προαιρέσεις	τὰς εὐχὰς καὶ προσευχὰς
ἐπιχειρήσεις	τὰ αἰσθητήρια καὶ τὰ μέλη
ἐξοδὸν καὶ εἴσοδον	τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα
καθέδραν καὶ ἔγερσιν.	τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατόν μου

τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφίδας
τοὺς παῖδας αὐτῶν
τοὺς εὐεργέτας
εὐνόους
οἰκέλους
γείτονας
πατρίδα
λαὸν Χριστιανὸν ἅπαντα ¹.

¹ Edd. antehac impressae habent haec infra, post συνιστωμένους
ad calcem pag. 135.

Ἀγάθυνον, Κύριε
 ἐπίσκεψαι ἐν οἰκτιρμοῖς σου
 τὴν κτίσιν Σου ἅπασαν κόσμον
 τὸ γένος ἡμέτερον ἅπαν οἰκουμένην
 τὴν κόσμου πολιτείαν
 τὴν καθ' ὅλου Ἐκκλησίαν Χριστιανισμόν
 τὰς Ἐκκλησίας } καθ' ἕκαστα
 τὰς πολιτείας }
 τὴν Ἐκκλησίαν } ἐν ἡμῖν πατρίδα
 τὴν πολιτείαν }
 τὰς ἐν ἑκατέρᾳ τάξεις ἱερατικὴν
 τὰ ἐν τάξεσι πρόσωπα
 τοῦ Βασιλέως ¹
 τὴν Διαδοχὴν
 τὴν πόλιν
 τὴν παροικίαν ² [τῶν Παναγίων Βερκίγγ
 τὰς δύο σχολὰς
 τὴν ἀκαδημίαν
 τὸ συνέδριον
 τὴν παροικίαν ³ τοῦ ἁγίου Αἰγιδίου
 τὴν Πεμβροχαύλην
 τὰς Ἐκκλησίας
 τῆς Πηγῆς Μεσημβρινῆς
 τοῦ ἁγίου Παύλου
 τοῦ Ἐπιζεφυρίου Μοναστηρίου
 τὰς Διοικήσεις
 τῆς Κικεστρίας
 τῆς Ἐλεοπόλεως ³.

¹ W addit, manu 2da, τοῦ ἄρχοντος. Sequuntur, ut solent, edd. impressae. ² W addit, ἐν ᾗ ἐβαπτίσθην, prima manu. ³ Verba τὴν παροικίαν . . . τῆς Ἐλεοπόλεως adduntur manu secunda in margine codicis W quae manus etiam post τὴν παροικίαν inseruit ἣν ἐπιστεύθην, et post Ἐλεοπόλεως addidit τῆς τῶν Σιμήνων Οὐντονίας, quae additamenta habent etiam edd. impressae.

τὸν οἶκον
τοὺς συγγενεῖς
τοὺς ἐλεοῦντας
τοὺς διακονοῦντας
τοὺς γείτονας
τοὺς φίλους
συνιστωμένους.

- ¹ [Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς
καὶ σοι ἀποδοθήσεται εὐχή.
Ἄξιος εἶ ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἅγιος
λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν
καὶ τὴν δύναμιν.
Ὁ εἰσακούσας τῆς προσευχῆς
πρὸς σὲ ἤξει πᾶσα σὰρξ
ἤξει καὶ ἡδὲ
Ἀλλὰ λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἐμὲ
ταῖς ἀσεβείαις μου
σὺ ἰλάσῃ.
Τοῦ ἤκειν τοῦ ἐξομολογεῖσθαί με
μετὰ πάντων τῶν ἔργων σου
καὶ μετὰ τῶν Ὁσίων σου
εὐλογῆσαί σε.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἰνέσιν σου. W.] ¹
- Psal. 65. 1.
Revel. 4. 11.
Psal. 65. 2,
Psal. 51. 15.

¹ Haec non inveniuntur in Codice Laudiano. W et edd. imp. habent supra, post verba *κάθεδρα καὶ ἔγερσιν*, p. 134. Damus hic, in pagina vacua, ut prooemium gratiarum actionis in qua sanctus Episcopus, intercessione finita, redit ad laudes Dei.

אָרוֹמֶמֶךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
וְאִבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד
בְּכָל־יוֹם אִבְרַכְךָ
וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד
הַיּוֹם אֲנִי אֶהְלֹלְךָ
אֲנִי יְיָ גַם הַיּוֹם גַּם כָּל יְמֵי חַיִּי

[Ps. 145. 1.]

אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ
אֱלֹהֵי וְאִרְוֹמֶמְךָ
אֲשִׁירָה לְיְיָ בַּחַיִּי
אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי
יַעֲרֹב עָלַי שִׁיחִי
אִבְרַכָּה אֶת יְיָ בְּכָל־עַתָּה
תָּמִיד תִּהְלָתוּ בְּפִי
אוֹדָה יְיָ בְּכָל לֵב
בְּסוֹד יִשְׁרָיִם וְעַד

[Ps. 118. 28.]

[Ps. 104. 33.]

[Ps. 34. 1.]

[Ps. 111. 1.]

יְיָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
יְיָ זִכְרֶךָ לְדוֹר וָדוֹר
יְהִי מְבוֹרָךְ שֵׁם יְיָ
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם
מִמְזֹרַח שֶׁמֶשׁ וְעַד מְבִיאוֹ
מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ

[Ps. 135. 13.]

[Ps. 113. 2.]

מִי יִמְלֹל גְּבוּרַת יְיָ [Ps. 135. 18.] אֲסַפְרָם מִחוּל
יִשְׁמִיעַ כָּל תִּהְלָתוֹ יִרְבֹּן

[Ps. 106. 2.]

בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים
עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
יִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל חֶאֱרָצַ אֲמֵן אֲמֵן
¹ בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים
אֲמַר כָּל הָעָם אֲמֵן

[Ps. 72. 18.]

¹ Textus בריך.

יהי כבוד יי לעולם	[Ps. 104. 31.]
ישמח יי במעשיו	
¹ תהלל יי ידבר פי	[Ps. 145. 21.]
כל הנשמה תהלל יה	[Ps. 150. 6.]
יברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד	[Ps. 145. 21.]
ברכו יי כל מעשיו	[Ps. 103. 22.]
בכל מקומות ממשלתו	
גדלו ליי אתי	[Ps. 34. 3.]
ונרוממה שמו יחדו	
יהללוהו שמים ² וארץ	[Ps. 69. 34.]
³ ימים וכל רומש במ	
כל ⁴ הארץ ישתחו ⁴ לך	
ויזמרו לך יזמרו שמך	
גם בני אדם גם בני איש	
יברכוך יהללוך ⁵ ירוממוך	
כל קומה לפניך תשתחוה	
כל ברך לך תכרע	
כל עין תצפה לך	
כל יד אליו יתרומם	
כל פה לך יודה	
כל לבב ידחב לך	
כל ⁶ קרבי תברכנה	
כל עצמותי תאמרנה	[Ps. 35. 10.]
מי כמוך באלהים יי	[Ex. 15. 11.]
מי כמוך נאדר בקודש	
נורא תהלה עשה פלא	
מציל עני מחזק ממנו	[Ps. 35. 10.]
אביון ואין עוזר לו	[Ps. 72. 12.]

¹ Textus חכלה. ² Textus וארץ. ³ Textus ומים.
⁴ Textus הארע יתמוו. ⁵ Ita Textus. ⁶ Textus חרבי.

פעמים רבות ¹ יצילם [Ps. 106. 43.]
 והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם
 וירא ² בצר להם בשמעו ³ א

141

כל ⁴ גוים אשר עשית יבאו [Ps. 86. 9.]
⁵ וישתחוו לפניך אדני
 וכבדו לשמך
 הבו לך משפחות עמים [Ps. 96. 7.]
 הבו לך כבוד שמו
 זקנים עם נערים [Ps. 148. 12.]
 יהללו את שם יי
 גם בני אדם גם בני איש [Ps. 49. 2.]
 יחר עשיר ואביון
 יאמר נא ישראל [Ps. 118. 2.]
 יאמרו נא בית אהרן
 סוד השרים חסידים
 ועניים לב
 ברכי נפשי את יי [Ps. 103. 1.]
 וכל קרבי את שם קדשו
 ברכי נפשי את יי
 ואל תשכחי את כל גמוליו
 הסולח לכל עונכי
 הרפא לכל תחלואיכי
 הנאל משחת חייכי
 המשביע בטוב עדיך
 ברוך יי יום יום יעמם לנו [Ps. 68. 20.]
 האל ישועתנו
 האל לנו אל למושעות
 ולך אדני למות תוצאות

¹ Textus יעילם. ² Textus בער. ³ Ita Textus, imperfecte, pro את-רנתם. ⁴ Textus גיים. ⁵ Textus וישהו.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον
 ἀνθ' ὧν εὖ ἔδρασε
 τὴν κτίσιν ἅπασαν
 τὸ γένος ἡμέτερον ἅπαν
 τὴν κόσμου πολιτείαν
 τὴν καθ' ὅλου ἐκκλησίαν
 τὰς ἐκκλησίας } καθ' ἕκαστα
 τὰς πολιτείας }
 τὴν ἐκκλησίαν } ἐν ἡμῖν
 τὴν πολιτείαν }
 τὰς ἐν ἑκατέρᾳ τάξεις
 τὰ ἐν τάξεσι πρόσωπα

τὴν πόλιν
 τὴν ἐκκλησίαν ἐν ᾗ ἐβαπτίσθην
 τὰς δύο σχολὰς
 τὴν ἀκαδημίαν
 τὸ συνέδριον

τὴν παροικίαν ἣν ἐπιστεύθην
 τρεῖς Ἐκκλησίας
 πηγῆς μεσημβρινῆς
 τοῦ ἁγίου Παύλου
 τοῦ μοναστηρίου Δυτίκου
 τρεῖς διοικήσεις
 Κικεστρίας
 Ἐλεοπόλεως
 Οὐιντονίας

τὸν οἶκον
 τοὺς συγγενεῖς
 τοὺς ἐλεοῦντας
 τοὺς διακονοῦντας
 τοὺς γείτονas
 τοὺς φίλους
 τοὺς συνιστωμένους

Ἀνθ' ὧν ἔλεος ἐποίησας μετ' ἑμαυτοῦ
 τὴν ψυχὴν
 τὸ σῶμα
 τὰ βιωτικὰ
 περὶ δώρων χάριτος
 φύσεως
 κόσμου
 περὶ πάντων ὧν εὐπέπονθα
 ὧν κατευόδωσα ἔμπροσθεν
 ἤδη
 περὶ εἴτινος εὐ ἔδρασά ποτε¹.

144

הלא קפדת באורג חיי
 מיום עד לילה לא תשלמני
 [Οὐχὶ ἐκκόψας, ὥς ὑφαντῆς, βίον μου,
 Οὐχὶ ἀφ' ἡμέρας ἕως νυκτὸς διασώξεις με; W.] P. Isai. 38.
 Ἐχαρίσατό μοι ζωὴν καὶ πνοὴν
 μέχρι τῆς ὥρας ταύτης
 מיתים לי² מנעורי ועד הנה
 71. 17.
 עד שיבה
 השם נפשי⁴ בחיים
 66. 9.
 ולא נותן למוט רגלי

¹ W et edd. imp. addunt ὑγεία, εὐφημία, αὐτάρκεια
 ἀσφάλεια, ἐλευθερία, ἡσυχία. ² Ita Textus. ³ Tex-
 tus מנעורי. ⁴ Textus בחיים.

[Ἐκ παιδίας μου, ἐξ ἡλικίας, καὶ μέχρι τούτου, Psal. 71. 15.
ἕως τοῦ γήρατος. Θέσο¹ ψυχὴν μου ἐν ζωῇ, Psal. 66. 8.
καὶ οὐκ ἀφήσεις ἀπορρεῖν τὸν πόδα μου. W.]

ῥύσας με ἐκ κινδύνων, νοσημάτων
πτωχείας, δουλείας, αἰσχύνης
δημοσίας, συμπτωμάτων κακῶν.
Μὴ παραδοὺς ἐμὲ συναπολέσθαι
ταῖς ἁμαρτίαις μου
Τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων
ἐπιστροφὴν
Ἐγκαταλείψας ἐν ἐμοὶ
ἐπιστροφὴν εἰς καρδίαν
ἀνάμνησιν τῶν ἐσχάτων
ἐντροπὴν, φρίκην, λύπην τινα
περὶ τῶν προγεγονότων μοι ἁμαρτημάτων
Πλείω καὶ μείζω, μείζω καὶ πλείω
μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὦ Κύριε
Χορηγήσας μοι ἐλπίδας ἀγαθὰς
περὶ τῆς ἀφέσεως αὐτῶν
διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῶν ἔργων αὐτῆς
τῇ ἐξουσίᾳ τῶν τρισαγίων
κλειδῶν καὶ μυστηρίων
τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Σου.

קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית
לעבדך²

[Gen. 32. 11.]

מה עבדך כי מי אנכי אדני יי ומי ביתי
ענית אל כי הביאתני עד הלום³

[2 Sam. 7. 18.]

הכלב המת ומה⁴ יוסיף עבדך עוד לדבר אליך
איש כמוני ואתה ידעת את עבדך אדני יי

¹ W θέτω. ² Ita Textus, pro אה-עבדך. ³ Textus
habet עכל erasum. ⁴ Textus יוסיף.

"Οτι ἡμέραν καθ' ἡμέραν
 ἀντὶ τῶνδε τῶν εὐεργεσιῶν Σου εἰς ἐμὲ
 τῶν μεμνημένων μοι
 "Οτι δὲ ἀντὶ καὶ ἄλλων πάνυ πολλῶν ἐπιλελησ-
 μένων
 διὰ τὸ πλήθος αὐτῶν διὰ τε τὴν λήθην μου
 τῶν τε εἰς ἐμὲ ἐκόντα, γνόντα, αἰτοῦντα
 καὶ τῶν εἰς οὐκ αἰτοῦντα, ἀγνοοῦντα, ἄκοντα
 πεποιημένων
 ὁμολογῶ, καὶ εὐχαριστῶ Σοι
 εὐλογῶ καὶ ἐπαινῶ Σε [κατ' ἴσον]¹ καὶ
 ὁσημέραι
 εὐχομαί τε ἐξ ὅλης ψυχῆς
 καὶ ἐξ ὅλης διανοίας εὐχομαι.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι
 Δόξα Σοι, καὶ δόξα τῷ Παναγίῳ σου Ὄνόματι
 διὰ πάσας σου ἐνθέους τελειότητας
 ἐν αὐταῖς
 διὰ τὴν ἀνέκφραστον καὶ ἀνείκαστον ἀγαθωσύνην
 καὶ ἔλεός Σου εἰς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους
 καὶ εἰς ἐμὲ τὸν τῶν ἁμαρτωλῶν πάντων
 πάνυ ἀναξιότατον.
 Ναί, ὦ Κύριε, διὰ ταύτης, διὰ τε τῶν ἄλλων
 Δόξα καὶ ἔπαινος καὶ εὐλογία καὶ εὐχαριστία
 ταῖς φωναῖς καὶ συμφωνίᾳ φωνῶν
 ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων
 πάντων τε ἐν οὐρανοῖς ἁγίων Σου
 πάσης τε, ἣ ἐν οὐρανοῖς, ἣ ἐπὶ γῆς, κτίσεώς Σου
 καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν
 ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ ταλαιπώρου ἁμαρτωλοῦ
 τῆς ταπεινῆς κτίσεώς Σου
 καὶ νῦν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ταύτῃ
 καὶ ὁσημέραι εἰς τὴν ἐσχάτην μου ἀναπνοὴν
 καὶ εἰς τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

¹ Edd. imp. ὡς εἰκός.

אין אנחנו משפיקין
 להודת לך יי אלהינו
 ולברך את שמך מלכנו
 על אחת מאלף אלפי אלפים
 ורבו רבבות פעמים
 הטובות נסים ונפלאות
 שעשית עמנו
 ועם אבותינו מלפנים

[Ipsē Sanctus
Episcopus.]

הנה אנכי עתה בשעה הזאת
 מברך מהלל משבח
 שם קדשך
 ואתה אדני מעתה ועד עולם
 תזכני תישרני תכנני
 תכתבני¹ לחים בספר חיים

[Ipsē Sanctus
Episcopus.]

פשתה כהה אל תכבנה

[Isa. 42. 3.]

¹ Ita Textus, pro לחים.

תַּחֲשַׁב לְעַן [Jonah 2. 7.]

יִי

תַּחֲשַׁב לְאֵל

יִצְחָק

Πάτερ ὁ κτίσας, ὃν ἔκτισας

Υἱὲ ὁ λυτρώσας, ὃν ἐλύτρωσας

Πνεῦμα ὁ ἀναγεννήσας, ὃν ἀνεγέννησας

μὴ διαφθείρης.

Μή, Κύριε, μὴ μνησθῆς τῶν ἡμαρτημένων μοι

μήτε τῶν ἡμαρτημένων τοῖς προγόνοις μου

μήτε ἀμύνης ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν τε καὶ ἐμοῦ.

Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, { αὐτῶν
ἐμοῦ.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου καί, ἐν τῷ λαῷ, δούλου σου

τοῦ τῷ τιμίῳ σου αἵματι ἡγορασμένου

καὶ μὴ ὀργίζου ἡμῖν εἰς αἰῶνα.

Ἰλεως, Ἰλεως ἴσθι, φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε

καὶ μὴ ὀργίζου ἡμῖν εἰς αἰῶνα.

Ἰλεως, Ἰλεως ἴσθι, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε

καὶ μὴ ὀργίζου ἡμῖν ἕως ἄλεις.

Μή, Κύριε

μὴ μετ' ἐμοῦ ποιῆς κατὰ τὰς ἀνομίας μου

μήτε κατὰ τὰς ἀμαρτίας μου ἀνταποδώης ἐμοὶ

ἀλλὰ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου ποιῆς μετ' ἐμοῦ

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου

ἀνταποδώης μοι.

Κατ' αὐτὸ τὸ μέγα ἔλεος, καὶ

κατ' ἐκεῖνο τὸ πλῆθος οἰκτιρμῶν

ὥς τοὺς ἐν πάλαι γενεαῖς Πατέρας¹ ἡμῶν

δι' ὁτιοῦν Σοι φίλον γίνεται

ἀπὸ πονηροῦ καὶ ἐναντίου παντὸς

ἐν παντὶ καιρῷ τῆς ἀνάγκης

ἀνάστησον, ἀνάρρυσον, σῶσον, Κύριε, ἐμὲ

ἀπὸ πονηροῦ καὶ ἐναντίου τοῦδε

ἐν καιρῷ τῷδε

תַּחֲשַׁב לְאֵל

יִצְחָק

Ῥῦσαί με, Κύριε

καὶ μὴ διαφθείρης.

¹ Textus Patres.

[Ἐν¹] κοίτῃ ἀρρωστίας
 ἐν ᾧρᾳ θανάτου
 ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως
 ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 ἀνάρρυσον, Κύριε, καὶ σῶσόν με
 ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ Κριτοῦ σκυθρωπὸν
 τοῦ σταθῆναι ἐκ τῶν εὐωνύμων
 τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρικτῆς φωνῆς
 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ
 τοῦ δεθῆναι ἐν σειραῖς ζόφου
 τοῦ ἐκβληθῆναι εἰς σκότος ἐξώτερον
 τοῦ βασανισθῆναι ἐν ἀβύσσῳ πυρὸς καὶ θείου
 ὅπου ὁ καπνὸς τῶν βασάνων ἀναβαίνει
 εἰς αἰῶνα.

Ἰλεως, Ἰλεως ἴσθι
 φεῖσαι ἡμῶν
 ἐλέησον ἡμᾶς
 ῥῦσαι καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὦ Κύριε
 καὶ μὴ διαφθείρῃς ἡμᾶς εἰς αἰῶνα
 Μή, ὦ Κύριε.

Ἵνα δὲ μὴ
 ἀπανάστησόν μου, Κύριε
 τὴν σκληροκαρδίαν τὴν πωροκαρδίαν
 τὸ ἀπηλγῆσθαι μετὰ τὸ ἐξουθενεῖν τὰς
 τὸ ἀμαρτεῖν ἀπειλὰς Σου
 τὸ καυτήριον τῆς τὸν νοῦν ἀδόκιμον
 συνειδήσεως
 τὴν ἀμαρτίαν κατὰ Πνεύματος ἁγίου
 τὴν ἀμαρτίαν εἰς θάνατον
 τὰ τέσσαρα τῶν ἐκφώνων
 τὰ ἕξ πρόδρομα τῆς κατὰ Πνεύματος ἁγίου.

Deut. 10. 16.
 S. Mar. 16. 14.
 Ephes. 4. 19.
 S. Marc. 3. 5;
 6. 52.
 1 Tim. 4. 2.
 Rom. 1. 28.
 S. Mat. 12. 32.
 1 S. Joh. 5. 16.

¹ Deest Ἐν in Textu.

ἱλίσκη¹

ἀπὸ τῶν δεινῶν καὶ δυσχερῶν τοῦ κόσμου
 λοιμοῦ, λιμοῦ, πολέμου
 σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, ἐμπρησμοῦ
 πληγῆς ὄμβρων ἀκρατῶν, αὐχμῆς, ἀβροχίας
 ἀνεμοφθορίας, ἐρυσίβης
 ἐμβροντισμοῦ, ἀστραπῆς, καταιγίδος
 νόσων ἐπιδημίων, καὶ κακῶν
 καὶ θανάτου ἀπρονοήτου

ἀπὸ τῶν κακῶν καὶ χαλεπῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 τῆς ἰδίας ἐπιλύσεως
 τοῦ καινοτομεῖν περὶ τὰ ἱερὰ
 τοῦ ἑτεροδιδασκαλεῖν
 τοῦ νοσεῖν περὶ τὰς ζητήσεις, καὶ τὰς μάχας
 ἀπεράντους ποιεῖν
 ἀπὸ τῶν αἱρέσεων, σχισμάτων, σκανδάλων
 δημοσίων ἰδίων
 τῆς ἀποθειώσεως τῶν Βασιλέων
 θωπείας τοῦ Δήμου
 ἀδιαφορίας τοῦ Σαοῦλ
 καταφρονήσεως τῆς Μιχὰλ
 κρεάγρας τοῦ Ὁφνεὶ
 κατασπάσεως τῆς Γοθολίας
 ἱερατείας Μιχὰ
 φρατρίας Σίμωνος καὶ Ἰούδα
 διδαχῆς ἀμαθῶν καὶ ἀστηρίκτων
 τύφου νεοφύτων
 λαοῦ ἀντιλέγοντος τῷ ἱερεῖ.

2 S. Pet. 1. 2.

1 Tim. 1. 3.

Act. 12. 22.

Act. 12. 3; 24.
27.

1 P. Sam. 15.

2 P. Sam. 6. 16.

1 P. Sam. 2. 13.

2 Kings 11.

Judg. 17. 10.

Act. 8. 18.

S. Mat. 26. 15.

2 S. Pet. 3. 16.

1 Tim. 3. 6.

P. Hos. 4. 4.

¹ Textus ἱλίσκη. W et edd. imp. ῥῶσαί με.

ἀπὸ ¹

ἀναρχίας, πολυκοιρανίας, τυραννίδος
 Ἀσσοῦρ, Ἱεροβοάμ, Ῥοβωάμ, Γαλλίωνος
 Ἀμὰν
 πανουργίας Ἀχιτοφὴλ
 ἀβουλίας τῶν Ζωὰν
 νομοθεσίας Ὀμρεὶ
 δικαιοκρισίας Ἰεζραὴλ
 χειμάρρων Βελιὰρ
 πληγῆς Φογὼρ
 φάραγγος Ἀχὼρ
 αἵματος ἢ σπέρματος μολυσμοῦ
 ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων
 ἐμφυλίου στασιασμοῦ
 ἀποστερήσεως τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν
 τῶν ἐν τέλει ὄντων
 ἐπαναστάσεως τῶν κακῶν καὶ πανούργων
 εἰς τὸ ἐν τέλει εἶναι.

ἀπὸ βίου ἀβιώτου
 δυσθυμίας, ἀσθενείας, δυσφημίας, ἀπορίας
 περικινδυνίας, δουλείας, ἀκαταστασίας
 ἀπὸ θανάτου
 ἐν ἁμαρτίᾳ, αἰσχύνῃ, βασάνοις
 ἀπονοίας, ῥυπαρίας
 βιοθανάτου ἐκ προδοσίας
 ἀπρονοήτου
 ἀθανάτου.

¹ W et edd. imp. addunt τῶν κακῶν καὶ χαλεπῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ.

הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם

[Ps. 60. 11.]

ώσαννὰ

הושענא

ἐν ὑψίστοις

במרומים

זכרני יי ברצון

[Ps. 106. 4.]

פקדני בישועתך

לראת בטובת בחיריך

לשמח¹ בשמחת גויך

להתהלל עם נחלתך

יאמר אדם

[Ps. 58. 12.]

אך יש אלהים שפטים בארץ

כי בא כי בא לשפוט הארץ

[Ps. 96. 13.]

[Μνήσθητι μου, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ Σου. Ἐπίσκεψαί με ἐν τῷ σωτηρίῳ Σου, τοῦ ἰδεῖν με ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν Σου τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους Σου, τοῦ εὐχαριστήσαί Σοι μετὰ τῆς κληρονομίας Σου. Ἔστι δὲ δόξα μέλλουσα ἀποκαλυφθῆναι. W.]

[Psal. 106. 4, 5.]

Ἐρχομένου γὰρ τοῦ κριτοῦ

1 S. Pet. 5. 1.

Act. 10. 42.

ἰλαρόν τὸ πρόσωπον ἰδοῦσί τινες

Job. 33. 26.

ἀπὸ δεξιῶν κατασταθήσονται

S. Mat. 25. 33.

ἀκούσουσι τῆς ἡδίστης φωνῆς

34.

Δεῦτε, εὐλογημένοι

ἄρπαχθήσονται ἐν νεφέλαις εἰς

1 Thess. 4. 17.

ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου

εἰσελθοῦσιν² εἰς τὴν χαρὰν

S. Mat. 15. 21.

ἀπολαύσουσι τῆς δόξας αὐτοῦ

πάντοτε σὺν αὐτῷ ἔσονται.

1 Thea. 4. 17.

Αὐτοὶ μόνοι, μόνοι αὐτοὶ μακάριοι ἐν

υἱοῖς ἀνθρώπων.

ὦ, δός μοι τῷ ἐσχάτῳ τόπον ἔσχατον ἐκεῖ

ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν

ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐκλεκτῶν Σου

τοῦ ἐσχάτου ἐν αὐτοῖς.

¹ Textus 10202.² Ita textus noster Laudianus.

W et edd. imp. Εἰσελεύσονται.

ἵνα δὲ τοῦτο

Εὐρώ τὴν χάριν ἐνώπιόν¹ Σου

ὥστε ἔχειν με χάριν

Heb. 11. 28.

εἰς τὸ λατρεῦσαί Σοι εὐαρέστως

μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.

Εὐρώ δὲ καὶ τὴν χάριν δευτέραν

ὥστε χάριν ἐκείνην

2 Cor. 6. 1.

μὴ εἰς κενὸν δέξασθαί με

μὴ ὑστερήσαι ἀπ' αὐτῆς

Heb. 12. 15.

μενοῦνγε μὴ ἀμελήσαι αὐτῆς

1 Tim. 4. 14.

ὥστε ἐκπίπτειν αὐτῆς

Gal. 5. 4.

ἀλλὰ ἀναζωπυρεῖν αὐτήν²

2 Tim. 1. 6.

ὥστε αὐξάνειν ἐπ' αὐτῇ³

2 S. Pet. 3. 18.

μενοῦνγε ἐπιμένειν αὐτῇ³

Acts 13. 43.

μέχρι τῆς συντελείας τῆς ζωῆς μου.

156

Καὶ ὦ, κατάρτισόν μοι τὰ ὑστερήματα τῶν

1 Thess. 3. 10.

χαρισμάτων Σου

Πίστεως πρόσθες τῇ ὀλιγοπιστίᾳ

S. Luk. 17. 5.

Ἐλπίδος στήριξον ἐλπίδα περίτρομον

Ἀγάπης ἅπτε λίνον αὐτῆς τυφόμενον.

S. Mat. 12. 20.

Ἐκχυσον ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀγάπην Σου

Rom. 5. 5.

ὥστε Σε

τὸν φίλον ἐν Σοὶ

τὸν ἐχθρὸν διὰ Σε

ἀγαπᾶν ἐμέ.

Ὁ διδοὺς χάριν τοῖς ταπεινόφροσι

S. Jacob. 4. 6.

κάμοι χάριν δὸς τοῦ ταπεινόφρονα εἶναι.

Ὁ τοὺς φοβουμένους Σε οὐποτ' ἀνιεῖς

יחי לבבי ליראך

εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαί Σε

Ψ. 85. 11.

יראך כלל

¹ In textu nostro sequitur αὐτοῦ lineis erasum.

² Textus αὐτῆς.

³ Textus αὐτῇ.

Καθὼς θέλω ἵνα ποιῶσιν ἔμοι οἱ ἄνθρωποι

S. Math. 7. 12.

καὶ ἐγὼ αὐτοῖς ποιῶ ὁμοίως

Μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν

Rom. 12. 3.

ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν

ἐν φοβηθῶ μόνον

S. Greg. Naz.

Orat. 6 ad

Greg. Nyssa.

τὸ φοβηθῆναι τί Σου πλέον.

157

עיני כל אליך ישברו

[Ps. 145. 15.]

ואתה נותן-להם את-אכלם בעתו

פוח את ירך

משביע לכל חי רצון

טובתך

עמרת ¹ שנת

[Ps. 5. 11.]

מעגליך ירעפן דשן

מברכת יי ארצנו ממנד שמים מטל

[Deut. 33. 13.]

ומתהום רבצת תחת

וממנד תבואת שמש

וממנד גרש ירחים

ומראש הררי קדם

וממנד גבעות עולם

וממנד ארץ ומלאה

ורצון שכני סנה

² Εὐετηρίαν, εὐκρασίαν ἀέρων

[Lit. S. Chrys.

εὐφορίαν καρπῶν τῆς γῆς

εὐεξίαν σωμάτων

καὶ καιροὺς εἰρηνικούς².

Ἐπίφανον τοῖς καθημένοις ἐν σκότει

S. Luc. 1. 79.

καὶ σκιᾷ θανάτου.

Κατεύθυνον τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης

ὥστε τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις.

Rom. 15. 5.

¹ Textus שית סוב תצון.

² Omissa hic in W et edd. imp. Vide infra ad calcem p. 159.

Εἰ δέ τι ἑτέρως

στοιχεῖν τῷ αὐτῷ κανόνι εἰς ὃ ἐφθάσαμεν

τάξιν περικρατεῖν

εὐσχημοσύνην καὶ στερέωμα.

ὀρθοτομεῖν

ὀρθοποδεῖν

οἰκοδομεῖν

ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζειν τὸν Θεόν.

Phil. 3. 15, 16.

Col. 2. 5.

1 Cor. 14. 40.

2 Tim. 2. 15.

Gal. 2. 14.

1 Thess. 5. 11.

Rom. 15. 6.

תמיד ואורִיך לאיש חסידך

[Deut. 33. 8.]

אשר נסיתו במסה

תריבהו על-מי מריבה

האומר לאביו ולאמו

לא ראיתיו

ואת-אחיו לא הכיר

ואת בניו לא ידע

כי שמרו אמרתך

וברתך ינצרו

יורו משפטיך ליעקב

ותורתך לישראל

ישימו קטורה באפך

וכליל על-מזבחך

ברך יי חילו

ופועל ידיו תרצה

מחץ מתנים קמיו

ומשנאיו מן-יקומון

יברכך יי וישמרך

[Num. 6. 24.]

יאר יי פניו אליך

ויחנך

ישא יי פניו אליך

וישם לך שלום

שמחי את שמך על עמך

ברכם אתה אדני

¹ [Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ στεφανοῦν τὸν ἐνιαυ- Ps. 65. 11.
τὸν ἐν χρηστότητί Σου. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάν- Ps. 145. 15.
των εἰς Σὲ ἐλπίζουσι, σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν
ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις Σὺ τὴν χεῖρά Σου, καὶ 16.
ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Καὶ ἡμῖν, Κύριε, Deut. 33. 13.
χάρισαι εὐλογίας οὐρανοῦ καὶ δρόσου ἄνωθεν,

¹ W et edd. imp.

εὐλογίας πηγῶν καὶ ἀβύσσου κάτωθεν, Ἑλίου 14.
 τροπᾶς, Μηνῶν συνόδους, κορυφὰς ὀρῶν ἀνατο- 15.
 λῆς, βουνῶν αἰωνίων, πλήρωσιν τῆς γῆς καὶ 16.
 γεννημάτων αὐτῆς, εὐετηρίαν, εὐκρασίαν ἀέρων,
 εὐσιτίαν, καὶ εὐφορίαν καρπῶν, εὐεξίαν σωμά-
 των, καὶ καιροὺς εἰρηνικούς. W.]¹

160

εὐαρχίαν	εὐβουλίαν
εὐνομίαν	εὐδικίαν
	εὐπείθειαν
εὐεκδικίαν	εὐπορίαν
εὐγονίαν	εὐτοκίαν
	εὐτεκνίαν
εὐτροφίαν	εὐπαιδευσίαν.

אשר בנינו כנמעים מנדלים בנעוריהם

[Psal. 144. 12.]

בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל

מזוינו מלאים מפיקים

מזן אל-זן

צאוננו מאלופות מרבבות

בחוצותינו

אלופינו מסבלים

אין פרץ ואן יוצאת

ואין צוחה ברחבתינו

אשרי העם שכבה לו

אשרי העם שזי אלהיו

¹ [Ὡστε οἱ υἱοὶ ἡμῶν ὥς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν Psal. 144. 12.
 νεότητι, αἱ θυγατέρες καλαὶ ὥς ὁμοίωμα ναοῦ, τὰ 13.
 ταμιεῖα ἡμῶν ἐξερευγόμενα ἐξ αὐτοῦ εἰς αὐτό,
 τὰ πρόβατα πολυτόκα, οἱ βόες παχεῖς, μηδὲν 14.
 κατάπτωμα φραγμοῦ, μηδεμία διέξοδος, μηδεμία
 κραυγή. W.]¹

¹ W et edd. imp.

אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש [Ps. 27. 4.]
 שבתי בבית יי כל-ימי חיי
 לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו
 לשמוע בקול תודה [Ps. 26. 7.]
 ולספר כל-נפלאותיך
 שתים שאלתי מאתך [Prov. 30. 7.]
 אל-תמנע ממני בטרם אמות
 שוא ודבר-כזב הרחק ממני
 ראש ועשר אל-תתן-לי
 הטריפני לחם חקי
 פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יי
 ופן אורש וננבתי ותפשתי שם
 אלהי

[Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω Psal. 27. 4.]

τὸ κατοικεῖν με ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου
 τὸ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου
 καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν ἅγιον Αὐτοῦ.

Δύο αἰτοῦμαι παρὰ Σοῦ, Κύριε Prov. 30. 7.]

μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

Μάταιον λόγον καὶ ψευδῇ μακράν μου ποιήσουν 8.]

πλοῦτον καὶ πενίαν μή μοι δῶς

σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη

ἵνα μὴ πλησθεὶς ὑπερήφανος γένωμαι 9.]

καὶ εἶπω, Τίς ὁ Κύριος ;

ἵνα μὴ πένης γενηθεὶς κλέψω

καὶ ἐπομόσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου. W.]

Μυηθῶ καὶ περισσεῦσαι Philip. 4. 11, 12.]

μυηθῶ καὶ ὑστερεῖσθαι

καὶ ἐν οἷς εἰμί, αὐτάρκης εἶναι.

Παρεκτὸς δὲ ὧν ἔχω

μηδὲν ἐπίγειον, πρόσκαιρον, φθαρτὸν

μήτε ἐπιθυμῆσαι μήτε προσδοκῆσαι ποτε.

¹ Ita Textus. ² Textus ψ. ³ Textus ι.

Εὐζώταν ἐν εὐσεβείᾳ, σεμνότητι, ἀγνείᾳ πάσῃ
καὶ καλοκάγαθῇ
ἐν εὐθυμίᾳ, ὑγείᾳ, εὐφημίᾳ
αὐταρκείᾳ, ἀσφαλείᾳ, ἐλευθερίᾳ, ἡσυχίᾳ
εὐθανασίαν
ἀθανασίαν.

אל־תעזבני יְיָ אלהי אל־תרחק ממני
חושה לעזרתי אדני תשועתי

[Ps. 38 2a.]

Τὴν ἡμέραν διαβὰς
 εὐχαριστῶ Σοι, Κύριε.
 Ἐγγίζει ἡ ἐσπέρα
 παιδρὰν αὐτὴν χορήγει.
 Ἐσπέρα ὥσπερ τῆς ἡμέρας
 οὕτω καὶ τῆς ζωῆς ἐστὶ.
 Ἐσπέρα τῆς ζωῆς τὸ γῆρας
 ἔφθασέ με γῆρας
 παιδρὸν αὐτὸ χορήγει.

אל-תשליכני לעת זקנה
 ככלות כחי אל-תעזבני

[Ps. 71. 9.]

ועד זקנה אני הוא
 ועד שיבה אני אסבל
 אני עשיתי ואני אשא
 ואני אסבל ואמלט

[Isa. 46. 4.]

[Μή με ἀπορρίψῃς εἰς καιρὸν γήρως
 ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου
 μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ps. 71. 9.

Ἔως γήρως ἴσθι Σὺ
 ἕως ἂν καταγηράσω ἀνέχου μου·
 Αὐτὸς πόησον, καὶ αὐτὸς ἄνεις
 καὶ αὐτὸς ἀνάληψαι καὶ
 σῶσόν με, Κύριε. W.]

P. Isa. 46. 4.

Μείνον μετ' ἐμοῦ, Κύριε
 ἥδη γὰρ πρὸς ἐσπέραν μοι ἐστὶ
 καὶ κέκλικεν ἡμέρα
 τῇσδε τῆς πολυμόχθου ζωῆς.

S. Lu. 24. 29.

P. Jerem. 6. 4.

Τελειωθήτω ἡ δύναμις Σου
 ἐν τῇ ἀσθενείᾳ μου.

2 Cor. 12. 9.

Ὡχεται ἀπιοῦσα ἡ ἡμέρα
οἷχεται καὶ ὁ βίος
ὁ βίος ἄβιος.

Ἔρχεται νύξ
ἔρχεται καὶ θάνατος
ὁ θάνατος ἀθάνατος.

Ἐγγὺς ὥς τέλος ἡμέρας
οὕτω καὶ τέλος τῆς ζωῆς.

Μεμνημένοι οὖν καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ
Δεόμεθά Σου
ὥστε ἡμῶν τὰ τέλη τῆς ζωῆς
Χριστιανὰ καὶ εὐάρεστα
ἀναμάρτητα, ἀνεπαίσχυντα
(καὶ Σοι δοκῇ) ἀνώδυνα
ἐν εἰρήνῃ κατευθῆναι, Κύριε, Κύριε
ἐπισυνάγων ἡμᾶς
ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐκλεκτῶν Σου
ὅτε θέλεις καὶ ὥς θέλεις
μόνον χωρὶς αἰσχύνης καὶ
ἁμαρτημάτων¹.
φθασάντας τὴν νύκτα
ἐργαζομένους ἀγαθόν τι².

¹ W et edd. imp. inserunt Μνησθῆναι τῶν ἡμερῶν τοῦ σκότους, ὅτι πολλαί, | εἰς τὸ μὴ ἐκβληθῆναι εἰς σκότος ἐξώτερον. | Μνησθῆναι καὶ φθάσαι | τὴν νύκτα κ.τ.λ.

² Hic explicit Codex pretiosissimus noster Laudianus quem hucusque secuti sumus. Cujus in reliquis paginis, scilicet 169 ad 188 numeratis, nihil omnino scriptum est, nisi in ultima, sc. p. 188, 'J. Mandevile.' Quae sequuntur in hac nostra editione inveniuntur in Codice W quam secutae sunt editio Joannis Lamphire et omnes editiones adhuc impressae. Vide notulas supra ad calcem pag. [D] et 3. Damus abhinc notationem paginarum secundum Codicem W, in interiore margine.

Ἐγγὺς κρίσις
Καλὴν καὶ εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ φρικτοῦ βήματος Ἰησοῦ
Χριστοῦ
χάρισαι ἡμῖν, ὦ Κύριε.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπαείρω τὰς χεῖρας εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογῶ τὸν Κύριον.	Ps. 134. 3.
Τῆς ἡμέρας ἐνετείλατο Κύριος τὸ ἔλεος Αὐτοῦ καὶ νυκτὸς ἤδη ἄρα ὥδῃ Αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ καὶ προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.	Ps. 42. 10.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν ὅλῃ τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.	Ps. 63. 5.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου· ἡ ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου ὡς ἡ θυσία δειλινή ¹ .	Ps. 141. 2.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν	
ὁ κτίσας ἀμοιβὰς ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν ὁ χορηγῶν ἡμῖν ἀφορμὰς ὕμνων νυκτερινῶν	Job. 35. 10.
ὁ ῥύσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κακίας τῆς ἡμέρας ταύτης	S. Mat. 6. 13.
ὁ μὴ ὡς ἱστὸν ἐρίθου ἐκτείμας τὴν ζωὴν μου μηδὲ ἀπὸ πρωτὶ ἕως ἐσπέρας καταλύσας με.	P. Is. 38. 12.

¹ Ita W in textu, sed ἐσπερινή in margine.

ΚΥΡΙΕ

ὥς ἡμέρας ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
οὕτω καὶ ἁμαρτίαις προστίθεμεν.
Ἐπτάκις ἡμέρας πεσεῖται ὁ δίκαιος
ἐγὼ δ' ὑπὲρ λίαν ἁμαρτωλὸς
ἐβδομηκοντάκις ἐπτά
Καὶ ἔκστασιν καὶ φρικτά, ὦ Κύριε
Ἀλλὰ ἀποστρέφω
ἀπὸ τῶν ὁδῶν μου πονηρῶν στενάξας
καὶ ἐπιστρέφω ἐπὶ τὴν καρδίαν μου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστρέφω ἐπὶ σέ.

Eccli. 5. 5.

Prov. 24. 16.

S. Mat. 18. 22.

P. Jer. 5. 30.

P. Isai. 30. 15.

Ὁ Θεὸς μετανοούντων, καὶ Σωτὴρ ἁμαρτανόντων
καὶ ἐπὶ ἐσπέραν καθ' ἐσπέραν ἐπιστρέψω
ἐξ ἄκρου μυελοῦ ψυχῆς
καὶ ἐκ βαθέων κράζει σοι ἡ ψυχὴ μου
Ἥμαρτον, Κύριέ, Σοι, ἥμαρτον δεινὰ Σοι
ἔα, ἔα, φεῦ, φεῦ, ὦ τῆς ταλαιπωρίας.
Μετανοῶ, οἱ μοι, μετανοῶ· φεῖσαί μου, Κύριε
μετανοῶ, οἱ μοι, μετανοῶ
βοήθει Σὺ τῷ μου ἀμετανοήτῳ.
Ἰλεως ἴσθι φεῖσαί μου, Κύριε
Ἰλεως ἴσθι ἐλέησόν με.
Ἐγὼ εἶπα, ἐλέησόν με, Κύριε
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι.
Ἐλέησόν με, Κύριε, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

2 Sam. 23. 17.

Psal. 41. 4.

Psal. 51. 1.

Ἄφες τὸ ὑπεύθυνον
 ἴασαι τὴν πληγὴν
 ἐξάλειψον τὰς κηλίδας
 ῥύσαι τῆς ἐκτροπῆς
 ἐξελοῦ τῆς τυραννίδος
 καὶ μή με παραδειγματίσης.

Ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἐξάγαγέ με, Κύριε
 ἐκ τῶν κρυφίων καθάρισόν με
 ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου
 τοὺς ῥεμβασμοὺς τοῦ νοῦ
 καὶ τὴν ἀργολογίαν
 μὴ στήσης μοι.

Psal. 25. 16.

Psal. 19. 12.

Sap. 4. 12.

Περιελοῦ πλημμύραν ζοφερὰν καὶ
 βορβορώδη ῥυπαρῶν καὶ ἀθέσμων
 λογισμῶν.

ΚΥΡΙΕ.

ἡ διαφθορά μου ἐμοὶ ἐστὶ παρ' ἐμοῦ
 ὅσα ἐπλημμέλησα σύγγνωθι Ἰλεως.
 Μὴ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ποιῆς μεθ' ἡμῶν
 μηδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταποδώῃς ἡμῖν.
 Ἐπίβλεψον Ἰλεως ἐπὶ ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν
 καὶ διὰ τὴν δόξαν τοῦ παναγίου Σου ὀνόματος
 Ἀπόστρεψον ἀφ' ἡμῶν τὰ κακὰ
 καὶ χαλεπὰ πάντα
 τὰ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἡμῖν δι' αὐτὰς
 ὥς ὅτι μάλιστα δικαίως καὶ ἀξίως
 ὀφειληθέντα.

P. Hos. 13. 9.

Κάμοί, Κύριε, κάμνουντι χάρισαι ἀνάπαυσιν
κοπιάζοντι ἰσχὺν ἀνακαινίζου.

Διαφώτιζε ὀφθαλμούς μου

Psal. 13. 3.

ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Ῥῦσόν με ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ

Psal. 90. 6.

ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου.

Ὑπνον ὑγιῇ χορήγει μοι, καὶ

ἀφόβως διανυκτερεύειν νύκτα ταύτην.

ὦ Φύλαξ Ἰσραὴλ

Psal. 121. 4.

Ὁ οὐθ' ὑπνώσας, οὔτε νυστάξας πώποτε

φύλαξόν με τὴν νύκτα ταύτην ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, Κύριε.

Ἐπισκεψάμενός με τῇ ἐπισκέψει τῶν ἰδίων

ἀνακάλυψόν μοι τὸν νοῦν ἐν ὁράμασι νυκτός. Job. 33 15.

Εἰ δὲ μή (οὐ γὰρ ἄξιος, οὐκ ἄξιός εἰμι),

ἀλλὰ γε, ὦ Δέσποτα φιλάνθρωπε

γένοιτό μοι ὁ ὕπνος ἀναπνοή

ὥς τοῦ πονεῖν, οὕτω καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν.

Ναί, ὦ Κύριε.

Καὶ μηδὲν ὑπνώσας ἐνθυμῶ

τὸ χαλεπαῖνόν σε

ἢ καὶ τὸ μιαῖνον ἐμέ.

Μὴ πλησθῶσιν αἱ ψόαι τῶν ἐμπαιγμάτων

Ψ. 38. 7.

μᾶλλον δὲ παιδεύωσί με οἱ νεφροί μου

Ψ. 16. 8.

ἀλλὰ ἄνευ δεινοῦ φόβου.

Διαφύλαξον ἐμὲ ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου

τῆς ἁμαρτίας

καὶ πᾶν γεῶδες καὶ κακὸν φρόνημα

ἐν ἐμοὶ κοίμισον.

Δωρήσαί μοι ὕπνον ἐλαφρὸν
πάσης τε φαντασίας
σαρκικῆς καὶ Σατανικῆς
ἀπηλλαγμένον.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον
ἐπίστασαι, Κύριε
καὶ τὸ ἄτονον τῆς ἀθλίας μου σαρκὸς
ὃ πλάσας με.

Σκεπασάτω με ἡ πτέρυξ
τοῦ ἐλέους Σου.
Διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω
ἐν καιρῷ τῆς προσευχῆς
καὶ δὸς ὀρθρίζειν ἐπὶ σέ
καὶ ἐπὶ τὴν δοξολογίαν
καὶ θεραπείαν Σήν.

Psal. 17. 8.

61. 4.

Psal. 32. 7.

Psal. 53. 1.

Κτίσιν

Γένος ἀνθρώπινον

τοὺς ἐν

θλίψει καὶ εὐπαθείᾳ
σφάλματι καὶ ἀληθείᾳ
ἁμαρτίᾳ καὶ χάριτι.

Οἰκουμενικὴν

Ἀνατολικὴν Δυτικὴν τὴν ἐν ἡμῖν
Προεστῶτας Κλήρους Λαόν.

Πολιτεύματα τῆς γῆς

τὰ Χριστιανὰ, κύκλῳ ἡμῶν, ἡμέτερον
τὸν Βασιλέα, τὴν Βασίλισσαν, τὸν Ἄρχοντα
τοὺς Διαφέροντας

Βουλήν, Δίκην, Κράτος, Βίαν

Δῆμον

Γεωργοὺς, Ἐμπόρους, Τεχνίτας
μέχρι τῶν βαναύσων
καὶ πτωχῶν.

Οὓς συνιστᾷ μοι

Τὸ συγγενές	ἐπαγγελία μου
εὐπεπονθὸς	ἐπιπόθησις αὐτῶν
λειτουργία σαρκικῶν	ἀσχολία
ἐπιτροπὴ {	συμπαθὲς τῶν ἐν ἐσχάτοις
πάλαι	κατόρθωμα
νῦν	καλλιέργια
φιλία ἠθικὴ	σκάνδαλον δοθὲν
ἀγάπη Χριστιανῇ	
πλησίον	

οὐδένα ἐντευκτὴν.

Εἰς χεῖράς Σου, Κύριε, ἐμαυτὸν παρατίθημι
τὸ πνεῦμα, τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμά μου
ἐκτίσω, καὶ ἐλυτρώσω αὐτὰ
Κύριε, ὁ Θεὸς ἀληθείας.

Psal. 31. 6.

Καὶ σὺν ἐμοὶ τοὺς ἐμούς, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα
ἐχαρίσω μοι αὐτά, Κύριε
ἐν τῇ ἀγαθωσύνῃ Σου.

Gen. 33. 5.

Φύλαξον τὴν κοίμησίν μου, καὶ
τὴν ἔγερσίν μου
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Μνημονεύειν Σου ἐπὶ στρωμνῆς
σκάλλειν τὸ πνεῦμα
ἐξεγερθῆναι καὶ
ἔτι εἶναι μετὰ Σοῦ.

Psal. 139. 1.

121. 8.

63. 7.

77. 6.

Psal. 139. 18.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι
καὶ ὑπνώσω
Ὅτι σὺ κατὰ μόνας, Κύριε
ἐπ' ἐλπίδι κατοικίσεις με.

Psal. 4. 9.

Κόσμον
ἐκκλησίαν
θρόνον
βουλευτήριον
φροντιστήρια

Οἰκουμένην
βασιλείαν
θυσιαστήριον
δικαστήριον
ἐργαστήρια.

Νηπίους
παῖδας
ἐφήβους
νέους

ἄνδρας
προβεβηκότας
τοὺς ἐν γήρᾳ
καὶ ἀδυναμία.

Ἐνεργουμένους
λειποψύχους
νοσοῦντας
ἐν δεσμοῖς
ὀρφανοὺς
χήρας
ξένους

ὁδοιποροῦντας
πλέοντας
ἐγκύους
θηλαζούσας
ἐν πικραῖς δουλείαις
ἐν ἐρημίᾳ
πεφορτισμένους.

ΚΥΡΙΕ

Οὐκ ἄξιός εἰμι, οὐδὲ ἱκανὸς
 ἵνα ὑπὸ τὴν ῥυπαρὴν στέγην τοῦ οἴκου
 τῆς ψυχῆς μου εἰσέλθῃς
 διότι ὅλη ἔρημός ἐστι καὶ καταπεσοῦσα
 καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον
 τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν.

E Stⁱ Chry-
 sost. Liturg.
 S. Mat. 8. 8.

S. Mat. 8. 20.

Ἄλλ' ὥς κατεδέξω
 ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ζώων
 ἀνακλιθῆναι
 ὥς οὐκ ἀπόσω
 καὶ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ ὑποδεχθῆναι
 ὥς οὐκ ἀπηξιώσας
 καὶ τὴν ὁμοίαν μου πόρνην τὴν ἁμαρτωλὸν
 προσερχομένην Σοι καὶ ἀπτομένην Σου
 ὥς οὐκ ἐβδελύξω
 τὸ ῥυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς
 οὔτε τὸν ἐν σταυρῷ ληστήν
 ὁμολογοῦντά σοι
 οὕτως καταξιώσον καὶ ἐμὲ
 τὸν ἐπίτριπτον, ταλαίπωρον
 τὸν ὑπὲρ λίαν ἁμαρτωλὸν
 καταδέξασθαι εἰς τὴν ἀφὴν καὶ μετοχὴν
 τῶν ἀχράντων, ἐξαισίων, ζῳοποιῶν,
 καὶ σωτηρίων μυστηρίων
 τοῦ παναγίου σώματος
 καὶ τοῦ τιμίου αἵματός
 ΣΟΥ.

S. Luc. 2. 7.

S. Mat. 26. 6.

S. Luc. 7. 37.

S. Luc. 23. 43.

Πρόσχες, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν
 ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου
 καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου
 καὶ ἔλθ' εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς.

S. Chrysost.
 Liturg. et
 Basilii.

Ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος
 καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν
 ἔλθ' εἰς τὸ ἁγιάσαι τὰ προκείμενα δῶρα
 καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς
 προσκομίζονται.

Καὶ δὸς ἡμῖν κοινωνίαν εἰς
 πίστιν ἀκατάσχυτον
 ἀγάπην ἀνυπόκριτον
 περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
 νήψιν παντὸς καρποῦ πνευματικοῦ
 ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου
 ἱασιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος¹
 σύμβολον τῆς συνάξεως
 μνημόσυνον τῆς οἰκονομίας
 καταγγελίαν τοῦ θανάτου
 κοινωνίαν σώματος καὶ αἵματος
 μετοχὴν τοῦ πνεύματος
 ἀφεσιν ἁμαρτιῶν
 ἀποτρόπαιον ἐναντίων
 ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεως
 ἐξάλειψιν ὀφειλῶν
 καθαρισμόν κηλίδων
 ἱασιν τῶν ἀρρωστιῶν τῆς ψυχῆς
 ἀνακαινισμόν συνθήκης
 ἐφόδιον ζωῆς Πνευματικῆς
 αὐξησιν { χάριτος ἐνδυναμούσης
 παραμυθίας ψυχαγωγούσης

2 Cor. 6. 6.

2 Act. 2. 42.

Luc. 22. 19.

1 Cor. 11. 26.

10. 16.

12. 13.

Mat. 26. 28.

1 Cor. 5. 7.

Mat. 11. 28.

Col. 2. 14.

Heb. 9. 14.

1 Pet. 2. 24.

Psal. 50. 5.

Jo. 6. 27.

Heb. 13. 9.

104.

¹ Vide notam 1 ad calcem pag. seq. ² Haec et
 seqq. reff. ad S. S. quas, usque ad ref. Joan. 17. 23,
 litteris italicis impressimus, conscriptae sunt, aliter
 quam caeterae, manu prima Cod. W.

κατάνυξιν τῆς μετανόας	1 Cor. 11. 24.
τῆς διανοίας	Luc. 24. 31.
προγύμνασμα ταπεινοφροσύνης	Jo. 13. 11.
σφραγίδα πίστεως	2 Cor. 1. 22.
πλησμονὴν σοφίας	Jo. 6. 35.
σύνδεσμον ἀγάπης	13. 35.
λόγον ἱκανὸν λογίας	2 Cor. 16. 1.
ὀπλισμὸν ὑπομονῆς	1 Pet. 4. 1.
νῆψιν εὐχαριστίας	Ps. 116. 12.
παρρησίαν προσευχῆς	13.
ἐνοίκησιν ἀλλεπάλληλον	Jo. 6. 56.
ὑποθήκην ἀναστάσεως	54.
ἀπολογίαν εὐπροσδεκτὸν ἐπὶ κρίματος	1 Cor. 11. 29.
διαθήκην κληρονομίας	Luc. 22. 20.
τύπον τελειότητος.	Joan. 17. 23.
1 Ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων ἁγίων	S. Basilii
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σου εὐαρεστησάντων	Liturg.
γενώμεθα μέτοχοι	
τῶν ἀκηράτων καὶ αἰωνίων Σου ἀγαθῶν	
ᾧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί Σε, Κύριε	
ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις	
εἰς τοὺς αἰῶνας.	
ἌΜΝΕ ΘΕΟΥ	S. Joan. 1. 29
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου	
αἶρε καὶ τὴν ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ	
τοῦ πάνυ ¹ .	

¹ W inserit verba Ὅπως ἂν . . . τοῦ πάνυ post lineam ἵασι τῆς ψ. καὶ τοῦ σώματος in pag. praeced., sed evidenter per incuriam.

Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς
(ἐν τῇ παρουσίᾳ τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων)
τῶν σωτηρίων τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ Σου παθη-
μάτων

S. Basilii
Liturg.

τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ
τοῦ πολυτίμου θανάτου
τῆς τριημέρου ταφῆς
τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως
τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου
τῆς ἐκ δεξιῶν Σου τοῦ Πατρὸς καθέδρας
τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς

Αὐτοῦ παρουσίας

Δεόμεθά Σου, Κύριε

S. Basilii
Liturg.

ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν
ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα
τῶν ἁγιασμάτων Σου
ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ σώματι καὶ αἵματι
τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ Σου
καὶ ὑποδεχόμενοι αὐτὰ οὐκ ἀναξίως
σχῶμεν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ἐνοικοῦντα
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου
Σου Πνεύματος
Ναί, ὁ ΘΕΟΣ ἡμῶν.

Eph. 3. 17.

1 Cor. 6. 19.

Καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης,
 τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ
 ἐπουρανίων τῶν μυστηρίων
 μηδὲ ἀσθενῇ ψυχῇ ἢ σώματι
 ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων
 μεταλαμβάνειν.

Cor. II. 27.

Ἄλλὰ δὸς ἡμῖν
 μέχρι τῆς τελευταίας καὶ ἐσχάτης
 ἡμῶν ἀναπνοῆς
 ἀξίως ὑποδέχεσθαι ἐλπίδα
 τῶν ἁγιασμάτων σου
 Εἰς
 ἁγιασμόν, φωτισμόν, ῥῶσιν
 κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου
 ἁμαρτημάτων
 φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας
 ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου συνει-
 δήσεως¹
 ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν
 περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
 προσθήκην θείας Σου χάριτος
 καὶ τῆς Σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν.

¹ Ita W in textu, sed in margine, prima manu, *συνηθείας*.

ΗΝΥΣΤΑΙ καὶ τετέλεσται
 ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν
 ΧΡΙΣΤΕ, ὁ Θεὸς ἡμῶν
 τὸ τῆς Οἰκονομίας Σου μυστήριον.

S. Basilii
 Liturg.

Εἶχομεν γὰρ τοῦ θανάτου Σου μνήμην
 εἶδομεν τῆς ἀναστάσεως Σῆς τὸν τύπον
 ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου Σῆς ζωῆς
 ἀπελεύσαμεν τῆς ἀκενώτου Σῆς τρυφῆς
 ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι
 πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι
 εὐδόκησον.

Κύριος ὁ Θεὸς ἀγαθὸς
 ἐξιλασάσθω
 ὑπὲρ πάσης καρδίας
 κατευθυνούσης τοῦ ἐκζητῆσαι
 τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν
 τῶν πατέρων αὐτοῦ
 καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνείαν
 τῶν ἁγίων.

2 Chron. 30.
 19.

Τί ποιήσω, ἵνα ζῶην αἰώνιον κληρονομήσω ; Τήρησον τὰς ἐντολάς.	S. Mar. 10. 17.
Τί ποιήσομεν ; Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν.	Act. 2. 37.
Τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ ; Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.	Act. 16. 30.
Τί οὖν ποιήσομεν ; Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, } μεταδότω βρώματα, } τῷ μὴ ἔχοντι.	S. Luc. 3. 10.
Μηδὲν πλέον τῶν διατεταγμένων ζητεῖτε.	} Τελώναις. 11.
Μηδένα διασεῖσητε, συκοφαντήσητε.	} Στρατευομένοις. 13.
Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις.	14.

	Γνωσιν καὶ Πίστιν	
τῆς Δικαιοσύνης		τῶν Ἐλέων
	εἰς	
φόβον		ἐλπίδα
ταπεινοφροσύνην		παράκλησιν
μετάνοιαν		εὐχαριστίαν
νηστείαν		ἐλεημοσύνας
προσευχὰς		ᾠμους
ὑπομονήν		ὑπακοήν
	ὥς	
θυσίαν		προσφοράν. ¹

¹ Hic explicit Codex a Samuele Wright descriptus, quem littera W notavimus. Vide pag. [B] supra.

Πάτερ ἄναρχε, Υἱὲ μονογενὴς
 Πνεῦμα ζωοποιοῦν
 οἰκτίρμων, ἐλεήμων, μακρόθυμος
 πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος
 ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτω-
 λούς ἐλεῶν
 ὁ παράγων ἁμαρτήματα, καὶ παρέχων αἰτή-
 ματα
 Θεὸς μετανοούντων
 Σωτὴρ ἁμαρτανόντων
 Ἰμάρτον ἐναντίον Σου, Κύριε
 Καὶ οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησα.
 Ἐα, ἔα. Φεῦ, φεῦ.
 Πῶς ἐδελεαζόμεν ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ;
 Πῶς ἐμίσησα παιδείαν ;
 Καὶ οὐκ ἠὺλαβήθην, οὐτ' ἠδεόμην
 τὸ ἀκατάληπτον τῆς δόξης
 τὸ αἰδέσιμον τῆς παρουσίας
 τὸ φοβερὸν τῆς δυνάμεως
 τὸ ἀκριβὲς τῆς δικαιοσύνης
 τὸ προσφιλὲς τῆς ἀγαθωσύνης.
 Ἐπικαλέσομαι, εἴ τις μοι ὑπακούσεται
 Εἰς τίνα ἀγγέλων ἁγίων ὄψομαι ;
 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος !
 Τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου
 τούτου ;
 ὥς φοβερὰ ἡ κρίσις Σου, Κύριε ;
 τιθεμένων τῶν θρόνων
 τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων
 τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων
 τῶν βίβλων ἀνεφγμένων
 τῶν ἔργων ἐρευνωμένων
 τῶν λογισμῶν
 τῶν κρυπτῶν τοῦ σκότους } ἐξεταζομένων.

Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί ;
 τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει ;
 τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει ;
 εἰ μὴ Σὺ ἐλεήσης με.

Κύριε, ὡς φιλόανθρωπος
 δάκρυα δός μοι
 δὸς μυρία, δὸς σήμερον.
 Τότε γὰρ δικαστὴς ἀδέκαστος
 τὸ βῆμα φρικῶδες
 ἢ ἀπολογία ἀπροφάσιςτος
 οἱ ἔλεγχοι ἄφευκτοι
 ἢ τιμωρία ἀπότομος
 ἢ γέεννα ἀτελεύτητος
 οἱ Ἄγγελοι ἀνελεήμονες
 ὁ ἄδης πλατύνων τὸ στόμα
 ὁ ποταμὸς πυρὸς συρόμενος
 πυρὸς ἀσβέστου
 τὸ δεσμωτήριον σκοτεινὸν
 τὸ σκότος ἀφεγγές
 ἀνθρακώδεις αἱ κλίνας
 ὁ σκώληξ ἀκοίμητος
 τὰ δεσμὰ ἅλυστα
 τὸ χάος ἀμετρητὸν
 ἀνυπέρβατον τὸ τεῖχος
 ὁ κλαυθμὸς ἀπαραμύθητος

Οὐδεὶς { παριστάμενος
 { συνήγορος
 { ἐξαρπάζων.

Ἀλλὰ μετανοῶ, Κύριε, ὦ Κύριε, μετανοῶ.
 Βοήθει σὺ τῷ μου ἀμετανοήτῳ
 καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον
 κατάνυξον, διάρρηξον
 σύντριψον τὴν καρδίαν μου.
 Ἴδού, Κύριε, ὅτι ἀγανακτῶ
 ἐμαντῷ αὐτὸς

διὰ τὸ { ἀνόητον
ἀνόνητον
βλαβερόν
καὶ ἐπικίνδυνον } τοῦ πάθους

ὅτι βδελύττομαι ἑμαυτὸν

διὰ τὸ { ἄτοπον
ἄσχημον, καὶ δυσειδὲς
κίβδηλον

ἐπαίσχυντον

καὶ ἐπονείδιστον

ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν ἢ ἐντροπή μου κατεναντίον
μου

καὶ ἡ αἰσχὺν τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

Ἔα, φεῦ, φεῦ·

Οἶμοι· ἕως πότε ;

Ἰδού, Κύριε, ὅτι διακρίνω αὐτὸς ἑμαυτὸν

ἄξιον τῆς αἰωνίου κολάσεως

καὶ μὴν καὶ πάντων δυσχερῶν τοῦ κόσμου τούτου.

Ἰδοὺ ἐμέ, Κύριε, αὐτοκατάκριτον

ἰδοὺ, Κύριε, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν .

μετὰ τοῦ δούλου Σου.

Καὶ νῦν, Κύριε

ταπεινοῦμαι ὑπὸ τὴν κραταίαν Σου χεῖρα

κάμπτω Σοι, Κύριε, τὰ γόνατα

πίπτω ἐπὶ τῆς γῆς

ἐπὶ τὸ πρόσωπόν μου.

Παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο.

Διαπεταννύω πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου

τύπτω εἰς τὸ στήθος μου

εἰς τὸν μηρόν.

Ἐκ βαθέων κράζει Σοι ἡ ψυχὴ μου

ὥς γῇ ἀνυδρός Σοι

καὶ πάντα τὰ ὀστέα μου

καὶ πάντα τὰ ἐντός μου.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι
 μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις
 μνήσθητι ὅτι σὰρξ εἰμι
 πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον
 ὥσεί χόρτος αἱ ἡμέραι μου, ὥσεί ἄνθος τοῦ ἀγροῦ
 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν ἐμοί, καὶ οὐχ ὑπάρξω
 καὶ οὐκ ἐπιγνώσομαι ἔτι τὸν τόπον μου.

Ἐγὼ γὰρ γῆ καὶ σποδὸς
 χοῦς καὶ χόρτος
 σὰρξ καὶ πνοὴ
 σαπρία καὶ σκώληξ

Ὡς παρεπίδημος ἐπὶ τῆς γῆς
 κατοικῶν οἰκίαν πηλίνην
 ἡμερῶν ὀλίγων καὶ κακῶν
 σήμερον καὶ οὐκ αὔριον
 πρωτὶ καὶ οὐκ ἔτι ἕως νυκτὸς
 ἐν σώματι ἁμαρτίας
 ἐν αἰῶνι φθορᾶς
 ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὀργῆς
 ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἀπέδρα
 καὶ ὥσπερ σκιά, οὐ μὴ στῇ.

Μνήσθητι τούτου, Κύριε, καὶ ἄνες, ἄφες
 τίς γὰρ ὠφέλεια ἐν τῇ ἀπωλείᾳ μου
 ἢ ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν ;
 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
 διὰ τὸν πλοῦτον καὶ ὑπερεκπερισσὸν
 πλεονασμὸν τῶν ἐλέων Σου.

Διοτιοῦν ἡ φιλεῖς Σύ, ἡ ἡμᾶς χρὴ μνησθῆναι
 καὶ πρὸ καὶ ὑπὲρ πάντων, διὰ Σαυτοῦ
 διὰ Σαυτοῦ, Κύριε, καὶ Χριστοῦ Σου
 Κύριε, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῶν πρώτῳ.
 ὦ Κύριέ μου, κατακαυχάσθω
 τὸ ἔλεος τῆς κρίσεως ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ
 μου.